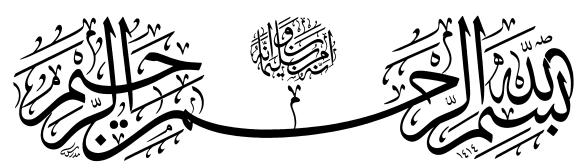

(هـز پـیـشـرـفـت

حافظ نجفی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَصَلَى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

نجفی، حافظ، ۱۳۴۳.

رمز پیشرفت / مؤلف حافظ نجفی. - قم : امیرالبيان، ۱۳۸۹.

۱۹۹ ص.

ISBN: 978-964-94300-6-5

فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.

کتابنامه: ص. (۱۹۷) - ۱۹۹ : همچنین به صورت زیرنویس.

۱. اسلام و کار. ۲. اسلام و اقتصاد. الف. عنوان.

۲۹۷ / ۴۸۳

B p ۲۳۰/۱۳

شناسنامه کتاب

نام کتاب: رمز پیشرفت
مؤلف: حافظ نجفی
ناشر: انتشارات امیرالبيان
لیتوگرافی، چاپ و صحافی: چاپخانه مؤسسه بوستان کتاب
تاریخ نشر: بهار ۸۹
نوبت چاپ اول
شمارگان: ۲۰۰۰
قطع رقعی
تعداد صفحات ۱۹۹
قیمت ۲۸۰۰۰ ریال
شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۹۴۳۰۰-۶-۵
	ISBN: 978-964-94300-6-5
حق طبع و نشر مجدد محفوظ و مخصوص ناشر است.	
تلفن تماس: ۰۹۱۲-۱۵۱-۳۷۲۵	

اهداء

در این کتاب، به صورت علمی و مستند، به موضوع کار و نقش مثبت آن در زندگی انسان، پرداخته شده است. این قلم کوشیده است با الهام از کلام وحی واستفاده از سیره و سخن پیامبر اکرم و ائمه طاهرين علیهم السلام به ندای رهبر فرزانه انقلاب (مد ظله العالی)، که سال ۸۹ را سال «کار مضاعف و همت مضاعف» نامیدند، لبیک بگوید.

ثواب این اثر معنوی را به پیشگاه مقدس چهارده معصوم علیهم السلام و علمای ربانی بویژه حضرت امام خمینی رهیل و اساتید و حق داران خودم و همچنین به روح منور شهدای راه حق و فضیلت تقدیم می‌نمایم.

هرماد عالی ز فلک بگذرد
هرماد ز ملک بگذرد
مور تواند که سلیمان شود

سال همت مضاعف و کار مضاعف

رهبر اسلام تو حجت ز مصحف است
هر کس به قدر وسع و توانش موظف است
امید آنکه یوسف زهرا کند ظهور
امسال سال همت و کار مضاعف است

* * * * *

ما پیام عید رهبر را چو مصحف می‌کنیم
مثل دستور العمل همواره مصرف می‌کنیم
کوری چشم سران فتنه و بیگانگان
چشم آقا، کار و همت را مضاعف می‌کنیم

فهرست مطالب

۱۱	درآمد:.....
۱۱	امت برتر

۱۵	فصل نخست: نقش کار در پیشرفت مادی و معنوی انسان .
۱۷	□ - کار و تلاش، کلید معنویت
۱۸	□ - کار، تکلیف دینی است
۲۲	□ - کار و تلاش عامل نزول رحمت پروردگار است
۲۳	□ - کار عبادت است
۲۴	□ - پیشهوران، نزد خدا مقام والایی دارند
۲۵	□ - کار، همانند جهاد در راه خداست
۲۵	□ - آمرزیده شدن افراد زحمتکش
۲۵	□ - کار، وسیله کمک به دین و امور معنوی است
۲۷	□ - کار و تلاش، عامل سعادت اخروی
۳۵	□ - کار، عامل حفظ شخصیت و آبرو
۳۹	□ - کار، عامل عزت و سریلنگی
۴۵	□ - کار، عامل سلامت جسم و جان
۴۹	□ - نقش تربیتی کار

فهرست مطالب

۹	
فصل دوم: عوامل و شرایط توسعه کار و تلاش ۱۳۷	
□ - برنامه‌ریزی ۱۳۹	
□ - کلان نگری و داشتن دید بلند ۱۴۱	
□ - استفاده از تجربیات دیگران ۱۴۲	
□ - دانش محوری ۱۴۴	
□ - عزم و اراده قوی ۱۴۵	
□ - مدیریت قوی ۱۴۶	
□ - استفاده بهینه از زمان ۱۴۷	
□ - همت مضاعف ۱۴۸	
□ - پشتکار و جدیت ۱۴۹	
□ - تحمل سختی و مشقت کار ۱۵۳	
□ - ترویج فرهنگ کار ۱۵۶	
□ - دلسوزی و احساس مسئولیت ۱۵۸	
□ - بالا بودن کیفیت کار (رقابتی بودن) ۱۵۹	
□ - اعتماد به نفس ۱۶۱	
□ - نظرارت ۱۶۲	
□ - لزوم حلال بودن کار و کسب ۱۶۳	
□ - توکل و تکیه بر لطف خداوند ۱۶۵	
□ - برنامه‌ریزی برای دنیا و آخرت توأمًا ۱۶۶	

رمز پیشرفت

۸	
□ - کار، وسیله مبارزه با مفاسد ۵۴	
□ - داستان غیبت کردن خانمها ۵۷	
□ - کار، عامل رشد و توسعه علم و فرهنگ ۵۹	
□ - کشف استعداد ۶۰	
□ - کسب تجربه و مهارت ۶۲	
□ - رشد علمی ۶۲	
□ - نقش ایرانیان در گسترش علم و ایمان ۶۳	
□ - ضرورت کوشش برای گسترش فرهنگ قرآن و عترت ۷۲	
□ - کار، عامل استقلال و خودکفایی ۷۶	
□ - داستان کسی که از رسول خدا کمک خواست ۸۲	
□ - کار، عامل رفاه و آسایش خانواده ۸۵	
□ - کار، وسیله مبارزه با فقر و محرومیت ۹۲	
□ - کار، عامل توسعه کشاورزی ۱۰۳	
□ - نقش کار، در عرصه بازرگانی ۱۰۸	
□ - کار، زمینه ساز تولید و رشد صنعتی ۱۱۵	
□ - کارگاه‌های تولیدی زود بازده ۱۱۹	
□ - کار، در عرصه گردشگری ۱۲۱	
□ - کار، وسیله عمران و آبادی ۱۲۷	
□ - نقش کار در افزایش درآمدهای مالیاتی ۱۳۳	

فصل سوم: پیامدهای سنتی و کمکاری ۱۷۳
□ - نکوهش بیکاری و کمکاری در روایات ۱۸۴
□ - نکوهش بی برنامگی ۱۸۹
□ - برخی عوامل ناموفق بودن کار ۱۹۲
پایان ۱۹۴
منابع و مأخذ ۱۹۷

درآمد:

امت برتر

به نام آنکه هستی نام از او یافت

فلک جنبش، زمین آرام از او یافت

قرآن و روایات، تصویر بسیار دل انگیز و رشد یافته از امت اسلامی ارائه داده است. از دیدگاه قرآن، امت اسلامی امتی است که بسترهاي لازم برای رشد و بالندگی را دارد و از قابلیت و توانمندی در عرصه‌های مختلف برخوردار است، از این رهگذر، قرآن کریم این امت را امت برتر نام نهاده است. وَ لَا تَهِنُوا وَ لَا تَحْزَنُوا وَ أَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِين.^۱ این برتری و برازنده‌گی را پیامبر اکرم ﷺ نیز پیش بینی کرده و وعده داده بود.

بَشَّرْ هُذِهِ الْأُمَّةَ بِالسَّنَاءِ وَالدِّينِ وَالرَّفْعَةِ وَالنَّصْرِ وَالتَّسْكِينِ فِي الْأَرْضِ.^۲

شارت باد بر این امت، ارزشمندی و دین داری و سربلندی و پیروزی و جایگاه رفیع در روی زمین.

۱- سوره آل عمران، ۱۳۹. سنتی مکنید و غمگین مشوید، که شما برترید اگر

۲- کنزالعمال، حدیث شماره ۶۱۲۵. ایمان داشته باشید!

از آنجا که قرآن و اولیای معصوم علیهم السلام سخن به گزاف و مبالغه نمی‌گویند، ناچار باید این امت، یک ویژگی و نقاط برجسته‌ای داشته باشد که موجب شده است، به عنوان بهترین امت،^۱ امت با برکت،^۲ و امت مورد توجه و عنایت الهی،^۳ شناخته شود. قطعاً امت اسلامی از نظر اندیشه و عمل این قابلیت و شایستگی را دارا هست و ما باید نشانه‌های برتری را بر اساس شواهد تاریخی و مستندات علمی بدست بیاوریم که به فرست دیگری موکول می‌شود. البته برخی از نقاط برجسته آن در سخنان اولیای دین مورد توجه قرار گرفته است مثلاً به عنوان نمونه، حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم در بیان عوامل عزت و سربلندی امت خود فرمودند: اگر بین امت محمد، عناصری چون، محبت و امانتداری، گسترش احترامات خانوادگی و اجتماعی، معنویت (عبادت خداوند و اطاعت از فرامین الهی) توجه به محرومین (مانند پرداخت زکات)، پرهیز از ناپاکی‌ها و آلوگی‌های اخلاقی و اجتماعی، دوری از خیانت، عدم سازش با بدکاران و... به عنوان اصول قطعی زندگی، حاکم باشد و عالمان این امت، فاسق نباشند و نیکان جامعه با بدکاران، مسامحه و سازش

نداشته باشند، این امت شاهد خوشبختی و سعادتمندی خواهد بود.^۱ آموزه‌های این دین آسمانی به ما می‌گوید: تک تک افراد این امت بزرگ باید با عقل و خرد خویش، به سمت جلو و روزهای آینده بنگرند و از آفریده‌های خداوند به نیکی استفاده کرده و برای رونق و طراوت زندگی کوشش نمایند. باید وجود انسان همانند درخت، پرثمر، و همانند باران، حیات‌بخش باشد. معارف دینی به ما می‌گوید: روزهای عمر انسان باید با هم مساوی باشند؛ بلکه هر روز انسان باید بهتر از روز قبل باشد. امام کاظم علیه السلام فرمود: هر کس، دوروزش مساوی باشد مغبون است. هر کس، روز دومش بدتر از روز اول باشد، ملعون است. هر کس، در وجودش پیشرفت نمایند، گرفتار کاستی و نقصان شده است. هر کس، رو به نقصان باشد، مرگ برایش بهتر از زندگی است.^۲ بدیهی است که پیشرفت هر کشور مرهون تلاش عالمانه و دلسوزانه

۱- رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم: لازال امتی بخير ماتحابوا و تهادوا وأدوا الأمانة واجتنبوا الحرام، و قروا الضيف وأقاموا الصلاة وآتوا الزكاة.

عيون أخبار الرضا عليه السلام ج ۲ ص ۲۹.

رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم: لا تزال امتی بخير ما لم يتخاونوا وأدوا الأمانة وآتوا الزكاة فإذا لم يفعلوا ذلك ابتووا بالقطح والسنين. بحار الانوار، ج ۷۵ ص ۷۲.

رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم: لا تزال هذه الامة تحت يد الله وفي كنه ما لم يداهن قراءها امراءها ولم يزل علماءها فجارها وما لم يهن خياراتها أشرارها فإذا فعلوا ذلك رفع الله عنهم يده ثم سلط عليهم جبارتهم. تنبية الخواطر، ج ۱ ص ۸۴.

۲- من إستوى يومه فهو مغبونٌ. وَ مَنْ كَانَ آخْرُ يَوْمِهِ شَرُّهُمَا فَهُوَ مَلْعُونٌ. وَ مَنْ لَمْ يَعْرِفِ الزِّيَادَةَ فِي نَفْسِهِ فَهُوَ فِي نُفُضَانٍ. وَ مَنْ كَانَ إِلَى النُّفُضَانِ فَالْمُوْتُ خَيْرٌ لَهُ مِنَ الْحَيَاةِ. بحار الانوار، ج ۷۸، ۳۲۷.

مردم و مسؤولان آن است. رهبر معظم انقلاب اسلامی ایران (حفظه الله) بر اساس روشی که طی چندین سال گذشته در خصوص فرهنگ سازی و ارائه خط مشی سالانه برای مردم و مسؤولان کشور دارند، در پیام نوروزی خود، سال هشتاد و نه را سال همت مضاudem و کار مضاudem، نامگذاری کرده و مردم و مسؤولان را به مسابقه در کار و تلاش برای ساختن و آباد کردن کشور فرا خواندند. این امر می‌طلبید عرصه‌های کار و تلاش، و اولویت‌های آن از نظر علمی هم مورد کاوش و بررسی قرار گیرد. آنچه پیش روی شما قرار دارد، گشت و گذاری است در منابع دینی جهت ارائه دیدگاه‌های دین در خصوص ارزش و ضرورت کار و تلاش مضاudem و مستمر که در سه بخش به حضورتان تقدیم می‌شود.

- ۱- بخش نخست: نقش کار در پیشرفت مادی و معنوی انسان.
- ۲- بخش دوم: عوامل و شرایط توسعه کار و تلاش.
- ۳- بخش سوم: پیامدهای سنتی و کمکاری و کم همتی.

امید است که حقیر با نگارش این کتاب، توانسته باشم به ندای رهبر عزیز انقلاب (دام ظله الشریف) لیک گفته و نیز مطالبی که ارائه کرده‌ام بتواند در نهادینه کردن فرهنگ کار و تلاش در کشور، مؤثر و مفید واقع گردد. *إِنَّهُ وَلِيُّ التَّوْفِيقِ*.

حافظ نجفی

فروردین ۱۳۸۹

فصل نخست:

نقش کار در پیشرفت مادی و معنوی انسان

■ - کار و تلاش، کلید معنویت

قرار دهی در این صورت به تکلیف خود عمل کرده‌ای.^۱

* - مردی به نام طیار می‌گوید: امام باقر علیه السلام از من پرسید در خصوص کسب و کار چه می‌کنی؟ گفت: آقا فعلاً هیچی! امام فرمود: اتفاقی را بگیر (یعنی مغازه اجاره کن) آب و جارو کن و جنس به آنجا بریز وقتی چنین کنی وظیفه‌ات را انجام دادی! وی می‌گوید: من دستور امام را اجرا کردم چقدر هم وضع مالیم خوب شد.^۲

* - در روایت دیگر آمده است ابو عماره طیار از وضع نامناسب زندگی و خرج سنگین عائله به امام صادق علیه السلام شکوه کرد امام فرمود: وقتی رفتی، مغازه‌ات را باز کن و ترازو بگذار و کارت را شروع کن خداوند روزی را می‌رساند. وی به دستور امام عمل کرد یکی از ثروتمندان معروف شد.^۳

* - ادیم بیاع هروی می‌گوید: نزد امام صادق بودیم علاء بن کامل با هیجان و اضطراب، به حضور امام صادق علیه السلام آمد و گفت: یا بن رسول الله! در باره من دعایی بفرمایید تا خداوند به من وسعت روزی بدهد، که خیلی فقیر و تنگدست شده‌ام! امام فرمود: هرگز دعائی کنم!
وی با تعجب گفت: چرا دعائی کنید؟ امام فرمود: برای اینکه خداوند راهی برای این کار معین کرده است، خداوند امر کرده که روزی را بی‌جویی کنید، و طلب نمایید. اما تو می‌خواهی در خانه خود بنشینی، و بادعا، روزی را به خانه خود بکشانی!^۴

۱- همان ص ۵۶.

۲- همان ص ۲۱.

۳- همان ص ۵۵.

۴- همان.

از نظر دین اسلام، ضرورت دارد انسان برای تامین معیشت و رفاه زندگی خود و خانواده‌اش، کار کند، برخلاف نظر افراد ناآگاه، که می‌کوشند دین را خارج از متن زندگی معرفی کنند، دین مقدس اسلام در متن زندگی است، در حقیقت برنامه زندگی بشر محسوب می‌شود، مطالعی که خواهید خواند نشانگر حقانیت‌ادعای ماست.

□ - کار، تکلیف دینی است

* - رسول خدا علیه السلام فرمود: مِنَ الْمُرْوَةِ إِسْتِصْلَاحُ الْمَالِ.^۱
اصلاح وضع معیشت، نشانه شخصیت و کمال انسان است.

* - امام صادق علیه السلام فرمودند: إِصْلَاحُ الْمَالِ مِنَ الإِيمَانِ.^۲
رسیدگی به وضع معیشت و سامان دادن به امور مالی، نشانه ایمان است. (زیرا که باعث شرافت، ارزش و بی نیازی از دیگران می‌شود).

* - سدیر می‌گوید: به امام صادق علیه السلام عرض کردم وظیفه مرد در خصوص طلب روزی چیست؟ امام فرمودند: باید بروی دنبال روزی، مثلاً درب مغازه‌ات را باز کنی و اجناس مغازه‌ات را در معرض فروش

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۶۴. ۲- همان.

مرا برای روزی حلال بیند.^۱

یکی از ویژگی‌های جالب زندگی پیامبر اکرم و ائمه طاهرين علیهم السلام اینست که آن بزرگواران با وجود اینکه می‌توانستند بوسیله هدایایی که مردم از روی محبت و عشق تقدیم‌شان می‌کردند و همچنین بوسیله حق شخصی که مثل دیگران از بیت المال داشتند، براحتی زندگی کشند، اما می‌بینیم آن حضرات، تا ممکن بود سعی می‌کردند از بیت المال استفاده نکنند و لذا حق خود را به خاطر رفاه حال مردم بویژه فقرا به آنان می‌بخشیدند و هدایا را هم به فقرا و مستمندان می‌دادند و برای تامین زندگی خود مثل دیگران کار می‌کردند.

علی علیه السلام در نامه ۴۵ نهج البلاغه که به والی خود در بصره به نام عثمان بن حنیف انصاری نوشته و ایشان را به خاطر شرکت در یک میهمانی اشرافی، توبیخ و نصیحت نموده است می‌فرماید:

«من اگر می‌خواستم، می‌توانستم از عسل پاک، و از مغز گندم، و بافت‌های ابریشم، برای خود غذا و لباس فراهم آورم، اما هیهات که هوای نفس بر من چیره گردد، و حرص و طمع مرا وادارد که طعام‌های لذیذ برگزینم، در حالی که در (حجاز) یا (یمامه) کسی باشد که به قرص نانی نرسد، و یا هرگز شکمی سیر نخورد، یا من سیر بخوابم و پیرامونم شکم‌هایی که از گرسنگی به پشت چسبیده، و جگرهای سوخته وجود داشته باشد، آیا به همین رضایت دهم که مرا امیر المؤمنین خوانند؟ ولی در تلخی‌های روزگار با مردم شریک

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۴۰.

* - زُراره می‌گوید: مردی خدمت امام صادق علیه السلام آمد و گفت: من نه بلدم کاری با دست انجام بدهم و نه بلدم تجارت بکنم و لذا بیچاره و نیازمند هستم! امام در جوابش گفت: ولو شده سنگ بر دوش خود حمل کنی بکن و خود را از دیگران بی نیاز کن (کسی که از رسول خدا علیه السلام بالاتر نیست، آن حضرت نیز کار می‌کرد یکی از کارهای رسول خدا علیه السلام اینست که رسول خدا سنگ‌ها را بر دوش خود حمل می‌کرد و دیوار می‌کشید و آن سنگ‌ها تا کنون در آن دیوار هست).^۱

* - ابو حَمْزه از پدرش نقل می‌کند که من حضرت ابوالحسن (امام کاظم علیه السلام) را دیدم که در روی یک زمین کشاورزی داشت کار می‌کرد آنقدر عرق کرده بود که پاهایش خیس عرق شده بود وقتی من امام را در این حال دیدم گفتم یا بن رسول الله! پس کمک‌هایت کجا هستند تاشما را یاری دهند؟ فرمود: یا علی کسانی که بهتر از من و پدر من بودند با دست خود روی زمین کار کردن گفتم چه کسانی را می‌فرمایید؟ فرمود: رسول خدا علیه السلام و امیر المؤمنین و همه اجداد من همه شان با دستان خود کار می‌کردند و این سنت و روش همه نبین و مرسلين و اوصياء و صالحين بوده است.^۲

* - ابو بصیر گفت: از امام صادق علیه السلام شنیدم که می‌فرمود: من در برخی از مزارع کار می‌کنم تا عرق کنم با اینکه کسانی دارم که به من کمک نمایند ولی دوست دارم خودم انجام بدهم تا خدای تعالی تلاش

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۳۹. ۲- همان.

* - فضل بْنِ أَبِي قُرَّهُ گفت: امام صادق علیه السلام در باره یکی از آشنایان سؤال کرد که آیا امسال حج می‌رود؟ گفتند: خیر! پرسید چرا؟ گفتند: چون ایشان زمان‌های گذشته مشغول تجارت بود و لذا موفق به حج می‌شد اما مدتی است آن را رها کرده و وضع مالیش بد شده است لذا امسال نمی‌تواند حج برود! امام علیه السلام که تکیه کرده و نشسته بود وقتی این را شنید بلند شد و فرمود: هرگز کار و کسب (تجارت) را ترک نکنید زیرا ضعیف می‌شوید، باید تجارت کنید و کوشش نمایید تا خداوند به زندگی شما برکت دهد!^۱

□ - کار عبادت است

* - رسول خدا علیه السلام فرمود:

الْعِبَادَةُ سَبَّعُونَ جُزْءًا أَفْضَلُهَا طَلَبُ الْحَلَالِ.^۲

عبادت هفتاد جزء دارد که با ارزش‌ترین جزء آن طلب روزی حلال است.

* - عبد الرحمن بن حجاج از حضرت صادق علیه السلام نقل کرد که فرمود: محمد ابن منکدر می‌گفت خیال نمی‌کردم علی بن الحسین جانشینی بتواند مانند خود در علم بگذارد تا خدمت فرزندش محمد بن علی رسیدم خواستم او را پند دهم او مرا پند داد.

دوستانش گفتند: چگونه ترا موعظه کرد. گفت روزی در شدت گرما رفتم بخارج مدینه محمد بن علی (امام باقر علیه السلام) را که داشت در باغات اطراف مدینه کار می‌کرد، دیدم. با خود گفتم: شخصی از بزرگان قریش

.۲ - وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۲۴.

۱ - همان.

نباشم؟ و در سختی‌های زندگی الگوی آنان نگردم؟ آفریده نشده‌ام که غذاهای لذیذ و پاکیزه مرا سرگرم سازد...».^۱

بر این اساس، روش ائمه اطهار علیهم السلام این بود که برای امرار معاش خود (بسیاری از وقت‌ها) مثل بقیه مردم کار می‌کردند و از حاصل تولیدات خود، مقدار اندکی خودشان استفاده می‌کردند و مقدار بیشتر آن را دو باره بین فقرا و مستمندان تقسیم می‌نمودند و برخی را نیز برای آیندگان وقف می‌کردند. این روش که سیره عملی آن انسوار تابناک است باید بهترین درس برای زندگی امروز و فردای ما باشد.

□ - کار و تلاش عامل نزول رحمت پروردگار است

* - فضیل بن یسار می‌گوید: به امام صادق علیه السلام عرض کردم: من از کسب و تجارت دست کشیده‌ام فرمود: چرا؟ مگر خسته شده‌ای؟ بدانکه در این صورت سرمایه‌های از دست می‌رود هرگز از کسب و کار و تجارت کوتاهی نکنید و فضل خدا را درخواست کنید که در این صورت خداوند عنایت خواهد کرد.^۲

* - در روایت دیگر فرمود: تجارت را رها نکن، برو محل کار و اجناس را در معرض فروش قرار بده و روزی را از خدا بخواه.^۳

۱ - وَلَوْ شِئْتَ لَا هَتَدِيَ الطَّرِيقَ إِلَى مُصْفَى هَذَا الْعَسَلِ وَلِبَابَ هَذَا الْقَمْحِ وَنَسَاجٌ هَذَا الْقَزْ وَلَكِنْ هَيَّاهُتَ أَنْ يَغْلِبَنِي هَوَائِي وَيَقْوَدَنِي جَشَعِي إِلَى تَحْبُّرِ الْأَطْعَمَةِ. وَلَعَلَّ بِالْحِجَازِ أَوِ الْيَمَانَةِ مَنْ لَا طَمَعَ لَهُ فِي الْقُرْصِ وَلَا عَهْدَ لَهُ بِالشَّيْءِ ...
نهج البلاغه، نامه ۴۵۴.

۲ - وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۱۶.
۳ - اَفْحُنْ بَابَكَ وَ اَبْسُطْ بِسَاطَكَ وَ اسْتَرْزِقِ اللَّهَ رَبَّكَ. وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۱۵.

^۱ هستیم.

□ - کار، همانند جهاد در راه خداست

موسی بن بکر گفت: امام موسی بن جعفر علیهم السلام به من فرمود: مَنْ طَلَبَ هَذَا الرِّزْقَ مِنْ حِلٍّ لِيَعُودَ بِهِ عَلَى نَفْسِهِ وَ عِيَالِهِ كَانَ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.^۲

هر کس از راه حلال برای رفاه خود و خانواده‌اش روزی طلب نماید (ارزش و ثوابش) مانند جهادگران در راه خداست.

□ - آمرزیده شدن افراد رحمتکش

رسول خدا علیه السلام فرمود: مَنْ يَاتَ كَالًا مِنْ طَلَبِ الْخَلَالِ يَاتَ مَغْفُورًا لَهُ.^۳

هر کس از کار کردن در راه طلب روزی حلال خسته شود و شب به استراحت بپردازد در حالی به خواب می‌رود که خداوند او را آمرزیده است.

□ - کار، وسیله کمک به دین و امور معنوی است
از آنجاکه در برخی از آیات و روایات، از دنیا و فریبندگی آن نکوهش شده، برخی از مردم در صدر اسلام، مقصود را نفهمیدند و کلا از کار و تلاش دست برداشتند چون فکر می‌کردند دین اسلام مخالف مال و ثروت است و فقر و نداری را دوست دارد! پیامبر اکرم و ائمه اطهار علیهم السلام برای اینکه موضوع را برای مردم روشن کنند و بگویند مال دنیا

۲ - وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۲۴

۱ - همان ص ۲۶

۳ - همان.

در چنین ساعتی با این حال در جستجوی دنیا است! بخدا قسم او را موعظه خواهم نمود. پیش رفته سلام کردم جواب مرا در حالی که نفس نفس می‌زد و از شدت خستگی عرق می‌ریخت، داد. عرض کردم آقا شخصیتی بزرگ از خاندان قریش در چنین ساعتی با این حال باید در طلب دنیا باشد؟ اگر مرگ تو را در این حال فرا رسید چه می‌کنی؟ امام فرمود: بخدا سوگند اگر مرگ در این حال مرا فraigیرد من در حال انجام یک وظیفه دینی مرده‌ام چون کار می‌کنم تا خود و خانواده‌ام را از نیاز پیدا کردن بتو و مردم نگه بدارم! ترس موقعی است که مرگ فرا رسید و مشغول معصیت خدا باشی. عرض کردم آقا من می‌خواستم شما را نصیحت کنم اما شما مرا پنددادید.^۱

□ - پیشه‌وران، نزد خدا مقام والایی دارند

روح بن عبد الرحیم می‌گوید: در باره آیه شریفه «رِجَالٌ لَا تُلْهِيْهُمْ تِجَارَةً وَ لَا يَيْئُعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ» سؤال کردم که این آیه در باره چه کسانی نازل شده است؟ امام^۲ فرمود: آنها گروهی از تجار بودند که مشغول تجارت و کسب و کار می‌شدند اما هنگام نماز تجارت را رها می‌کردند و نماز خود را بجای می‌آوردند. بدانکه چنین افرادی نزد خداوند خیلی بهتر از کسانی هستند که دنبال دنیا نمی‌روند و می‌گویند ما اهل آخرت

۱ - همان ص ۱۹

۲ - ظاهرا این سؤال از امام باقر یا امام صادق علیهم السلام صورت گرفته است چون در ابواب مربوط به کار، به این صورت نقل شده است که رَوْيَ عَنْهُ عَلِيِّهِ السلام

فی نفسه بد نیست و اسلام مخالف ثروت و مال دنیا و رفاه زندگی نمی باشد، به مردم می گفتند شما ثروت داشته باشید اما از آن در راه خیر و کمک به دیگران و امور معنوی و اخروی استفاده کنید و می فرمودند دنیا مزرعه برای آخرت است باید در این دنیا کار خیر انجام داد تا در آخرت از آن بهره برداری نمود، مثلا می بینیم:

* - رسول خدا ﷺ فرمود: نَعْمَ الْعَوْنُ عَلَى تَسْقُي اللَّهِ الْغَنَىٰ .^۱
ثروت و بی نیازی، بهترین کمک برای تقوی الهی است.

* - در حدیث دیگر پیامبر اکرم ﷺ با خداوند عالم چنین استغاثه کرد: پروردگارا! به نان ما برکت بده و بین ما و آن جدایی مینداز زیرا اگر نان نباشد ما نه نماز می خوانیم و نه روزه می گیریم و هیچ یک از واجبات دینی را انجام نمی دهیم.^۲

* - امام صادق علیه السلام فرمود: نَعْمَ الْعَوْنُ عَلَى الْآخِرَةِ الدُّنْيَا .^۳
(مال) دنیا بهترین کمک برای آخرت است.

* - همچنین امام صادق علیه السلام فرمود: ثروت و بی نیازی که تو را از ستم و گناه باز دارد بهتر از فقری است که تو را به گناه وادرد.^۴

■ - کار و تلاش، عامل سعادت اخروی

۱ - وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۲۹

۲ - اللَّهُمَّ باركْ لَنَا فِي الْحُبْزِ وَ لَا تُنْهِرْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُ فَلَوْ لَا الْحُبْزُ مَا صَلَّيْنَا وَ لَا صُنْمَا وَ لَا أَدَّيْنَا فَرَأَيْضَ رَبَّنَا. وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۳۰
۳ - همان.

۴ - غُنْمَى يَحْجُزُكَ عَنِ الظُّلْمِ خَيْرٌ مِنْ فَقْرٍ يَحْمِلُكَ عَلَى الْإِلْمِ
وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۳۱

کنم، صله رحم نمایم، صدقه بدهم، حج و عمره بجای آورم، امام صادق فرمود: لَيْسَ هَذَا طَلَبُ الدُّنْيَا هَذَا طَلَبُ الْآخِرَةِ. اینکه طلب دنیا نیست، بلکه این در حقیقت طلب آخرت است.^۱

* - همچنین عمر بن سیف ازدی می‌گوید: امام صادق به من گفت: نسبت به جستجوی روزی حلال کوتاهی نکن فَإِنَّهُ عَوْنُ لَكَ عَلَى دِينِكَ وَ أَعْقِلْ رَاحِلَتَكَ وَ تَوَكَّلْ.^۲

زیرا این، در حقیقت کمک به دین توست! پس مرکب خود را عقال بزن و توکل برخدا بکن و سراغ کار برو.

* - آن حضرت همواره می‌فرمود: از خدا برای دنیا دو چیز بخواهید یک: بی نیازی. دو: عافیت و سلامتی. و برای آخرت نیز دو چیز بخواهید یک: آمرزش. دو: بهشت.^۳

امام صادق علیه السلام در بیان خدماتی که ارزش جاودانه دارد، فرمودند:

شش چیز (فایده‌اش) بعد از مرگ به انسان می‌رسد:

- ۱ - فرزند صالحی که برای وی دعا و استغفار نماید.
- ۲ - قرآنی که از خود به یادگار می‌گذارد.
- ۳ - درختی که بر زمین می‌نشاند.
- ۴ - چاهی که برای استفاده عموم حفر می‌کند.

۱ - وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۳۴. ۲ - همان.
 ۳ - اسأّلوا اللّهُ الْغِنَى فِي الدُّنْيَا وَالْعَافِيَةَ وَ فِي الْآخِرَةِ الْمَغْفِرَةَ وَالْجَنَّةَ.
 وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۳۴

گفته‌یم، یکی از دستاوردهای کار، رسیدن به معنویت است، زیرا وقتی کسی کار مناسب و درآمد مادی مناسب داشته باشد می‌تواند در راه خیر مانند ساخت مسجد و مدرسه و کتابخانه و بیمارستان و دیگر مؤسسات عام المنفعه هزینه کند و در انجام فعالیت‌های مشتب دینی و فرهنگی سهیم باشد اما اگر کسی به نان شب خود نیز محتاج باشد چگونه می‌تواند به امور معنوی پردازد! (از قدیم گفته‌اند: چراغی که به خانه رواست به مسجد حرام است؟!)

نکته جالبی که در برخی از روایات به آن تصریح شده اینست که اگر انسان با کار و تلاش خود مال حلالی را با هدف خرج در راه خیر بدست آورد، اینچنین ثروتی به عنوان مال دنیا محسوب نمی‌شود بلکه در حقیقت نوعی عبادت و کار آخرتی است، به نمونه‌هایی که ذکر می‌شود توجه کنید:

* - عبدالله بن أبي يعْفُور می‌گوید: در حضور امام صادق علیه السلام بودم، یک نفر از امام پرسید: یا بابا عبدالله! ما دنیا را طلب می‌کنیم و دوست داریم دنیا داشته باشیم! امام فرمود: می‌خواهی با مال دنیا چه کاری را انجام دهی؟ وی جواب داد می‌خواهم خود و خانواده‌ام را تامین

حیات طیبه معصومان در همه زمینه‌ها سرمشق ماست ائمه علیهم السلام با داشتن آن مقام معنوی کار می‌کردند و از دسترنج خود در راه خیر خرج می‌کردند، بد نیست به چند نمونه از موقوفات علی علیهم السلام که با زحمت خود قنات احداث می‌کرد و یا چاه می‌کند و آب جاری می‌ساخت و از محصولات آن در راه فقرا به قصد تقرب به خداوند احسان می‌کرد، اشاره شود:

□-ابونیزر^۱ می‌گوید: من در دو زمین زراعی امام علی بن ابی طالب علیهم السلام به نام عین ابی نیز و بُعْيَيْعَه مشغول کار بودم که امام علیهم السلام به آنجا آمد و به من فرمود: آیا غذایی داری؟ گفتم: غذایی است که برای امیر مؤمنان نمی‌پسندم کدویی است که از همین جا کنده و با روغن پیه سرخ کرده‌ام. فرمود: همان را بیاور. سپس برخاست بر لب جوی رفت دست خود را شست و اندکی از آن غذا میل فرمود و باز بر لب جوی رفت و دست‌های

۱- محمد بن اسحاق می‌گوید: این ابونیزر که چشم‌های به او منسوب است غلام علی بن ابی طالب علیهم السلام بود. وی فرزند نجاشی پادشاه حبشه بود که مسلمانان صدر اسلام هجرت کرده و نزد او رفته‌ند. علی علیهم السلام او را در مکه نزد تاجری دید او را از آن تاجر خرید و به پاس خدمتی که پدرش نجاشی به مسلمانان مهاجر کرده بود آزاد نمود. گویند: پس از مرگ نجاشی اوضاع حبشه آشفته شد و مردم آنچه هیئتی را نزد ابونیزر هنگامی که در خدمت علی علیهم السلام بود فرستادند تا حکومت را به او بسپارند و تاج سلطنت بر سرش نهند و تسليم بی چون و چرای او باشند ولی او نپذیرفت و گفت: پس از آن که خداوند نعمت اسلام را به من بخشید دیگر خواهان ملک و سلطنت نیستم. ابونیزر بسیار بلند قامت و زیباروی بود و مانند مردم حبشه سیاه پوست نبود بلکه اگر کسی او را می‌دید مردی از نژاد عرب می‌پنداشت.

۵- صدقه جاریه (بنای عام المتفعه که همگان از آن استفاده نمایند).

۶- روش نیکویی که از خود بجا بگذارد، و مردم به آن عمل نمایند.^۱

پیامبر اکرم و ائمه اطهار علیهم السلام دائماً مردم را سفارش به کار و تلاش می‌کردند و سپس می‌گفتند با سرمایه خود به دیگران احسان کنند از مالنان وقف کنید و با انفاق و صدقات، خود را از گرفتاری‌های قیامت نجات دهید، رسول خدا علیه السلام فرمود: در قیامت هر کس مستقیماً با خدا سخن می‌گوید و بین او و خدا واسطه وجود ندارد! این هنگام هر چه به پیش رو و جانب راست خود می‌نگرد فقط فرستاده خود را می‌بیند هنگامی که به جانب چپ نگاه می‌کند آتش سوزانی را مشاهده می‌کند، ای مردم از آن آتش بترسید و لو با دادن یک خرما و اگر نتوانستید حداقل با یک سخن نیکو!

جابر بن عبد الله انصاری گفته است:

لَمْ يَكُنْ مِنَ الصَّحَابَةِ ذُو مَقْدُرَةٍ إِلَّا وَقَفَ وَقْفًا.

(در صدر اسلام) هیچ صحابی توانمندی نبود مگر اینکه بخشنی از مالش را وقف می‌نمود.

۱- سَيَّةُ تَلْحُقِ الْمُؤْمِنِ بَعْدَ مَوْتِهِ: وَلَدُّ يَسْتَغْفِرُ لَهُ، وَمُصَحَّفٌ يُخْلِفُهُ، وَغَرْسٌ يَغْرِسُهُ، وَقَلِيلٌ يَعْحِرُهُ، وَصَدَقَةٌ يَجْرِيهَا، وَسُيَّةٌ يُؤْخَذُ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ.

۲-مستدرک الوسائل، ۱۴، ۴۷، ۳۳۲.

خود را کاملاً تمیز شست. آن‌گاه دستها را مشت کرد و مشتی آب از همان جوی نوشید و فرمود: ای ابا نیزر کف دستها پاکیزه ترین ظرفهای است آن‌گاه با همان تری دست، بر شکم خود کشید و فرمود: هر که (با خوردن حرام) آتش در شکم خود کند از رحمت حق به دور باد. سپس کلنگ را برداشت و به درون چاه رفت و مشغول کنند شد ولی آب بر نیامد از آنجا بیرون شد در حالی که پیشانی مبارکش خیس عرق بود. عرق از پیشانی پاک کرد و باز کلنگ را برداشت و به درون چاه رفت و پیوسته کلنگ می‌زد به حدی که صدای نفس مبارکش به گوش می‌رسید. ناگهان آب فوران کرد و مانند گردشتر از زمین بیرون جست. امام به سرعت از چاه بیرون آمد و فرمود: خدا را گواه می‌گیرم که این چشمۀ آب، صدقه است. کاغذ و قلم برایم بیاور. من به سرعت کاغذ و قلم آوردم آن حضرت وقفات‌های به این صورت نوشت:

بسم الله الرحمن الرحيم

این چیزی است که بنده خدا علی «امیر مؤمنان» صدقه داده است. این دو زمین به نام‌های «عین ابی نیزر و بغييجه» را بر فقرای مدینه و در راه ماندگان صدقه نمود. تا بدین وسیله در روز قیامت چهره خود را از آتش دوزخ مصون دارد. کسی حق فروش و بخشش آنها را ندارد. تا آن‌گاه (یعنی قیامت) که خدا وارث آنها شود و خدا بهترین وارثان است. مگر آن که حسن و حسین

بدانها محتاج شوند که ملک خالص آنها خواهد بود و هیچ کس دیگر حقی در آنها ندارد).^۱

محمد بن هشام گوید: زمانی امام حسین علیه السلام بدھکار شد معاویه دویست هزار دینار برای خرید «عین ابی نیزر» نزد امام فرستاد ولی ایشان از فروش آن خودداری نموده فرمود: پدرم آنها را صدقه داد تا چهره خود را از آتش دوزخ مصون دارد و من آنها را به هیچ قیمتی نخواهم فروخت.^۲

□-امام صادق و امام باقر علیهم السلام فرمودند:

در یکی از جنگ‌های رسول خدا علیه السلام بالشگر خود به منطقه ینبع رسیدند. هوا بشدت گرم بود. آنحضرت با یارانش زیر سایه درختی به نام سمره^۳ قرار گرفته و اسلحه خود را به شاخه‌های آن آویختند. (آن جنگ از جمله نبردهایی بود که خداوند، پیروزی را نصیب حضرت رسول علیه السلام فرمود). رسول خدا آن محلی را که درخت سمره در آن قرار داشت و لحظاتی زیر سایه آن آرمیده بودن به عنوان غنیمت جنگی به علی علیه السلام دادند. آنحضرت بلا فاصله دستور داد در آن زمین چاه (چشمۀ ای) حفر کردند. از قدرت خدا آنچنان آب فراوانی پیدا کرد که به دلیل فوران آب به سوی آسمان، نام آن چشمۀ را «ینبع» نهادند. پیکی نزد علی علیه السلام آمد تا از آب فراوان چاه، به آنحضرت بشارت بدهد، آن حضرت به طنز فرمودند به وارث بشارت بدھید! سپس همانجا وقفات‌های به این صورت

۱-بحار الانوار، ۱۰۳، ۱۸۴. ۲-معجم البلدان، ۱۷۶ ماده عین.

۳- سمره، نوعی درخت صمغ عربی است.

تنظيم شد.

(تمام آن زمین با آبش) صدقه است. با هدف استفاده حاجج بیت الله و عابرین. کسی حق فروش و بخشش و ارث بردن از آن را ندارد. اگر کسی آن را بفروشد نفرین خدا و فرشتگان و مردم بر او باد. خداوند از چنین کسی هیچ عملی را نخواهد پذیرفت.^۱

□-کار، عامل حفظ شخصیت و آبرو

¹ وسائل الشیعه، ۱۳، ۳۰۴ و بحار الانوار: ۱۰۳ / ۱۸۴.

دیگران را می‌پذیرفت. آن امام بزرگوارگاهی در باغ‌های مدینه برای بنی قریظه و بنی نصیر که یهودیان مدینه بودند، کار می‌کرد، به این سبب مورداً ع trous واقع شدند که یا علی! این کارها در شأن تو نیست امام پاسخ دادند:

أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ مِنْ إِلَيْهِ
لَنْقَلُ الصَّخْرِ مِنْ قُلَلِ الْجِبَالِ
يَقُولُ النَّاسُ لِي فِي الْكَسِبِ عَارٌ
فَإِنَّ الْعَارَ فِي ذُلِّ السُّؤَالِ

برای من سنگ کشیدن از قله کوهها گواراتر و آسانتر است از اینکه منت دیگران را بر دوش خود بکشم، به من می‌گویند این کار ننگین است ولی من می‌گویم ننگ این است که انسان در اثر کار نکردن محتاج دیگران شود و دست نیاز به سوی مردم دراز کند.

و در جای دیگر فرموده است:

كَدَّ كَدَّ الْعَبْدِ إِنْ أَحَبَّتْ أَنْ تُصْبِحَ حُرًّا
وَأَفْطَعَ الْآمَالَ مِنْ بَنِي آدَمَ طُرًّا
لَا تَقْلِ ذَامَكَسِبٍ يُرِزِّى فَقَصْدُ النَّاسِ أَرْزِى

أَنْتَ مَا اسْتَغْنَيْتَ عَنْ غَيْرِكَ أَعْلَى النَّاسِ قَدْرًا

اگر می‌خواهی آزاد زندگی کنی چون بر دگان زحمت بکش، آرزو از دستیابی به مال دیگران را قطع کن، نگو این کار مرا خوار می‌کند زیرا که درخواست از مردم، انسان را بیشتر از هر چیزی ذلیل می‌کند اما وقتی از

یکی دیگر از جنبه‌های مثبت کار اینست که آبروی انسان را نگه می‌دارد چون هر کسی با کار و فعالیت قادر می‌شود چرخ‌های زندگی را به حرکت در بیاورد و نیاز خود و خانواده‌اش را تامین نماید. با وجود پول، انسان نزد همه مردم (دوست و دشمن) مخصوصاً پیش همسر و فرزندان سربلند است، خدا نکند جیب کسی خالی باشد و نتواند نیازهای همسر و فرزندانش را تامین نماید، هزینه‌های مربوط به مسکن، لباس و مواد غذایی و دیگر نیازمندی‌های پیش بینی نشده اگر بخواهد تامین شود باید کار آبرومندانه و مناسب وجود داشته باشد و لذا هر کسی باید برای تامین مخارج و معیشت زندگی خود، با جان و دل کار کند.

عمر و بن جمیع می‌گوید: از امام صادق علیه السلام شنیدم می‌فرمود: خیری ندارد کسی که دوست ندارد از راه حلال مال جمع کند تا بدان وسیله آبروی خود را حفظ کند و بدھی خود را بپردازد و صله رحم نماید.^۱

در تاریخ زندگی حضرت علی علیه السلام آمده است: آن حضرت کارهای همچون حفر چاه و کشت درخت و باغداری و حتی اجیر شدن برای

۱- اشعار در دیوان منسوب به حضرت علی علیه السلام وجود دارد.

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۳۳.

دیگران بی نیاز باشی از همه مردم ارزشت بیشتر است.

هیچ سخنی به اندازه کلام مولی علی علیه السلام نمی تواند ارزش کار را در حفظ شخصیت و آبروی انسان اینگونه کامل و زیبا بیان نماید. آری پیام علی علیه السلام به جوانان شیعه اینست که عزیزان! برای زندگی خود زحمت بکشید از کار کردن عارتان نیاید، عار و ننگ در محتاج شدن است نه در کار کردن.

□ - کار، عامل عزت و سریبلندی

نمی‌شنوی که خداوند متعال می‌فرماید: عزت از آن خدا و رسول او و مؤمنین است... پس مؤمن عزیز است و ذلت به او راه ندارد.^۱

* - معاذ بِنْ كَثِيرَ که مشغول تجارت بود می‌گوید: روزی به امام صادق گفتم: من سرمایهٔ خوبی جمع کرده‌ام تصمیم دارم بازار را رها کنم فرمود: در این صورت کسی به دیدگاه‌های شما اعتنانمی‌کند و یاریت نخواهد کرد.^۲

این کلام معجز نما از یک حقیقت انکار ناپذیر پرده بر می‌دارد و آن اینکه در این دنیا و انفساً متاسفانه بسیاری از مردم، ملاک ارزش و شخصیت دیگران را دارایی مادی آنها می‌دانند، و ائمهٰ علیهم السلام به این مسئله واقف بودند، ولذا به اصحاب خود سفارش می‌کردند، بنیهٔ مالی خود را تقویت کنند.

جالب اینست که در بسیاری از این سفارش‌ها از کار و کسب مال، تعییر به «عِزّ» شده است.

* - مُعَلَّى بْنِ خُنَيْسَ مَعْلَى مَعْلَى مَعْلَى می‌گوید: روزی من برای رفتن به محل کار دیر کردم امام صادق علیه السلام مرا دید فرمود: بشتاب به سوی عزت خود!^۳

* - علی بن عُقبه می‌گوید: امام صادق علیه السلام به یکی از خدمت کارانش

یکی دیگر از دلایل وبسترها یی که حکم می‌کند همه افراد جامعه باید به صورت جدی کار و تلاش نمایند، اینست که دین اسلام خواهان عزت مسلمانان است.

بنابر نظر ائمهٰ اطهار علیهم السلام یکی از عوامل عزت انسان، داشتن سرمایهٔ مادی و زندگی شرافت‌مندانه است، و آن نیز میسر نمی‌شود مگر با کار و تلاش مستمر و خستگی ناپذیر.

کسانی که کار مناسب دارند، چون از کار و فعالیت خود در آمد نصیبشان می‌شود و پولی را که بدست‌شان می‌رسد می‌توانند راحت خرج کنند و نیازهای خود و خانواده را برآورده کنند و از امکانات مادی - منزل و ماشین و دیگر امکانات رفاهی - برخوردار شوند، لذا احساس شخصیت می‌نمایند و پیش خانواده و دیگران سر خود را بالا می‌گیرند و به اصطلاح در میان مردم، خودی نشان می‌دهند، اما افراد بیکار به دلیل ضعف مالی و نداشتن وسیلهٰ زندگی همیشه پیش خانواده و افراد جامعه احساس حقارت می‌نمایند.

* - امام صادق علیه السلام فرمود: خداوند همه امور مؤمن را به خودش واگذار کرده اما به وی اجازه نداده است خود را ذلیل نماید، مگر

۱- إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَ جَلَّ فَوَضَّ إِلَيِّ الْمُؤْمِنِ أُمُورَهُ كُلَّهَا وَ لَمْ يُفَوَّضْ إِلَيْهِ أَنْ يَكُونُ ذَلِيلًا
اما تَسْمَعَ اللَّهُ تَعَالَى يَقُولُ: وَلِلَّهِ الْعَزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ... (سورة منافقون، آية ۸).

فالْمُؤْمِنُ يَكُونُ عَزِيزًا وَ لَا يَكُونُ ذَلِيلًا. جامع السعادات، ۱ ص ۲۶۰.

۲- وسائل الشيعة، ج ۱۷ ص ۱۴ . ۳- وسائل الشيعة، ج ۱۷ ص ۱۳ .

فرمود: ای بندۀ خد! عزت خود را حفظ کن وی گفت: فدایت شوم عزت من در چیست؟ فرمود: عزت تو در صبح گاهان به سوی محل کار رفتن و گرامی داشتن وجودت بوسیله کارست. همچنین امام به شخص دیگری فرمود: چرا از شتاب کردن برای عزت خود کوتاهی می‌کنی؟ وی گفت برای مراسم تشییع جنازه رفته بودم امام فرمود: آن هم وظیفه است اما هرگز از رفتن زودهنگام به سوی عزت خود غفلت نکنید.

* - سعدی می‌گوید: حاتم طائی را گفتند: بزرگ همت تراز خود دیده یا شنیده‌ای؟ گفت: بلی. روزی چهل شتر قربان کردم برای امرای عرب پس برای انجام کاری به گوشۀ صحرا رفتم، خارکنی را دیدم که پشته‌ای فراهم آورده، گفتم به میهمانی حاتم چرا نروی که خلقی بر بساط او گرد آمدۀ‌اند؟ گفت:

هر که نان از عمل خویش خورد منت از حاتم طائی نبرد
من او را به همت و جوانمردی از خود برتر دیدم.

* - همچنین وی می‌گوید: دو برادر بودند یکی خدمت سلطان کردی و آن دیگری نان از عمل خویش خوردی! روزی آن برادر که در خدمت پادشاه بود برادرش را دید که با زحمت زندگی را سپری می‌کند، به وی گفت چرا تو هم مثل من به دربار نمی‌آیی تا راحت زندگی کنی؟ آن برادر گفت:

۱- وَأَكْرِمْ نَفْسَكَ عَنْ كُلِّ دُنْيَا وَإِنْ ساقْتُكَ إِلَى الرَّغَابِ فَإِنَّكَ لَنْ تَعْتَاضَ بِمَا تَبْذُلُ مِنْ نَفْسِكَ عِوَضًا وَ لَا تَكُنْ عَبْدًا غَيْرِكَ وَقَدْ جَعَلَكَ اللَّهُ حُرًّا. نهج البلاغه، نامه ۳۱.

۲- نهج البلاغه، حکمت ۳۹۶. ۳. جاروکشن.

بدست، آهن تفته کردن خمیر به از دست بسته به پیش امیر
* - علی علیّاً به امام حسن می‌فرماید: نفس خود را از هرگونه پستی بازدار، هر چند تو را به اهدافت رساند، زیرا نمی‌توانی باندازه آبرویی که از دست می‌دهی بهایی به دست آوری، برده دیگری مباش، که خدا تو را آزاد آفرید.^۱

* - همچنین می‌فرماید: الْمُنِيَّةُ وَ لَا الدَّيَّةُ. وَالْتَّقْلُلُ وَ لَا التَّوْسُلُ.^۲
مرگ بهتر از تن به ذلت دادن، به اندک ساختن بهتر از دست نیاز به سوی مردم داشتن است.

* - ابن سینا بخشی از عمرش را در مقام وزارت سپری کرده است.
آورده‌اند: ابن سینا با موکب وزارتی و دستگاه باشکوه حکومتی بانوکرها و غلامان از جایی عبور می‌کرد دید یک کناس^۳ مشغول کار خود است و این شعر را زمزمه می‌کند.

گرامی داشتم ای نفس از آنت که آسان بگذرد بر دل جهانت!
بو علی خندید و پیش خود گفت: این مردکناسی می‌کند بر نفس خود منت هم می‌گذارد که گرامیش داشته و کار شریف و آسانی برای خود برگزیده است! جلو آمد و گفت: ای پیرمرد تو با این شغل و با این زحمت! عجب خود را گرامی داشته‌ای؟ آن مردکناس یک نگاهی به ابن سینا کرد و

۱- وَأَكْرِمْ نَفْسَكَ عَنْ كُلِّ دُنْيَا وَإِنْ ساقْتُكَ إِلَى الرَّغَابِ فَإِنَّكَ لَنْ تَعْتَاضَ بِمَا تَبْذُلُ مِنْ نَفْسِكَ عِوَضًا وَ لَا تَكُنْ عَبْدًا غَيْرِكَ وَقَدْ جَعَلَكَ اللَّهُ حُرًّا. نهج البلاغه، نامه ۳۱.

۲- نهج البلاغه، حکمت ۳۹۶. ۳. جاروکشن.

۱- همان ص ۷۲.

فهمید که این مرد یکی از اُمرا و مقامات مهم دولت است بلا فاصله در جوابش جمله‌ای گفت که ابن سینا حسابی خجالت کشید و از این پیش آمد ناراحت شد و به فکر فرو رفت؟! آن کناس در جواب ابن سینا این جمله را گفت: «نان از شغل خسیس خوردن به که منت رئیس بردن!». ^۱

ملک الشعرا می‌گوید:

سر آزاده ما منت افسر نکشد

تن وارسته ما حسرت زیور نکشد

ما گداییم ولی قصر غنا منزل ماست

هر که شد همدم ما منت قیصر نکشد!

□ - کار، عامل سلامت جسم و جان

^۱-نامه دانشوران.

به طور منظم فکر می‌کیم تا از یک مقدمه، به نتیجه برسیم در واقع تعقل و تفکر کرده‌ایم. ولی هنگامی که به امور ذهنی خود نتوانیم نظم بدھیم و در باره موضوع مشخصی به اندیشه نپردازیم، ذهن ما با بی‌نظمی از این شاخه به آن شاخه می‌رود، این امر عارضه و آسیبی است که اگر انسان قوه خیال خود را در اختیار و تحت تصرف خود نگیرد موجب فساد وی می‌شود، پس انسان نیاز به مرکز بخشیدن به قوه خیال خود را دارد. اگر قوه خیال آزاد باشد منشاء فساد اخلاق می‌شود! علی علیه السلام می‌فرماید: **النَّفْسُ إِنْ لَمْ تَشْغُلْهُ شَغْلُكَ.** اگر تو نفس خود را به کاری مشغول نکنی او تو را بخودش مشغول می‌کند. انسان اگر این قوه خیال را بدست نگیرد امیال و خیالات گوناگون، انسان را به هزاران نوع گناه می‌کشاند، یکی از چیزهایی که انسان را از این خیالات باطل نجات می‌دهد کار است و لذا کار یکی از عوامل مرکز خیال و امیال گوناگون محسوب می‌شود.^۱

در مجله بهداشت روانی نوشته است: آقای پاستور گفته است: «بهداشت روانی انسان در لابراتوار و کتابخانه است» یعنی بهداشت روانی انسان بکار بستگی دارد انسان بیکار خود بخود بیمار است. البته کار فقط اختصاص به لابراتوار و کتابخانه هم ندارد هر کار مناسب که مطابق ذوق انسان باشد به روح و جان انسان آرامش می‌دهد و فکر انسان را می‌سازد. همچنین آقای ولتر گفته است: «هر وقت احساس می‌کنم که درد و رنج

^۱- تعلیم و تربیت در اسلام، ۴۱۴

یکی از آثار کار در زندگی انسان سلامت روح و روان است. زیرا افراد شاغل و فعال، به دلیل اینکه احساس می‌کنند عمری مفید دارند و سرمایه عمرشان هدر نمی‌روند و احساس رضایت از خود دارند و لذا از نظر روحی انسان‌های با نشاط و شاداب بوده و از روانی سالمتر برخوردار هستند. متقابلاً، افراد غیر فعال، غالباً گرفتار خمودی و افسردگی می‌شوند. شهید مطهری می‌گوید: در اینکه کار یک وظیفه است نمی‌توان شک کرد اما آیا کار فقط یک وظیفه اجتماعی است که انسان چون ناچار است زندگی را بچرخاند باید کار کند؟ جواب اینست که کار علاوه بر وظیفه بودن، یک نیاز است یعنی ما به علل مختلف، نیازمند به کار هستیم زیرا انسان روح دارد، جسم دارد، قوه خیال دارد، عقل دارد، قلب دارد و... کار برای جسم انسان یک ضرورت است، برای روح و عقل و فکر و قلب انسان نیز یک ضرورت است. اگر انسان کار نکند مریض می‌شود یعنی کار یکی از عوامل حفظ الصحة است.

کار، علاوه بر نقش مؤثری که در سلامت جسم ایفا می‌کند، عامل مرکز حواس و جمع شدن قوه خیال نیز می‌باشد، انسان یک نیرویی دارد که دائمًا ذهنش و خیالش کار می‌کند. توضیح اینکه وقتی در باره مسائل کلی

بیماری می‌خواهد مرا از پای در بیاورد، به کار پناه می‌برم، کار بهترین درمان دردهای درونی من است». آقای ساموئل اسمایزل نوشته است: «بعد از دیانت، مدرسه‌ای برای تربیت انسان بهتر از مدرسه کار ساخته نشده است».

پاسکال گفته است: «مصدر کلیه مفاسد فکری و اخلاقی بیکاری است. هرکشوری که بخواهد این عیب بزرگ اجتماعی را رفع کند باید مردم را بکار و ادارد تا آن آرامش روحی که عده محدودی از آن آگاهند در عرصه وجود همه برقرار شود».^۱

از آنجاکه کار انسان را بر مشکلات پیروز می‌کند و در عرصه‌های زندگی و در نیل به اهداف و آرزوها انسان را موفق می‌گرداند، موجب سلامت روح و روان می‌شود ولذا به انسان نیرو و توان مضاuff می‌دهد، علی عائیلا فرمود:

أَصْلُ النَّجْدَةِ الْفُؤُدُ وَثَمَرُهَا الظَّفَرُ.^۲

قدرت و توانمندی، پایه و اساس یاری رساندن به دیگران است و ثمره آن هم پیروزی است.

■ نقش تربیتی کار

نگهداری محصول کار دیگران احساس مسئولیت می‌کند زیرا آنچه ما اکنون استفاده می‌کنیم حاصل کار دیگران است پس ما هم وظیفه داریم برای آیندگان، اثر مثبت از خود بجا بگذاریم مثلاً آبی که می‌نوشیم، بر قی که خانه‌های ما را روشن می‌کند و جاده‌هایی که در آنها راه می‌رویم و فضاهای سبزی که در آن به تفرج می‌پردازیم و خانه‌های که می‌نشینیم و... حاصل زحمات دیگران است، شایسته است ما نیز نسبت به آباد ساختن و حفظ زحمات گذشتگان احساس مسئولیت کنیم، منابع انرژی و آب و خاک و محیط زیست را نگهداری کنیم و حق نسل‌های بعدی را محفوظ نگهداریم.

فرهنگ هرملتی با ممیزات و شاخصه‌هایی شناخته می‌شود. فرهنگ زندگی ما برگرفته از فرهنگ و معارف قرآن و عترت پیامبر اسلام ﷺ است. در تعریف این فرهنگ می‌توان گفت که فرهنگ قرآن و عترت، فرهنگ مسئولیت است، در این فرهنگ هیچ کس، رها و بی‌مسئولیت تلقی نشده بلکه همه مسؤول شناخته می‌شوند هیچ کس نمی‌تواند بگوید به من چه؟ و امور جامعه و سرنوشت کشور به من مربوط نیست، قرآن می‌گوید:

أَفَحَسِبُّهُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَّادًا...^۱

آیا پنداشتید که شما را بیهوده آفریده‌ایم...

کار و تربیت، هر دو در یکدیگر اثر می‌گذارند، یعنی هم تربیت صحیح، انسان را فرد مفید بحال جامعه بار می‌آورد هم کار مفید تاثیر مثبت در روح و روان انسان دارد مثلاً یکی از آثار و فواید کار نظم بخشی به زندگی انسان است، کسی که از راه متعارف و طبیعی و با انجام کار، درامدی کسب می‌کند بطور طبیعی دخل و خرج خود را تنظیم می‌کند و بناقچار نظم را به عنوان یک آموزه مهم در زندگی خود خواهد داشت. همچنین کار در عین اینکه معلول فکر و روح و قلب و جسم انسان است، سازنده و تربیت کننده انسان نیز هست زیرا کار بر نیروی احساس انسان اثر مثبت دارد و انسان را رقيق القلب می‌کند در عوض، بیکاری انسان را قسی القلب می‌کند انسان‌های بیکار سنگ دل هستند ولی افراد دارای کار مناسب در دلشان خضوع و خشوع و رفت احساس می‌کنند این نتیجه تربیتی کار است.^۱

یکی از آثار تربیتی کار احساس مسئولیت است، کسانی که رنج کار را چشیده‌اند بر کار و تلاش دیگران احترام می‌گذارند یعنی برای حفظ و

(سال ۸۹) توسط رهبر فرزانه انقلاب به عنوان حرکت عمومی و شعار محوری اعلام شد یک نیاز قطعی بود و بسیار بجا و به موقع صورت گرفت.

بنابر اقتضای ذاتی این فرهنگ، همه باید پاسخ مناسب برای روز محاسبه داشته باشند و هیچ کس نمی‌تواند نسبت به پیرامون خود بی‌تفاوت باشد. آیه‌خسب‌الإنسانُ أَنْ يُتَرَكَ سُدًّيٌ^۱. آیا انسان گمان می‌کند بی‌هدف رها می‌شود؟!

قرآن می‌فرماید: مردم و رهبران جامعه باید پاسخ‌گوی مسئولیت‌هایی که بر عهده گرفته‌اند و همچنین پاسخ‌گوی عملکرد خویش باشند.
فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلُ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ.^۲

پس، قطعاً از کسانی که پیامبران به سوی آنان فرستاده شده‌اند خواهیم پرسید، و قطعاً از خود فرستادگان نیز خواهیم پرسید.

بی‌شك، همه می‌دانیم که جهان با حرکت بسیار تندر و سریع در حال تغیر است، کشورها بسیار سریع و پرشتاب در حال رشد و دگرگونی مثبت هستند، کوچکترین کوتاهی و غفلت، و کم‌کاری و بی‌ برنامگی، کشور و ملت ما را از قافله تمدن بشری عقب نگه خواهد داشت.

بنابر این ما مسئول سرنوشت کشور در حال و آینده هستیم، ما مجبور به پیشرفت و حرکت سریع پاپیای آهنگ جهانی هستیم، و شایسته است که برای پیشرفت و تکامل در زمینه‌های مختلف فکری و فرهنگی و اقتصادی و اجتماعی احساس مسئولیت نماییم و آن مستلزم کار مداوم و خستگی ناپذیر و فعالیت همراه با علم و فناوری است. آنچه که امسال

۱- قیامت، ۳۶. ۲- اعراف، ۶.

آقای ساموئل اسمایلز در کتاب اخلاق می‌گوید: گناه غالباً انفجار است مثل دیگر بخار که اگر حرارت بدنه و منفذی نداشته باشد و دریچه اطمینان نداشته باشد منفجر می‌شود، گناه نیز اینچنین است زیرا انسان با طبیعت در حال مبادله است از طبیعت انرژی می‌گیرد باید آن انرژی را مصرف نماید چه انرژی جسمی و چه روحی باید مصرف شود، زبان باید حرف بزند چشم باید چیزی را ببیند گوش باید بشنود، دست و پای انسان باید حرکتی بکند، پس نمی‌شود انسان انرژی‌های زیادی از طبیعت بگیرد ولی مصرف نکند. این مصرف نکردن همان دیگر بخار است که وقتی حرارت می‌هند چنانچه منفذ نداشته باشد منفجر می‌شود اگر انسان کار نکند، وجودش به حالت تعطیل در بیاید چون انرژی‌های زیادی را گرفته و مصرف نمی‌کند حالت انفجار رخ می‌دهد زیرا نیروهای ذخیره شده می‌خواهد بیرون بیاید ولی چون راه صحیح وجود ندارد از راه نامشروع و ناصحیح بیرون می‌زند. غالباً حکام و سلاطین، جانی بار می‌آیند، یکی از علت‌های جنایت حکام تاریخ همین حالت تعطیل بودن آنان است، زیرا آنان از بهترین امکانات خورد و خواب و تفریح برخوردارند و در عوض هیچ کار مشتبی هم انجام نمی‌دهند هرچه اراده

■ - کار، وسیله مبارزه با مفاسد

□ - داستان غیبت کردن خانم‌ها

در زمان‌های گذشته معروف بود که زنها زیاد غیبت می‌کنند، حتی آنقدر در این زمینه شایعه زیاد بود که غیبت کردن را برای زنها یک طبیعت و خصلت‌حتی جا انداخته بودند! در صورتی که اینطور نیست، زیرا غیبت کردن که کار بدی هست، زن و مرد در آن یکسان هستند، اما علت اینکه این مطلب استهار یافته بود این بود که زنها خصوصاً زن‌های اعیان و اشراف که کلفت و نوکر داشتند و هیچ کاری را خودشان انجام نمی‌دادند، اهل فکر و علم... نیز نبودند که با مطالعه خود را سرگرم کنند لذا یک زن هم شأن خود را پیدا می‌کردند و شروع می‌کردند در باره این و آن صحبت کردن، و لذا غیبت برای اینطور افراد یک امر ضروری بود و تنها علتش بیکاری و بی دردی آنان بود.

نقل شده است زمانی در یکی از شهرهای آمریکا قمار کردن بین زنها رایج شده بود به گونه‌ای که داد همه مردها درآمد و به فکر حل مشکل برآمدند، ابتدا به کشیش‌ها گفتند در کلیساها در باره حرمت و گناه قمار صحبت کنند آنها مدتی در کلیساها تبلیغ کردند و از گناه قمار صحبت کردند اما هیچ مؤثر واقع نشد، شهردار آن شهر گفت: من مشکل را حل می‌کنم و روش آقای شهردار این بود که در شهر اعلام کرد در باره صنایع دستی مسابقه می‌گذاریم و جایزه‌های خوبی هم می‌دهیم، وقتی زنها این را فهمیدند دست از قمار کشیدند و به بافندگی و دوزندگی و... روی

بکنند، نوکران و چاکران برایشان انجام می‌دهند حتی سیگار هم بخواهند بکشند قلیانی را بخواهند چاق کنند، نوکران برایشان انجام می‌دهند حتی فندک و کبریت برای روشن کردن سیگار را نیز دیگران برایشان روشن می‌کنند، کفش یا لباس می‌خواهند پوشند فوراً برایشان آماده می‌شود، تمام وجودشان (جسم و روح و فکر) از هر کاری تعطیل می‌شود لذا رفته رفته هر نوع کار را منافی با شخصیت خود می‌دانند^۱ اینکه این اشخاص دست به هر جایی می‌زنند برای همین است که این قید و بندهای موهوم نمی‌گذارد آنها کار مثبت جسمی و روحی انجام دهنند و انرژی خود را مصرف نمایند و لذا انفجار روحی برایشان رخ می‌دهد و بوسیله ستم‌ها و جنایات، خود را مشغول می‌کنند.

۱- در باره یکی از امراض قدیم خراسان نقل شده است جبهه خز گران قیمت پوشیده بود دستور داد برایش قلیان آوردند، وقتی مشغول کشیدن قلیان بود قلیان تکان خورد آتش روی جبهه خزش افتاد، بر خلاف شان خودش دید که خود را حرکت دهد تا آتش را از روی لباس خود دور کند لذا فقط صدا زد «بچه‌ها»! آنها تا بیانند طول کشید لذا مقداری از جبهه حتی قسمتی از پایش سوخت.

حتی شنیده شده برخی از آنان می‌خواستند بینی خود را پاک کنند باشد دیگران دستمال جلو بینی آنها می‌گرفتند. جالب است در باره یکی از همین افراد نقل شده است وقتی می‌خواست بینی خود را تمیز کند غلام مخصوصی داشت برای همین کار، یکی از روزها که غلام جلو بینی اربابش دستمال گرفته بود ارباب گفت چرا پس بیرون نمی‌آید؟ غلام گفت: ارباب جان فینش را هم من باید بکنم؟! حداقل خودت فین بکن تا دماغت باید و من با دستمال تمیز کنم؟!

آوردند، علت موفقیت شهردار این بود که علت این بیماری را تشخیص داده بود، چون علت روی آوردن زنها به قمار، بیکاری آنها بود و لذا ایشان با جایگزین کردن صنایع دستی و مشغول کردن زنها مشکل را حل کرد. از این معلوم می‌شود که بیکاری سرمنشأ بسیاری از فسادها و کار، عامل مهمی برای مبارزه با مفاسد است.^۱

در کشور ما نیز یکی از راه‌های گسترش سلامت اجتماعی و مبارزه با مظاهر فساد در ابعاد اخلاقی و اجتماعی، اینست که فرهنگ کار مفید و زحمت کشیدن برای زندگی عزتمند به فرهنگ عمومی تبدیل شود. زیرا بسیاری از فسادها ریشه در بیکاری دارد.

■ - کار، عامل رشد و توسعه علم و فرهنگ

۱- تعلیم و تربیت در اسلام، ص ۴۱۴ تا ۴۱۹.

شکوفایی توانمندی‌های انسان است.^۱

افراد فعال به دلیل تحرک و فعالیت بدنی سلول‌های مغزی‌شان نیز فعال می‌شود و همواره در حال رشد فکری هستند، هر روز طرح و ایده‌ای جدید به ذهن آنها می‌رسد و لذا در عرصه‌های کار و میدان عمل قابلیت‌ها و توانمندی‌های خود را می‌توانند بروز دهند که اگر این عرصه‌ها برایشان فراهم نبود شاید چنین طرح و ایده‌ای هرگز به ذهن‌شان نمی‌رسید. ولی افراد بیکار چراغ فکر‌شان نیز خاموش است، تحرک مغزی‌شان بسیار اندک است.

رابطه بین کار و دانش، رابطه دو سویه است. کار، هم می‌تواند وسیله تولید علم گردد و هم راه خود و راه کمالش را از علم و دانش بجوید. زیرا بدون ورود به عرصه‌های کار و فعالیت، زمینه رشد و شکوفایی علمی فراهم نمی‌شود. چنانکه فنی و صنعتی شدن کار، محصول رشد علمی است، در این مقال به برخی از دستاوردهای کار در عرصه‌های دانش و اندیشه اشاره می‌شود:

□ - کشف استعداد

۱- تعلیم و تربیت در اسلام، ص ۴۲۱. اشکالی که در شرایط فعلی، در انتخاب رشته تحصیلی و شرکت در کنکور و دروس دانشگاهی وجود دارد اینست که افراد زیادی هستند که یا نمی‌توانند رشته مورد علاقه خود را بشناسند یعنی در حقیقت استعداد و ذوق خود را تشخیص نداده‌اند و لذا باری به هر جهت در رشته‌ای قبول می‌شوند و درس را می‌خوانند اما هرگز علاقه‌ای به آن رشته ندارند و یا رشته مورد علاقه خود را تشخیص داده و راه خود را پیدا کرده‌اند اما در آن رشته موفق نمی‌شوند و برای اینکه فعلاً سربازی نزوند و یا به دلایل دیگر، چند رشته غیر دلخواه را می‌زنند و در یکی از آنها نیز قبول می‌شوند، در حالی که هرگز به آن علاقه ندارند و به اجبار آن رشته را می‌خوانند، قطعاً چنین تحصیل‌ها و درس خوانندگان رشد فکری و خلاقیت به دنبال نخواهد داشت، سرانه ده‌ها هزار از این موارد را می‌بینیم که به دلیل خواندن اجباری یک درس، و گرفتن یک مدرک که کاغذی بیش نیست (زیرا نه علمی همراه آن است نه حرفه و شغل مناسبی)، وارد عرصه زندگی می‌شوند و در نتیجه نیروهایی که می‌توانستند مولد و مفید باشند سربار جامعه می‌شوند.

شهید مطهری می‌گوید: کار عامل کشف استعداد و ظهرور قابلیت‌ها و توانمندی‌هاست، تا انسان دست به کاری نزند نمی‌تواند استعداد و توانمندی خود را کشف نماید، انسان با کار، خود را کشف می‌کند و کشف خویشن بزرگترین موفقیت برای انسان است، چرا که وقتی انسان بکاری دست زد و خود را ارزیابی کرد متوجه شد که موفق نمی‌شود سراغ کار دیگری که باب میلش هست می‌رود انسان وقتی کار مطابق ذوق و میل خود را یافت به کارش عشق می‌ورزد و در آن کار حتماً موفق می‌شود در چنین شغل‌هاست که ابتکار و خلاقیت رخ می‌دهد شاهکارها بوجود می‌آید پس یکی از فواید کار، یافتن ذوق و کشف استعداد و

فتح قله‌های رفیع جهان است.

□ - نقش ایرانیان در گسترش علم و ایمان

پایه‌های مکتب اسلام بر روی دو عنصر علم و معنویت استوار شده است. بر اساس شواهد تاریخی و باورهای دینی، ملت ایران در رشد علمی و تفوق و برتری فرهنگ و پاییندی به ارزش‌های اخلاق و ایمان باید سرآمد ملت‌ها بوده باشد. سند ما در این خصوص بیانات خود رسول اکرم

و ائمه اطهار علیهم السلام می‌باشد که در منابع معتبر نقل شده است:

* - نقل شده است: روزی رسول خدا علیه السلام آیه «...وَ إِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبِدُّونَ مَاً غَيْرَ كُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالُكُمْ». ^۱ راتلاوت کردند، برخی از اصحاب پرسیدند یا رسول الله! آنها چه کسانی هستند که اگر ما از دین، روی بر تافیم آنها جایگزین ما می‌شوند؟ آن هنگام سلمان رض نزد رسول خدا علیه السلام قرار داشت، حضرت دستش را بر روی دوش سلمان گذاشت و در جوابشان فرمود:

هَذَا وَ قَوْمٌ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْكَانَ الْأَيْمَانُ مَنْوَطًا بِالثُّرِيَّا لَتَنَاوَلَهُ رِجَالٌ مِنْ فَارس. ^۲

این مرد و قومش، قسم بخدایی که جانم در دست اوست اگر ایمان در ثریا

۱- سوره محمد علیه السلام. ۳۸. و اگر روی برتابید (خدا) جای شما را به مردمی غیر از شما خواهد داد که مانند شما نخواهد بود.

۲- تفسیر مجتمع البیان، ۹ ص ۱۶۴. تفسیر المیزان، ۱۸ ص ۲۵۰.

□ - کسب تجربه و مهارت

کار برای انسان مهارت به ارمنغان می‌آورد. اینکه می‌بینیم هرچه زندگی بشر جلوتر می‌رود زندگی‌ها صنعتی تر و علمی شود دلیلش اینست که رشد فعلی جامعه در همه بخش‌ها مرهون تجربیات گذشتگان است. انسان‌ها، در هر زمان، سر سفره انسان‌های پیشین می‌نشینند و کارها و تجربه‌های آنها را مورد استفاده قرار می‌دهند. از این اصل بدست می‌آید که کار برای انسان دانش و تجربه و مهارت به ارمنغان می‌آورد.

□ - رشد علمی

تاکنون هر چه از کار و فعالیت سخن به میان آمد سراغ امور اقتصادی رفیم، گفتم کار عامل افزایش سرمایه است. کار بیشتر، رشد اقتصادی بدنبال دارد. مردم در پرتو کار، آسایش و رفاه خواهند داشت و...

اما کار فقط مربوط به امور مادی و اقتصادی نیست، برای اینکه نیازهای انسان منحصر در امور مادی نیست! بسیاری از نیازهای انسان روحی و معنوی است، اساساً آرامش و آسایش واقعی، با آرامش روحی و روانی میسر می‌باشد. انسان‌ها بیش از آنچه با امور مادی سر و کار داشته باشند با معنویت و امور دینی ارتباط دارند. آنچیزی که بیش از هر چیزی جوامع را رشد می‌دهد علم و فرهنگ است، حتی رشد اقتصادی نیز از ثمرات فعالیت علمی به شمار می‌آید، علم و فرهنگ، موتور حرکت یک ملت محسوب می‌شود بنابراین باید کار و تلاش خستگی ناپذیر مردم به سوی حرکت‌های علمی سوق داده شود. ثابت شده است که رشد علمی کلید

باشد مردانی از فارس به آن دست پیدا خواهند کرد.

* - در روایت دیگر فرمود: لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ مُعْلِقاً بِالثُّرِيَا لَتَسَأَلُ الْعَرَبُ لَنَالَّهُ رِجَالٌ مِنْ فارس.^۱ اگر ایمان در ثریا باشد عرب به او دست نمی‌یابد ولی مردانی از فارس به آن دست پیدا خواهند کرد.

* - مرحوم علامه طبرسی در تفسیر آیه إِنْ يَشَا يُذْهِنُكُمْ أَيْلَهَا النَّاسُ وَيَأْتِي بِآخَرِينَ...^۲ می‌گوید: منظور از «آخرین» یعنی قوم دیگری غیر از شما را می‌آورد که رسول خدا ﷺ را یاری می‌نمایند. نقل شده است وقتی این آیه شریفه نازل شد پیامبر دستش را بر پشت سلمان زد و فرمود: آنان قوم این مرد هستند یعنی عجم از فارس.^۳

همچنین، نامبرده در تفسیر آیه مبارکه «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَ مِنْكُمْ عَنِ الدِّينِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ...». ^۴

می‌گوید: وقتی این آیه نازل شد رسول اکرم ﷺ اشاره کرد به جناب سلمان و فرمود: لَوْ كَانَ الدِّينُ مُعْلِقاً بِالثُّرِيَا لَتَنَاؤلُهُ رِجَالٌ مِنْ أَبْنَاءِ فارس.^۵

۱- کنز العمال، حدیث ۲۹.

۲- سوره نساء ۱۳۳. ای مردم، اگر (خدا) بخواهد، شما را (از میان) می‌برد و دیگران را (پدید) می‌آورد، و خدا بر این (کار) تواناست.

۳- تفسیر مجتمع البیان، ۳، ص ۱۸۷.

۴- سوره مائدہ ۵۴. ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هر کس از شما از دین خود برگردد، به زودی خدا گروهی (دیگر) را می‌آورد که آنان را دوست می‌دارد و آنان (نیز) او را دوست می‌دارند.

۵- تفسیر مجتمع البیان، ۳، ص ۳۲۱.

اگر دین در ثریا باشد حتماً مردانی از فرزندان فارس به دست پیدا می‌کنند.

* - در روایت دیگری آمده است ابو هریره گفت: هنگامی که سوره جمعه نازل شد، رسول خدا آن را برای ما که گروهی نزد آن حضرت بودیم قرائت کرد وقتی رسید به آیه «...وَ آخَرِينَ مِنْهُمْ لَهُمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ...»^۱

یک نفر گفت: آنان چه کسانی هستند که هنوز به ما نپیوسته‌اند؟ رسول خدا دستش را بر سر سلمان گذاشت و فرمود: قسم بخدایی که جانم در دست اوست اگر ایمان در ثریا باشد مردانی از اینان به آن دست پیدا خواهند کرد.^۲

ایرانیان علاوه بر تفوق و برتری ایمانی، در عرصه‌های علم و دانش نیز باید پیشتر باشند و قله‌های بلند علم و فن را فتح کنند، این نیزو عده‌ای است که رسول عالیقدر اسلام پیشگویی کرده است! آن حضرت در یکی از سخنانش فرمود:

لَوْ كَانَ الْعِلْمُ بِالثُّرِيَا لَتَنَاؤلَهُ رِجَالٌ مِنْ فارس.^۳

اگر علم و دانش در ثریا هم باشد مردانی از فارس به آن می‌رسند.

برخی از پیشگویی‌های پیامبر اکرم هم اکنون تحقق یافته است، پرکاری و

۱- سوره جمعه، ۳. اوست که در میان بیسواندان فرستاده‌ای از خودشان برانگیخت، تا آیات او را بر آنان بخواند و پاکشان گرداند و کتاب و حکمت بدیشان بیاموزد،... و (نیز بر جماعت‌هایی) دیگر از ایشان که هنوز به آنها نپیوسته‌اند.

۲- الدر المتنور، ۸، ص ۱۵۲. ۳- کنز العمال، ۳۴۱۳۱.

جهاد عملی و فرهنگی ملت ایران و قابلیت ذاتیش باعث شده است علم از دیگر مناطق گوچ کرده و در ایران رحل اقامت بیافکند! امید است اندیشمندان فکور ایران با جهاد علمی خود منیات رسول اکرم و ائمه طاهرين علیهم السلام را بطور کامل به منصه ظهور برسانند.

امام صادق علیه السلام فرمود: بزودی کوفه از اهل ایمان خالی می‌شود و علم همانند مار که در لانه‌اش مخفی می‌شود، در آن شهر مخفی می‌شود سپس در شهری بنام قم چهره خود را آشکار می‌کند و آنجا معدن (منبع جوشان) علم و فضیلت‌ها می‌شود بگونه‌ای که در روی زمین هیچ فردی از نظر دین مستضعف (محروم) نمی‌ماند حتی زنان پرده نشین نیز از علم و دین برخوردار می‌شوند، این زمان نزدیک ظهور قائم ماست که خداوند، قم و اهلش را در جایگاه حجت قرار می‌دهد بطوری که اگر چنین نباشد زمین اهلش را فرو خواهد برد و در روی زمین حجتی نخواهد بود، پس علم و دانش از قم به تمام نقاط شرق و غرب سرازیر می‌گردد و حجت خداوند بر همه مردم تمام می‌گردد بطوری که در روی زمین، کسی نمی‌ماند مگر اینکه علم و تعالیم دین به او می‌رسد آنوقت قائم علیه السلام ظهور می‌نمایید.^۱

به یقین، ملت ایران، این سربلندی را مرهون مجاهدت‌ها و تلاش‌های خستگی ناپذیر علمی و همچنین ایمان و فضیلت‌های اخلاقی خویش

است، کوشش‌های ملت ایران در عرصه‌های مختلف بویژه در ایمان و دانش، این ملت را زبان زد عام و خاص کرده است که در بسیاری از کتاب‌هایی که پیرامون سیره علمای اسلام بر شته تحریر در آمده، به آن اشاره شده است از جمله، علامه شهید مرتضی مطهری علیه السلام در کتاب خدمات متقابل اسلام و ایران، نقش بی‌بدیل ایرانیان در شکوفایی و گسترش دین اسلام و همچنین نقش عالمان ایران زمین در رشد و توسعه علوم دینی و پرکاری و همت والای اندیشمندان ایران در این زمینه را بر شمرده است. بسیاری از دانشمندان مشهور جهان ایرانی هستند و اختراعات و نوآوری‌های زیادی را تاکنون به ثبت رسانیده‌اند، علامه حسن زاده آملی می‌گوید: در یک مجله فرانسوی خواندم، هنگامی که اولین سفینه فضایی در کره ماه فرود آمد یک تابلو یاد بود به همراه فضانوردان بود که در آن نوشته شده بود ما این موفقیت را مرهون نظریات علمی اندیشمندان بزرگی هستیم از جمله دو تن از دانشمندان مسلمان به نام‌های ابن هیثم و شیخ طوسی که بدین وسیله از آنان قدردانی می‌نماییم.^۱

آری، کار و تلاش، خاصیتش رشد و کمال است! بد نیست به جهاد علمی برخی از چهره‌های سرشناس اشاره شود که بهترین درس برای نسل امروز است:

۱- سخنان شفاهی آیة الله حسن زاده در یک جلسه.

﴿ بو علی سینا، دانشمند شهیر جهان که کتاب قانونش در علم طب دهای سال بلکه قرن‌ها متن درسی مجتمع علمی جهان بوده و بنیان‌گذار فلسفه مشاء می‌باشد، یک ایرانی است. ایشان با اینکه مدتی نخست وزیر دولت سامانی نیز شد امال‌حظه‌ای از کوشش علمی وی کاسته نشد، بگفته خودش تمام قله‌ها را در نور دید و با تلاش‌هایش تمام بندها گشوده شد جز بند اجل! امروز هر کس بتواند کتاب شفا و الاشارات و التنبیهات ایشان را بفهمد مقام والایی در دانش فلسفه خواهد داشت. ﴾

﴿ فارابی فیلسوف و دانشمند بزرگ ایرانی به دلیل فقر، شبهای چراغی برای مطالعه نداشت و می‌رفت پشت پنجره همسایه می‌ایستاد و از نور خفیف چراغ گردسوز همسایه استفاده می‌کرد، اما با همین تلاش مجدانه خود، لقب معلم سوم بشر را به خود اختصاص داد. ﴾

﴿ ابو ریحان بیرونی از دانشمندان سرآمد قرن چهارم و پنجم است آن چنان پرتلاش بود که در تاریخش نوشتۀ‌اند: هیچ‌گاه قلم از دستش جدا نمی‌شد دائمًا چشمش به مطالعه و ذهنش به تفکر مشغول بود. در تمام ایام سال فقط دو روز را تعطیل می‌کرد و بقیه ایام سال را به فعالیت‌های علمی اشتغال داشت آنچنان نشاط و روح علم آموختی داشت که در حال اختصار هم از کار علمی و پرسش و پاسخ دست نکشید.^۱ ﴾

^۱- آورده‌اند: یکی از علماء در لحظات آخر عمر ابو ریحان به عیادت وی رفت، ابو ریحان در همان دقایق آخر عمر از او یک مطلب علمی پرسید، آن عالم با تعجب گفت: دیگر این حرف‌ها چه سود؟ ابو ریحان گفت: می‌دانم در حال مرگ هستم اما

﴿ در حالات مرحوم علامه امینی - مؤلف کتاب ارزشمند العدیر - آمده است ایشان برای جمع آوری آراء کلیه اندیشمندان و ادبیان و سخنوران در خصوص غایب خرم به چندین کشور سفر کرد از جمله به هندوستان رفت و اهداف مورد نظرش را آنجا تعقیب کرد، بعد از بازگشت، یکی از دوستان از هوای هندوستان پرسید که آیا گرم بود یا خنک؟ می‌گویند ایشان نتوانست جواب بدهد! یعنی اینکه ایشان آنقدر عاشق کارش بود و بقدرتی مجدانه دنبال کارش بود که هوای سوزان - حدود پنجاه درجه - آن شهر را اصلاح ساخته بود. ﴾

﴿ مرحوم بروجردی بقدرتی پر تلاش بود که خودش می‌گوید: در دوران جوانی در حوزه علمیه اصفهان مشغول تحصیل بودم گاه می‌شد، شب سرگرم مطالعه کتاب می‌گردیدم و آنچنان غرق در مطالعه می‌شدم که ناگهان صدای مؤذن که اذان صبح را می‌گفت مرا به خود می‌آورد. کار کن کار، بگذر از گفتار

کاندر این راه کار باید کار
گفت، کم کن که من چه خواهم کرد
گوی کردم مگو که خواهم کرد
جهد بر تو است و بر خدا توفیق
زان که توفیق است جهد را رفیق

این مطلب را بدانم و بمیرم بهتر از آنست که ندانم و بمیرم؟!

می آمد درب کتابخانه را باز کند می دید سید محمد حسین طباطبایی همچنان مشغول مطالعه است.

■ - شهید مطهری سه برابر اساتید دانشگاه، کلاس داشت و در تحقیق هم لحظه‌ای نمی آسود. خودش گفته است که گاهی از فرط خستگی نه گوشم می شنید؟ و نه پاهایم تحمل توان مراد نداشت. ایشان یکبار برای سخنرانی به جایی دعوت می شود با صداقت اعلام می کند چون برای سخنرانی باید بیست ساعت مطالعه کنم و اکنون وقت ندارم معذورم.

چو کوشش نیاشد تن زورمند

نیارد سر از آرزوها بلند

که اندر جهان سود بی رنج نیست

کسی را که کاهل بود گنج نیست
مقام معظم رهبری، حضرت آیة‌الله خامنه‌ای (دام ظله) فرمودند: باید کشور ایران از نظر رشد علمی بجایی برسد که مردم جهان برای بدست آوردن محصولات علمی ایرانیان مجبور شوند به کشور ما سفر کنند و زبان فارسی را بیاموزند. خوشبختانه با تلاش علمی اندیشمندان با ایمان ایران در خصوص دانش هسته‌ای، سلول‌های بنیادی، شبیه سازی، ساخت و پرتاب ماهواره، صنعت دفاعی، دانش پزشکی و... روزنه‌های امید در این خصوص بوجود آمده و رسیدن به آن آرزوی مقدس خیلی دور از دسترس نیست!

■ - مرحوم آیة‌الله بهاء الدینی می گوید: در جوانی حدود شانزده ساعت کار می کردم به کارهای فکری شوق بسیار داشتم به طوری که لحظه‌ای نمی آسودم و همیشه فکر متشغول بود... فاصله حجره‌ام تا منزل بیش از هزار قدم نبود اما یک بار از مدرسه به منزل نیامدم و تمام وقت مشغول درس بودم مدرسه یا حرم محل دیدارم با خانواده بود مادرم رأس ساعت خاص که می دانست ساعت استراحت من است به مدرسه می آمد و هم‌دیگر را می دیدیم برخی از چیزهای مورد نیاز را برایم می آورد و می رفت. در آن زمان عادت کردم قبل از اذان صبح بیدار شوم و تا هنگام طلوع آفتاب مشغول درس باشم بطوری که گاهی قبل از اذان صبح دو درس داشته و پس از اقامه نماز صبح دو درس دیگر. خورشید طلوع می کرد در حالیکه ما سه چهار مباحثه انجام داده بودیم. بعد از مدتی، تدریس من به همه مدارس قم کشیده شد و تدریس بسیار مرا خسته می کرد به طوری که ظهر که بر می گشتم نیرو و توان اینکه لباسهایم را از تن در آورم، نداشتم... ولی عشق و علاقه مرا همچنان سرپا نگه می داشت.

■ - در باره علامه طباطبایی گفته شده است: ایشان، چون برخی از کتاب‌های مورد نیاز خود را نداشت، برای مطالعه به کتابخانه می رفت، گاهی اوقات همه می رفتند، وقت کتابخانه بپایان می رسید، متصدی اعلام می کرد وقت تمام است می خواهم درب کتابخانه را بیندم ایشان می فرمود: اگر ایراد ندارد شما درب را بیندید و بروید من داخل کتابخانه می مانم! متصدی هم، چنین می کرد، صبح که

از ماست افتخار می‌کنیم که ما پیرو قرآنیم و نهج البلاغه را داریم! تاریخ، از پرکاری رسول خدا و اصحابش و از پرکاری علی بن ابی طالب و دیگر ائمه علیهم السلام مطالب شگفتی نقل کرده است، علی علیهم السلام با آن همه مشغله، برخی از شبهای هزار رکعت نماز می‌خواند، به دهها خانواده شبهای مخفیانه شخصاً غذا می‌برد، با دسترنج خود و پول حاصل از کار، هزار بردۀ را خرید و آزاد کرد.

با تلاش و کوشش و همت مضاعف خود باغهای بزرگی را به ثمر رسانید و از محصول آن هر سال به صدھا خانواده کمک می‌کرد.

امام حسین علیهم السلام چون روح بزرگی داشت و دنیا و ما فيها نزد آنحضرت بسیار حقیر و ناچیز بود، اهداف آن حضرت نیز بسیار بزرگ و متعالی بود، روح بلندش اجازه نمی‌داد، افراد پست و بی شخصیتی چون معاویه و فرزند ناپاکش مقدرات جامعه اسلامی را بdest بگیرند. از رهگذر این روح بلند و آسمانی، آنحضرت سخنی که از رسول خدا علیه السلام نیز نقل نموده است در خصوص تعالی روح است: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ مَعَالِي الْأُمُورِ وَ يَكْرَهُ سَفَسَافَهَا.^۱

خداؤند امور برتر و ارزشمند را دوست می‌دارد و از امور پست و بسیار زش بدش می‌آید.

امام صادق علیهم السلام به تنها یی دانشگاه بزرگی را براه انداخت و چهار هزار

۱- وسائل الشیعه، ۱۷ ص ۷۳

□ - ضرورت کوشش برای گسترش فرهنگ قرآن و عترت
بر اساس عقیده دینی ما، آینده جهان بدست حضرت ولی عصر علیهم السلام امام شیعیان خواهد بود باید به حکومت واحد جهانی و پول واحد اسلامی و باز مشترک و جامعه ملل متحد اسلامی اندیشید و برای جهانی شدن فرهنگ تشیع و فرهنگ اهل بیت علیهم السلام تمهیدات لازم را فراهم نمود.

هم اکنون از ۹۰ کشور دنیا دانشجوی علوم دینی در ایران حضور دارند و تمام شیعیان دنیا چشم به ایران دوخته‌اند لازم است با تمام شیعیان دنیا ارتباط داشته و برای آنها شناسنامه صادر نمود و به تمام زبانها، فرهنگ و معارف شیعی را بوسیله ترجمه کتابها و شبکه جهانی اینترنت، و راه اندازی شبکه‌های مختلف صدا و سیما از طریق ماهواره، فرهنگ اهل بیت علیهم السلام را معرفی کرد، تا زمینه برای دولت یار فراهم گردد. رسول خدا علیه السلام فرمود:

يَخْرُجُ نَاسٌ مِّنَ الْمَسْرِقِ فَيُؤْطِئُنَ الْمَهْدِيَ سُلْطَانَهُ.^۱

مردمانی از مشرق خروج (قیام) می‌کنند و زمینه را برای حکومت مهدی فراهم می‌نمایند.

امام خمینی رهبر فرمودند: افتخار می‌کنیم که پیرو رسول خدا و آئین مترقبی اسلام هستیم افتخار می‌کنیم که پیرو ۱۲ نور پاک (ائمه اطهار) هستیم افتخار می‌کنیم که علی بن ابی طالب علیهم السلام و حضرت امام جعفر صادق علیهم السلام

۱- کنز العمل، ۳۸۶۵۷

شاگرد مانند زراره و محمد بن مسلم و ابوبصیر در علوم حدیثی و هشام بن حکم در حکمت و جابرین حیان در شیمی و... تربیت کرد که هر کدام از آنها پدر آن علم در جهان شناخته می‌شوند.

این مکتب، مکتب قرآن است که آخرین کتاب آسمانی است و تمام نیاز بشر را در خود جای داده است، باید با تدبیر و اندیشه مضاعف، زوایای آن را شناخت و وادی‌های کشف نشده را پیدا کرد. این، نیاز به کار و تلاش عالمانه دارد.

اسلام، مکتب عدل و علم و معنویت و کار است. در گذشته، اولین‌ها و برترین‌ها مال مسلمین بوده است. این دین در همه عرصه‌های معنوی و انسانی، کامل ترین، جامع ترین، معقول ترین، انسانی ترین، منصفانه ترین، رشد دهنده‌ترین تعالیم را داشته است. باید با کار و تلاش مضاعف این واقعیات را جامه عمل پوشانید.

* * *

زنگی رهبران و بزرگان فکری و فرهنگی، سیاسی و اجتماعی یک ملت، نقش بسیار مؤثر در اندیشه و عمل آن ملت دارد چون همه انسان‌ها برای رسیدن به کمال و اهداف بلند در تکاپو هستند یکی از راه‌های نیل به اهداف متعالی، الگوپذیری از افراد مؤثر جامعه است.

شاید به همین دلیل گفته شده است:

«الناس على دين ملوكهم». مردم بر آیین رهبرانشان هستند.

از این رو پیامبر اسلام از مردم بی‌سواد و بدلوی و از مردم بتپرست، انسان‌هایی با افکار بلند و جهانی تربیت نمود.

در کتاب نصیحة‌الملوک می‌گوید: حکیمان گفته‌اند: که خوی رعیت از خوی ملک زاید که مردم عامه تنگ چشم و بدکردار از ملوک شوند، از آنکه خوی ایشان گیرند.

چون همت «ولید بن عبدالملک» کاشتن و آبادانی بود، مردم زمانش همه به ساختن و آباد کردن و احداث باغ روی آورden.

اما «سلیمان بن عبدالملک» آدم خوش‌گذران و عیاشی بود در روزگارش مردم نیز آنگونه شدند.

همت «عمربن عبدالعزیز» عبادت و خداپرستی بود. در عصرش کار مساجد و عبادت‌گاه‌ها رونق گرفت و قرائت قرآن و امور خیریه و... رواج چشمگیری یافت. بر همین اساس علی عثیله فرمود: «إِذَا تَغَيَّرَ السُّلْطَانُ تَغَيَّرَ الزَّمَانُ».^۱

چون پادشاه عوض شود (شرایط حاکم بر) زمانه نیز بر می‌گردد.

^۱ نهج البلاغه، نامه ۳۱.

کار و تلاش، علاوه بر ارزش ذاتی، ارزش غیری (مقدمی) نیز دارد زیرا وقتی کسی کار مفید و درآمدزا داشته باشد، از رونق اقتصادی و سرمایه مادی نیز برخوردار می‌شود و طبیعتاً در رفاه و آسایش خواهد بود.

کار و کوشش، انسان را به خودکفایی می‌رساند، انسان‌ها در پرتو کار مفید می‌توانند به خود متکی باشند، استقلال پیدا کنند و وابستگی خود را از دیگران قطع نمایند. به نظر می‌رسد هیچ چیزی شیرین‌تر از این نباشد که انسان حاصل دسترنج خود را با افتخار خرج کند و برای تامین مخارج زندگی خود به دیگران محتاج نباشد. احتیاج، انسان را حقیر می‌کند مخصوصاً اگر احتیاج، شکل عمومی به خود بگیرد و یک کشور یا ملتی به بیگانگان وابسته باشد.

امام علی علیله فرمود: الْغَنِيُّ الْأَكْبَرُ الْيَأسُ عَمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ.^۱ بزرگترین بی‌نیازی، نوミدی از آنچیزی است که در دست مردم است. استقلال و قطع وابستگی از بیگانگان یک دستور دینی است. در آیات نورانی قرآن نسبت به حفظ و حرastت از حیثیت سیاسی و

■ -کار، عامل استقلال و خودکفایی

۱-نهج البلاغه، حکمة ۳۴۲

پیامبر ﷺ باید روی پای خود بایستند و از وابستگی به بیگانگان در شکل‌های مختلف پرهیز نمایند.

برای رسیدن به استقلال همه جانبه ابتدا باید به عنایت و امداد الهی چشم بدوزیم. امام علی علیه السلام به ابوذر فرمود: اگر دوست داری غنی ترین مردمان باشی باید به آنچه نزد خداست بیشتر از آنچه نزد خود داری اعتماد داشته باشی! ^۱

دیگر اینکه با استفاده از نیروی فکری و سرمایه‌های مادی و معنوی که خداوند در اختیار این ملت قرار داده است باید عزم خود را برای کار و تلاش جزم کرده و خود را از بیگانگان بی نیاز کنیم.

جبرئیل به نبی اکرم ﷺ عرض کرد: یا رسول الله! شرافت مرد در گرو شب زنده داری و عزتش مرهون بی نیازی از مردم است. ^۲

امام باقر علیه السلام فرمود:

«خَيْرُ الْمَالِ الْثَقَةُ بِاللَّهِ وَالْأَيْمَنُ مِمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ». ^۳

بهترین سرمایه، اعتماد به لطف خدا و چشم پوشی از اموال مردم است.

خدا آن ملتی را سروری داد

که تقدیرش به دست خویش بنوشت

۱- ان سَرَّكَ أَنْ تَكُونَ أَغْنِي النَّاسِ فَكُنْ بِمَا فِي يَدِ اللَّهِ عَزَّوَجْلَ أَوْثَقُ مِنْكَ بِمَا فِي يَدِكَ. مکارم الأخلاق، ۳۷۶.

۲- إِنَّ شَرَفَ الرَّجُلِ قِيَامَهُ بِاللَّيْلِ وَعِزَّهُ إِسْتِغْنَاؤهُ عَنِ النَّاسِ.

۳- وسائل الشیعه، ۶، ۳۱۵.

اجتماعی مسلمانان تا کید زیادی صورت گرفته است. قرآن می‌گوید هرگز نباید کفار به شما سلطه داشته باشند! وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِكُفَّارِيهِنَّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا. ^۱

شما نباید کوچکترین تمایل ذلت بار به سوی ستمگران و زورگویان داشته باشید. وَلَا تَرْكُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا. ^۲

و هرگز آنان را برای خود به عنوان دوست برنگزینید! يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أُولَيَاءَ. ^۳

زیرا آنها از شما راضی نخواهند شد مگر اینکه دین و ایمانتان را از شما بگیرند. وَلَنْ تَرْضِيَ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّهُمْ. ^۴

قرآن، به نبی اکرم و متعاقبا به همه مسلمانان هشدار می‌دهد که هرگز نباید از مرام و شیوه زندگی کفار و منافقان و معصیت‌گران پیروی نمایند. وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ. ^۵

شاهیت همه این تاکیدهای مقدس اینست که مسلمانان و پیروان راستین

۱- سوره نساء، ۱۴۱.

خداآوند هرگز بر (زیان) مؤمنان، برای کافران راه (تسلطی) قرار نداده است.

۲- سوره هود، ۱۱۳. و به کسانی که ستم کرده‌اند تمایل مشوید.

۳- سوره نساء، ۱۴۴.

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، به جای مؤمنان، کافران را به دوستی خود مگیرید.

۴- سوره بقره، ۱۲۰.

و هرگز یهودیان و ترسایان از تو راضی نمی‌شوند، مگر آنکه از کیش آنان پیروی کنی.

۵- احزاب، ۱. فرقان، ۵۲. انسان، ۲۴.

اگر استقلال‌خواهی در انقلاب اسلامی ایران به عنوان یک شعار و حرکت محوری مطرح شد و به عنوان بهترین ارمغان امام راحل و انقلاب اسلامی به ملت ایران تقدیم گردید از این روست که تجربه کشورها ثابت کرده است که با وجود سلطه و نفوذ بیگانگان، هیچ کشوری رشد نخواهد کرد و مردم هیچ سرزمینی به اهدافشان نخواهند رسید.

با وجود پشتونه فکری و فرهنگی، تاریخ و تمدن کهن دینی و افتخارات ملی، با وجود قرآن و نهج البلاغه و معارف عالیه دینی، با وجود رهبری چون امام علی^ع که می‌فرمود: «سَلُونِي قَبْلَ أَنْ تَقْدِيْنِي». از من (از هر چه می‌خواهید) بپرسید! پیش از آنکه مرا از دست بدھیم.

و با وجود عنایات خداوندی و باداشتن فرهنگ مبتنی بر وحی آسمانی، نباید مسلمانان احساس کمبود نموده و خود را به دیگران وابسته بدانند. وابستگی از امور منفور در دین اسلام است، رسول اکرم^{صلی الله علیه و آله و آله و آله} می‌گوید: «مَلُوْنُ مَنْ الْفَقِيْهُ كَلَّهُ عَلَى النَّاسِ». ^۱

ملعون است کسی که خود را سر بار دیگران قرار دهد.

حضرت عیسی^ع می‌فرمود:

من بی‌نیاز ترین مردمانم! زیرا دستانم خدمت گذار، پاهایم مرکب، زمین بستر، سنگ بالشت زیر سرم می‌باشد، شب می‌خوابم در حالیکه چیزی ندارم صبح بیدار می‌گردم در حالیکه چیزی ندارم با این وصف

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۱۹.

۲- اقبال لاهوری.

۳- أَمْنٌ عَلَى مَنْ شِئْتَ تَكُنْ أَمْيَرَهُ وَ إِحْجَاجُ إِلَى مَنْ شِئْتَ تَكُنْ أَسِيرَهُ وَ إِسْتَغْنَ عَمَّنْ شِئْتَ تَكُنْ نَظِيرَهُ. بحار الانوار، ۷۷ ص ۴۰۰.

۴- الْمَيْنَهُ وَ لَا الدَّيْنَهُ وَ التَّقْلُلُ وَ لَا التَّوْسُلُ. نهج البلاغه، حکمت، ۳۹۶.

به آن قومی سروکاری ندارد

که دهقانش به دست دیگری کشت

عبد الأعلی مولی آل سام گفته است: در یک روز گرم تابستان در باغ‌های اطراف مدینه با امام صادق^ع روبرو شدم گفتم: یا بن رسول الله! شما نزد خدا مقام زیادی دارید و از فرزندان رسول خدا هستید آنوقت در چنین ساعتی این گونه خود را برای دنیا به زحمت می‌اندازید؟ امام فرمود: در چنین ساعتی آدم کار کنم تا از شماها ببینیاز باشم.^۱

مسلم استی بی‌نیاز از غیر شو اهل عالم را سراپا خیر شو پیش منعم شکوه گردون مکن دست خویش از آستین بیرون مکن چون علی درساز با نان شعیر گردن مرحب شکن خیربر بگیر^۲ امام علی^ع فرمود: به هر کس بخشش کنی آقایش می‌شوی و به هر کس محتاج شوی اسیرش می‌گردی و از هر که بی‌نیاز باشی، همانندش می‌شوی.^۳

آن حضرت به فرزندش امام حسن^ع می‌فرماید: مرگ آری اما تن به پستی دادن هرگز، قناعت به کم آری ولی دست نیاز به سوی دیگری هرگز!^۴

کسی در روی زمین از بی نیاز تر وجود ندارد.^۱

□ - داستان کسی که از رسول خدا کمک خواست

در باره یکی از اصحاب رسول اکرم ﷺ آمده است: فقر و تنگدستی بر او چیره شده بود. در یک روز که حس کرد دیگر کارد به استخوانش رسیده، با مشورت و پیشنهاد زنش تصمیم گرفت نزد رسول خدا رفته و وضع زندگی خود را به آنحضرت توضیح دهد. با همین نیت نزد حضرت رسول رفت ولی قبل از آنکه حاجت خود را بگویید این جمله از زبان رسول اکرم ﷺ به گوشش خورد: مَنْ سَأَلَنَا أَعْطَيْنَا وَ مَنْ إِشْتَغَلَنَا أَغْنَاهُ اللَّهُ.

هر کس از ما کمکی بخواهد ما به او کمک می کنیم، ولی اگر کسی بی نیازی بورزد و دست حاجت پیش مخلوقی دراز نکند، خداوند او را بی نیاز می کند!

آن روز چیزی نگفت. و به خانه خویش برگشت. باز با هیولای مهیب فقر که همچنان بر خانه اش سایه افکنده بود رو به رو شد، ناچار روز دیگر با همان نیت به مجلس رسول اکرم ﷺ حاضر شد، آن روز هم همان جمله را از رسول اکرم شنید که فرمود: هر کس از ما کمکی بخواهد ما به او کمک می کنیم، ولی اگر کسی بی نیازی بورزد و دست حاجت پیش

۱ - خَادِمِيَ يَدَايَ وَ دَابَّتِيَ رِجْلَايَ وَ فَرَاسِيَ الْأَرْضَ وَ وَسَادِيَ الْحَجَرُ... أَبِيتُ وَ لَيْسَ لِي شَيْءٌ وَ أَصْبَحُ وَ لَيْسَ لِي شَيْءٌ وَ لَيْسَ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ أَحَدٌ أَغْنَى مِنِّي.

مخلوقی دراز نکند، خداوند او را بی نیاز می کند! این دفعه نیز بدون اینکه حاجت خود را بگوید، به خانه خویش برگشت. و چون خود را همچنان در چنگال فقر، ضعیف و ناتوان می دید، برای سومین بار با همان نیت به مجلس رسول اکرم ﷺ رفت، باز هم لب های رسول اکرم به حرکت آمد، و با همان آهنگ - که به دل، قوت و به روح، اطمینان می بخشید - همان جمله را تکرار کرد.

این بار که آن جمله را شنید، اطمینان بیشتری در قلب خود احساس کرد. حس کرد که کاید مشکل خویش را در همین جمله یافته است. وقتی که از آنجا خارج شد با قدم های مطمئن تری راه رفت. با خود فکر می کرد که دیگر هرگز به دنبال کمک و مساعدت بندگان نخواهم رفت. به خدا تکیه می کنم و از نیرو و استعدادی که در وجود خودم به ودیعت گذاشته شده استفاده می کنم، و از او می خواهم که مرا در کاری که پیش می گیرم موفق گردداند و مرا بی نیاز سازد.

با خودش فکر کرد که از من چه کاری ساخته است؟ به نظرش رسید عجالتاً این قدر از او ساخته هست که برود به صحراء و هیزمی جمع کند و بفروشد. رفت و تیشه‌ای عاریت کرد و به صحرارفت، هیزمی جمع کرد و فروخت. لذت حاصل از دسترنج خویش را چشید. روزهای دیگر به این کار ادامه داد، تا تدریجاً توانست از همین پول برای خود تیشه و حیوان و سایر لوازم کار را بخرد. باز هم به کار خود ادامه داد تا صاحب سرمایه و غلامانی شد.

روزی رسول اکرم ﷺ به او رسید و تبسم کنان فرمود: نَّفْتَمْ، هر کس
از ما کمکی بخواهد ما به او کمک می‌دهیم، ولی اگر بی‌نیازی بورزد
خداآوند او را بی‌نیاز می‌کند!^۱

▣ - کار، عامل رفاه و آسايش خانواده

در راه خدا بیشتر است.^۱

* - نقل شده است امام سجاد علیه السلام (بسیاری از اوقات) اول صبح برای کار و طلب روزی بیرون می‌رفت، برخی از آشنایان می‌گفتند: یا بن رسول الله چرا خود را به زحمت می‌اندازید؟ امام می‌فرمود: هر کس از راه حلال برای روزی و رفاه خانواده تلاش کند ثواب صدقه در راه خدا را دارد و من دنبال بدست آوردن این ثواب هستم.^۲

* - در حدیث معراج آمده است خداوند به حضرت رسول ﷺ فرمود: یا احمد! عبادت ده جزء دارد نه جزء آن طلب روزی حلال است. اگر خوردنی و نوشیدنی تو پاکیزه باشد، تو در پناه من خواهی بود.^۳

* - جمیل بن صالح از امام صادق علیه السلام در تفسیر آیه «رَبَّنَا آتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً» سؤال کرد امام فرمود: منظور از حسنه رضایت خدا و بهشت در آخرت و فراوانی روزی و آسایش زندگی و خوش اخلاقی در دنیاست.^۴

همچنانکه تلاش برای آسایش خانواده با ارزش است بی توجهی به معیشت و رفاه خانواده نیز گناه بزرگ بشمار آمده است، پیامبر و ائمه

۱- الَّذِي يَعْلُبُ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ مَا يَكُفُّ بِهِ عَيَالَهُ أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ. وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۶۷.

۲- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۶۸.

۳- یا احمد! إِنَّ الْعِبَادَةَ عَشَرَةً أَجْزَاءٍ تِسْعَةً مِنْهَا طَلَبُ الْحَالَلِ فَإِنْ أُطِيبَ مَطْعَمُكَ وَمَشْرُبُكَ فَأَنْتَ فِي حِفْظِي وَكَنْتَ مِنِي. ارشاد القلوب دیلمی، ۲۰۳.

۴- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۱۰.

یکی از وظایف انسان‌ها تلاش و کوشش برای تامین رفاه خانواده است. براساس سخن ائمه علیهم السلام از نشانه‌های سعادت یک مرد اینست که خداوند به او سلامتی بدهد تا برای عزت و آسایش خانواده خود تلاش کند تا آنان زیر بار منت کسی قرار نگیرند.^۱ در این زمینه هم سخنان پیامبر و ائمه اطهار، سرمشق ماست.

* - پیامبر اکرم ﷺ تلاش و کار برای رفاه خانواده را برابر با حضور در خط مقدم جبهه دانسته است: الْكَادُ عَلَى عَيَالِهِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.^۲ هر کس برای (زندگی آبرومندانه) خانواده‌اش زحمت بکشد مانند مجاهدان راه خداست.

* - جناب زکریا بن آدم که وکیل امام حسن عسکری علیه السلام در قم بوده و قبر مطهرش در قبرستان شیخان قم قرار دارد و به حضور چند امام معصوم شرفیاب شده است، از حضرت امام رضا علیه السلام نقل می‌کند که فرمود: هر کس از فضل و کرم الهی برای اداره زندگی خانواده‌اش مال طلب کند (یعنی برای رفاه خانواده‌اش تلاش و کوشش نماید) پاداشش از مجاهد

۱- مِنْ سَعَادَةِ الْمُرْءِ أَنْ يَكُونَ الْقُيَمَ عَلَى عَيَالِهِ.

۲- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۶۷.

اطهار ﷺ هر جا با خبر می‌شدند مردم نسبت به خانواده بی توجه هستند شدیداً برخورد می‌کردند و برای متوازن شدن زندگی مادی و معنوی مسلمین دستورات لازم را می‌دادند.

* - پیامبر اکرم ﷺ فرمود: مَلْعُونٌ مَلْعُونٌ مَنْ يُضَيِّعُ مَنْ يَعُولُ.^۱

ملعون است، ملعون است کسی که نسبت به خانواده خود بی توجه باشد و حق آنها را ضایع گرداشت!

* - نقل شده است: علی علی در بصره به دیدار یکی از یارانش به نام «علاء بن زیاد حارثی» رفتند. وقتی وارد خانه علاء شدند دیدند ایشان خانه بزرگ و مجللی دارند فرمودند: با این خانه وسیع در دنیا چه می‌کنی در حالی که در آخرت به آن نیازمندتری؟ سپس فرمودند: البته اگر بخواهی می‌توانی با همین خانه به پاداش آخرت نیزبررسی! به اینکه در این خانه وسیع مهمانان را پذیرایی کنی، به خویشاوندان با نیکوکاری پیوندی، و حقوقی که برگردن تو است به صاحبان حق برسانی، پس آنگاه تو با همین خانه وسیع به آخرت نیز می‌توانی پردازی. علاء گفت: یا أمير المؤمنين أشكوا إلينك أخي عاصم بن زياد!.

ای امیر مؤمنان من از دست برادرم عاصم بن زیاد به شما شکایت می‌کنم! حضرت فرمود: مگر چه کار کرده است؟ علاء گفت: «لَيْسَ الْعَبَاءَةَ وَ تَحْلُلُ عَن الدُّنْيَا». او یک عبا به دوش انداخته و ترک دنیا کرده است!

حضرت دستور داد عاصم را احضار کردند. وقتی چشم علی علی به وی افتاد که با وضع درهم ریخته‌ای حاضر شده و به ژنده‌پوشی روی آورده است، به وی گفت:

«يا عَدَى نَفْسِهِ لَقَدِ إِسْتَهَامَ بِكَ الْخَيْثُ». ای دشمنک جان خویش، شیطان (خیث) تو را مورد اصابت تیرهایش قرار داده است.

آیا تو به زن و فرزندانت رحم نمی‌کنی؟ تو می‌پنداری که خداوند نعمت‌های پاکیزه‌ای را حلال کرده اما دوست ندارد تو از آنها استفاده کنی؟ تو در برابر خدا کوچک‌تر از آنی که اینگونه با تو رفتار کند. عاصم گفت:

«يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ هَذَا أَنْتَ فِي حُشْوَنَةِ مَلْبِسَكَ وَ جُشُوبَةِ مَأْكَلَكَ». یا عالی! شما به من ایراد می‌گیرید در حالیکه خشن‌ترین لباس را به تن دارید و نامطلوب‌ترین غذاها را میل می‌نمایید؟ حضرت در جوابش فرمود: من همانند تو نیستم، خداوند بر پیشوایان حق، واجب کرده که خود را با مردم ناتوان همسو کنند، تا فقر و نداری، تنگستان را به ستوه نیاورد، و به طغیان نکشاند. ^۱

* - ابو حمزه از امام باقر علی نقل نمود که حضرت فرمودند: هر کس مال دنیا طلب کند تا از مردم بی نیاز شود و در راه رفاه خانواده‌اش مصرف نماید و به همسایه‌اش کمک و محبت نماید، خداوند را در روز قیامت

در حالی ملاقات می‌کند که صورتش مثل ماه شب چهارده می‌درخشد.
امام صادق علیه السلام فرمود: لَا خَيْرٌ فِيمَنْ لَا يُحِبُّ جَمْعَ الْمَالِ مِنْ حَلَالٍ يَكُفُّ بِهِ
وَجْهَهُ وَيَقْضِي بِهِ دَيْنَهُ وَيَصِلُّ بِهِ رَحْمَهُ.^۱

خیر و برکت نیست در وجود کسی که مال جمع نمی‌کند تا بدین وسیله
آبروی خود را حفظ کند و بدھی خود را پرداخت نماید و با خویشان صله
رحم نماید.

* - می‌دانیم که یکی از توصیه‌های دین اسلام حفظ حریم خانواده است
و برای ثبات خانواده راههای زیادی را ارائه داده است، از جمله اینکه
توصیه می‌کند زن و مرد برای پیشبرد آرمان مشترک اعضای خانواده،
نسبت به زندگی خود احساس مسؤولیت نمایند و لذا زن و مرد هر دو
موظف به کار هستند منتهی کار به این صورت که در سیره خانواده نمونه
تاریخ (یعنی زندگی حضرت علی و فاطمه زهرا علیهم السلام) آمده است.

امام صادق علیه السلام فرمود: علی علیه السلام از بیرون خانه هیزم و آب به منزل
می‌آورد و رُفت و روب و نظافت را انجام می‌داد و همسرش حضرت
زهرا علیه السلام گندم یا جو آرد می‌کرد و خمیر درست می‌کرد و نان
می‌پخت.^۲

همچنانکه در سیره رسول خدا علیه السلام نیز آمده است: برخی از کارهای

۱- کافی، ج ۵ ص ۲۰.

۲- کَانَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى عَلِيٍّ يَحْتَطِبُ وَ يَسْتَقِي وَ يَكْنُسُ وَ كَانَتْ فَاطِمَةُ عَلِيٍّ
تَطْحَنُ وَ تَعْجِنُ وَ تَحْبِزُ. وسائل الشيعة، ج ۱۷ ص ۴۰.

۱- كَانَ رَسُولُ اللهِ عَلِيٌّ يَحْلُبُ عَنْزَ أَهْلِهِ.

یکی از وظایف دولت و ملت، مبارزه با فقر و تهییدستی است، بسیاری از مفاسد و جرایم، ریشه در فقر و مشکلات اقتصادی دارد؛ فقر آتشی است

که هر فرد و جامعه‌ای را نابود می‌کند. علی علیله می‌فرماید: «**الا و إِنَّ مِنَ الْبَلَاءِ الْفَاقَةُ**». ^۱ آگاه باشید فقر یکی از بلاهاست.

انسان فقیر، اگر از بنیه اعتقادی و اخلاقی و تربیت صحیح دینی برخوردار نباشد دست به هر جنایتی خواهد زد. «**مَنْ لَا مَعَاشَ لَهُ لَا مَعَادَ لَهُ**». ^۲

هر کس معاش ندارد، معاد ندارد. (یعنی شکم گرسنه ایمان ندارد). زیرا تاثیر سوء فقر برای هر فرد، تنها گرسنگی نیست! بلکه بیشترین فشار فقر بر روح و روان انسان است که موجب ذلت و سرشکستگی و مطروح شدن از جامعه است. علی علیله فرمود: «**رَضِيَ بِالذِّلِّ مَنْ كَشَفَ عَنْ ضُرِّهِ**». ^۳

کسی که ناراحتی (نیازش) را فاش کند به ذلت خویش راضی شده است.

آنچه شیران را کند روبه مزاج

احتیاج است، احتیاج است، احتیاج!

﴿کار، وسیله مبارزه با فقر و محرومیت

و عامل توسعه خدمات اجتماعی

۱- نهج البلاغه، حکمت، ۳۸۸.

۲- نهج البلاغه، حکمت، ۲.

تنهای راه مبارزه با مفاسدی که ریشه در فقر دارد، اینست که به شیوه‌های مختلف، هزینه زندگی آنان تامین گردد. به نظر می‌رسد سالم‌ترین راه تامین زندگی هر فرد اینست که کار مناسب برای چنین افرادی فراهم شود. البته گروه‌هایی هم وجود دارند که قادر به کار و تلاش نیستند، باید نظام حکومتی در اندیشه آنان نیز باشد. علی عَلَيْهِ الْكَفَافُ خطاب به مالک می‌فرماید: «اللَّهُ أَللَّهُ فِي الطَّبَقَةِ السُّفْلَى مِنَ الَّذِينَ لَا جِيلَةَ لَهُمْ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُخْتَاجِينَ وَأَهْلِ الْبُؤْسِيِّ وَالرَّمْنَى فَإِنَّ فِي هَذِهِ الطَّبَقَةِ قَانِعاً وَمُغَتَرِّاً...».^۱

ای مالک!... خدا را! خدا را! در خصوص طبقات پایین و محروم جامعه که هیچ چاره‌ای ندارند. از زمینگیر شدگان، نیازمندان، گرفتاران، دردمدان. همانا در این طبقه محروم گروهی خویشتن داری نموده، و گروهی به گدایی دست نیاز بر می‌دارند. پس برای خدا پاسدار حقی باش که خداوند برای این طبقه معین فرموده است. بخشی از بیت‌المال، و بخشی از غله‌های زمین‌های غنیمتی اسلام را در هر شهری به طبقات پایین اختصاص ده، زیرا برای دورترین مسلمانان همانند نزدیک‌ترینشان سهمی مساوی وجود دارد و تو مسؤول رعایت آن می‌باشی. مبادا سرمیستی حکومت تو را از رسیدگی به آنان بازدارد، که هرگز انجام کارهای فراوان و مهم، عذری برای ترک مسؤولیت‌های کوچک‌تر نخواهد

بود. همواره در فکر مشکلات آنان باش، و از آنان روی بر مگردن. به ویژه امور کسانی را از آنان بیشتر رسیدگی کن که از کوچکی به چشم نمی‌آیند و دیگران آنان را کوچک می‌شمارند و کمتر به تو دسترسی دارند.

در تاریخ زندگی پیامبر اکرم و ائمه اطهار نقاط برجسته‌ای از توجه به دردمدان و مستمندان به چشم می‌خورد. آن بزرگواران حتی از دادن نان شب و لباس تن خود به فقرا و نیازمندان کوتاهی نمی‌کردند، که به چند مورد اشاره می‌کنیم:

* - ابو هریره گفته است: مردی نزد نبی اکرم عَلَيْهِ السَّلَامُ آمد و اظهار داشت من بسیار گرسنه هستم! رسول خدا فاصلی به منزل روانه کرد اهل منزل گفتند: ما غیر از آب چیز دیگری در منزل نداریم! رسول خدا عَلَيْهِ السَّلَامُ خطاب به یارانش کرد و فرمود: «مَنْ لِهُذَا الرَّجُلِ فِي هَذِهِ الْلَّيْلَةِ؟» چه کسی این مرد را امشب سیر می‌کند؟ حضرت علی عَلَيْهِ السَّلَامُ عرض کرد: یا رسول الله! من این کار را انجام می‌دهم آنگاه نزد حضرت فاطمه عَلَيْهِ السَّلَامُ آمد و فرمود: یا بنت رسول الله چیزی در منزل برای امشب داریم؟ حضرت زهراء گفت: غیر از غذای شب برای خود و بچه‌ها چیز دیگری نیست! «وَ لَكِنَّا نُؤْثِرُ ضَيْقَنَا». اما مهمان را بر خود مقدم می‌داریم! علی عَلَيْهِ السَّلَامُ فرمود: ای دختر پیامبر! چراغ را خاموش کن! (تا مهمان غذا را به راحتی می‌میل کند) هنگامی که صبح شد علی عَلَيْهِ السَّلَامُ نزد پیامبر آمد و جریان دیشب را تعریف کرد در همین صحبت بودند که این آیه شریفه نازل شد:

می‌کند از علت گریه سوال کردند وی گفت: چون دیر کرده‌ام از مولایم می‌ترسم. پیامبر و علی علیهم السلام آن دختر را همراهی کردند تا منزل آن مرد و درب منزل را زدند. پیامبر اکرم دوبار سلام داد ولی صاحب منزل جواب سلام را ندادند. بار سوم که حضرت سلام کرد، جواب دادند. حضرت وارد منزل شد و شفاعت دختر را کرد و پرسید با اینکه صدای ما را می‌شنیدید چرا جواب سلام را نمی‌دادید؟ صاحب خانه عرض کرد یا رسول الله چون صدای شما را شناختم عمدًا دیر جواب دادم تا صدای شما را که به درود و رحمت الهی بلند شده بود، بیشتر بشنوم. و چون شما وساطت این کنیز را فرمودید نه تنها عذر دیر کردنش را پذیرفت بلکه خودش را هم به شما هدیه کرد. پیامبر اکرم نیز همانجا آن کنیز را آزاد کرد و به علی علیهم السلام فرمود: عجب دوازده درهم با برکتی بود که دو نفر برهنۀ را پوشانید مشکل بنده خدایی را حل نمود و بردهای را هم آزاد کرد.^۱

* - ابن عساکر از اصیغ بن نباته روایت کرده: مردی آمد و گفت: ای امیر مؤمنان مرا به تو حاجتی است و آن را پیش از آن که به تو گویم به خدا عرضه داشته‌ام اگر آن را برآوری خدا راستایش کنم و تو را سپاس گویم و اگر آن را بر نیاوری خدا راستایش کنم و تو را معذور دارم. علی علیهم السلام فرمود: حاجت را بر زمین بنویس که دوست ندارم خواری خواهش

۱- داستان راستان شهید مطهری، ج .۲

«... وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ حَضَاصَةٌ». ^۱
(کسانی هستند که) هر چند در خودشان احتیاجی (میرم) باشد، نیازمندان را بر خودشان مقدم می‌دارند.^۲

* - أبو الطفیل می‌گوید: علی علیهم السلام لباسی خریداری نمود و از آن بسیار خوشش آمد ولی بلا فاصله آن را صدقه داد و گفت: از پیامبر شنیدم می‌فرمود: مَنْ آتَرَ عَلَى نَفْسِهِ آثَرُهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْجَنَّةَ.^۳

هر کسی ایثار نماید خداوند در قیامت او را برای بهشتش بر می‌گزیند.

* - نقل شده است: یک نفر ۱۲ درهم به حضرت رسول صلوات الله علیه و آله و سلم هدیه کرد تا برای خود لباس تهیه کند. آنحضرت با همراهی علی علیهم السلام به طرف بازار حرکت کردند. درین راه دختر بچه‌ای را در حال گریه دیدند از علت جویا شدند؛ وی گفت: مولایم چهار درهم به من داده بود برای منزل خرید کنم متاسفانه آن را گم کرده‌ام. حضرت چهار درهم از آن پول را به وی دادند و وارد بازار شدند. از بازار پیراهنی به چهار درهم خریداری نمودند. هنگام بازگشت درین راه به فقیری برخورد کردند که عریان بود و تقاضای لباس داشت. آن پیراهن را به وی پوشانیدند. سپس به بازار برگشته و پیراهن دیگری به چهار درهم خریداری نموده و پیامبر اکرم آن را پوشیدند. هنگام بازگشت باز دیدند آن دختر بچه سر راه نشسته و گریه

۱- سوره حشر، ۹.

۲- نور الثقلین، ج ۵ ص ۸۷ و ج ۱ ص ۲۸۵.

۳- همان.

را در چهرهات بینم. آن مرد نوشت: من نیازمندم. علی **علیل** فرمود: برایم حُلَّه‌ای^۱ بیاورید، آوردن و آن مرد آن حُلَّه را گرفت و پوشید و اشعار ذیل را بزبان جاری ساخت:

۱ - کسوتنی حُلَّة تَبْلی محسنهَا

فسوف أكسوك من حُسْن الشَّنَاء حُلَّاً

۲ - إنِّي لِّكَ حُسْنَ شَنَائِيِّ لِّكَ مَكْرَهَةَ

ولَسْتَ تَبْغِي بِمَا قَدْ قُلْتُهُ بُدَّلَا

۳ - إِنَّ الشَّنَاء لَيْحِيَ ذِكْرَ صَاحِبِهِ

كَالْغَيْثِ يُحِيِّي نَدَاهُ السَّهْلَ وَالْجَبَلَا

۴ - لَا تَزَهَ الدَّهْرُ فِي زَهْوٍ تُواقِعُهُ

فَكُلُّ عَبِيدٍ سَيِّجزِي بِالَّذِي عَمَلَأ

۱ - مرا حلهای پوشاندی که روزی جلوه اش کهنه می شود و من تو را حلهای از شنای زیبا خواهم پوشاند.

۲ - اگر به شنای زیبای من نائل شوی به مکرمتی دست یافته ای که به جای آن چیز دیگری نخواهی خواست.

۳ - ثناو ستایش، یاد صاحبیش را زنده می دارد مانند باران که کوه و دشت را از تری خود زنده می سازد.

۴ - به خاطر بزرگی که به دست می آوری به روزگار بی اعتمنا مشو که هر

بندهای به پاداش عمل خود خواهد رسید.

علی **علیل** فرمود: برایم دینار بیاورید. صد دینار آوردن و همه را به سائل داد. اصبع گوید: من گفتم: ای امیر مؤمنان یک حله و صد دینار به او بخشیدی! فرمود: آری از رسول خدا **علیل** شنیدم که می فرمود: هر یک از مردم را در جای و منزلت خودش قرار دهید و منزلت این مرد در نزد من همین بود.^۱

* - شعبی در یادی از حضرت امام علی **علیل** گفت: او سخن ترین مردم بود. او اخلاقی را که خدادوست می دارد یعنی جود و بخشش را در خود داشت. هرگز به سائلی (نه) نگفت و دشمن سرسخت او که پیوسته در عیب گویی او می کوشید یعنی معاویة بن ابی سفیان، هنگامی که محفون بن ابی محفون ضیی (برای خوشایند معاویه) به او گفت: از نزد بخیل ترین مردم آمده ام گفت: (وای بر تو چگونه او رابخیل ترین مردم می خوانی در صورتی که اگر دو خانه پر از طلا و کاه می داشت، چندان می بخشید که خانه طلاش پیش از خانه کاه تمام می شد. و اوست که بیت المال را می گرفت و در آن نماز می گزارد و اوست که گفت: ای درهم و دینارهای زرد و سفید، دیگری را بفریبید. و اوست که هیچ ارشی از خود باقی نگذاشت در حالی که همه دنیا بجز دارایی های شام در اختیار او بود.^۲

* - امام صادق **علیل** فرمود: هیچ گاه دو امر الهی بر علی **علیل** وارد نمی شد

۱- تاریخ ابن عساکر، ۲۴۶.

۲- شرح نهج البلاغه ابن ابی الحدید، ج ۱ ص ۲۲.

۱. حُلَّه جمع حُلَّل به معنای لنگ، قطیقه، که ساتر بدن باشد. الْحُلَّة الرَّسْمِيَّة، لباس رسمی. (المنجد ماده حلل).

مگر آن که به دشوارترش تن می‌داد و تا در میان شما (مردم کوفه) بود از دسترنج خود ارتزاق می‌نمود و آن مخصوصی بود که از مدینه می‌آوردند. آن حضرت آرد سبوس گرفته را می‌گرفت و در کیسه‌ای می‌نهاد و سرش را مهر می‌نمود از بیم آن که مبادا چیزی غیر از آن بدان افزوده شود. به راستی چه کسی در دنیا پارساتر از علی ^{علیہ السلام} بوده است؟^۱

* - امام صادق ^{علیہ السلام} فرمود: علی ^{علیہ السلام} هزار برده را از دسترنج خویش و با پولی که از کار و تلاش بدست می‌آورد، آزاد فرمود^۲ و تا در میان شما (مردم کوفه) بود خوراکش خرما و شیر و پوشاكش کرباس بود. و آن گاه که ازدواج کرد برای حضرتش حجله‌ای آراستند حجله را در هم درید و فرمود: خانواده علی را همان که دارند بس است.^۳

* - یونس از امام صادق نقل کرد که به ایشان عرض کردم فدایت شوم شنیده‌ام در مورد در آمد چشمۀ موسوم به زیاد، عملی را انجام می‌دهید مایل از خودتان بشنوم فرمود: بلی، وقتی میوه می‌رسد گفته‌ام چند جای دیوارهای باغ را بشکافند تا مردم بتوانند داخل شوند و از میوه آن بخورند. دستور داده‌ام ده لگن بزرگ بگذارند و بر سر هر لگن ده نفر بشینند و بخورند وقتی آنها خوردنده نفر دیگر برای هر نفر یک پیمانه خرما بریزند. برای همسایگان باغ از پیر مردها و پیره زنان و بچه‌ها و

۱- شرح نهج البلاغه ابن ابیالحدید، ج ۱ ص ۸۱.

۲- أَعْنَقَ الْفَمَ مَمْلُوكَةً مِنْ كَدَّ يَدِهِ.

۳- شرح نهج البلاغه ابن ابیالحدید، ج ۱ ص ۹۲.

مریض‌ها و زنانی که نمی‌توانند بیاند بهر کدام یک پیمانه بدهند. وقتی محصول جمع آوری شد اجرت کارکنان و نگهبانان و مزد بگیران را می‌دهم بقیه را بمدینه می‌آورم تقسیم می‌کنم میان خانواده‌ها و مستحقین به هر کدام دو یا سه بار کمتر و بیشتر بمقدار احتیاج آنها بعد از تمام این مصارف برایم چهار صد دینار باقی می‌ماند، غله آن چشمۀ چهار هزار دینار است.^۱

* - یکی از یاران پیامبر می‌گوید: ما خدمت رسول خدا ^{علیه السلام} نشسته بودیم، پسر بچه‌ای خدمتش آمد، عرض کرد: کودکی یتیم هستم، و خواهری یتیم دارم، و مادری بیوه زن. از آنچه خدا به تو اطعام کرده به ما اطعام کن، تا خداوند از آنچه نزد او است آنقدر به تو ببخشد که خشنود شوی! پیامبر ^{علیه السلام} فرمود: چه زیبا گفتی ای پسر! سپس رو به بلال کرد و فرمود: برو از آنچه نزد ما است بیاور، بلال بیست و یک خرما با خود آورد پیغمبر ^{علیه السلام} فرمود: هفت دانه برای تو، هفت دانه برای خواهرت، و هفت دانه برای مادرت. معاذ بن جبل برخاست دستی بر سر کودک یتیم کشید گفت: خداوند یتیمی تو را جبران کند، و تو را جانشین صالحی برای پدرت سازد (کودک یتیم از فرزندان مهاجران بود). پیغمبر ^{علیه السلام} رو کرد به معاذ و فرمود: انگیزه تو برای این کار چه بود؟ عرض کرد: محبت و رحمت بود. فرمود: هر کس از شما سرپرستی یتیمی را بر عهده گیرد، و

۱- زندگانی حضرت امام جعفر صادق ^{علیه السلام}، ص ۴۰.

□ - کار، عامل توسعه کشاورزی

حق آن را ادا کند، و دست بر سر یتیم کشد خداوند به عدد هر موئی حسنای برای او می نویسد، و به هر موئی سیئه ای از او محو می کند، و به هر موئی درجه ای به او می بخشد.

* - ابن ابیالحدید (یکی از علمای معروف سنی) می گوید: روش امام علی علیه السلام در زندگی چنین بود که همواره روزه می گرفت و شکم تهی می داشت و زاد و توشہ خود را به دیگران ایثار می نمود.

حضرت علی و فاطمه زهرا علیه السلام به خاطر مريض شدن امام حسن و امام حسین علیهم السلام نذر کردند که اگر مريضی فرزندانشان بهبودی يابد سه روز روزه بگیرند. خداوند نذرشان را قبول نمود و آنان هم سه روز روزه گرفتند.

خانم فاطمه زهرا برای افطار چند قرص نان جو تهیه کرد، اذان مغرب شد و علی و خانواده اش بعد از نماز مغرب سر سفره محقق که جز چند گرده نان جو چیز دیگری در آن نبود نشستند! روز اول مسکین، روز دوم یتیم و روز سوم اسیر آمد، علی و فاطمه و فضه و بچه ها سهم نان خود را به آنان دادند، بر اساس نقل معتبر و شواهد تاریخی این آیات در باره علی و خاندان ایثارگر ش نازل شده است:

«وَ يُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَ يَتِيمًا وَ أَسِيرًا...»^۱

مزارع امکان پذیر می باشد.

بر اساس قانون شرع و در چارچوب ضوابط مشخصی، هر کس زمین موات را احیا کند مالک آن می شود. «مَنْ أَحْيَ إِرْضًا مَيْتَةً فَهُوَ لَهُ». این ماده قانونی عامل تشویق است برای کسانی که بخواهند برای زراعت و باغداری و... روی زمین کار کنند.

بر اساس روایات، کشاورزی به منزله گنج بی پایان الهی و مؤثرترین عامل استقلال اقتصادی محسوب شده است. ائمه علیهم السلام سفارش های مهم و راه گشایی در این خصوص دارند که به برخی اشاره می شود:

- * - از رسول خدا عليه السلام پرسیدند کدام سرمایه بهتر است؟ فرمود: محصولی که صاحب شی از مزرعه بدست می آورد و حقش را هم روز درو پرداخت می کند.^۱

- * - رسول خدا عليه السلام فرمود: هر مسلمانی درخت میوه ای یا محصولی بکارد و انسان یا پرنده یا حیوانی از آن بخورد برای آن کشاورز ثواب صدقه نوشته می شود.^۲

- * - ابو سعید خُدْرِی از رسول خدا عليه السلام نقل نمود، آن حضرت فرمودند:

مَنْ سَقَى طَلْحَةً أَوْ سِدْرَةً فَكَانَمَا سَقَى مُؤْمِنًا مِنْ ظَمَّا.^۳

۱- بحار الانوار، ۱۰۳ ص ۶۴.

۲- مستدرک الوسائل، ۱۳ ص ۴۶۰. حدیث ۱۵۸۹۲.

۳- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۴۳.

کشاورزی و باغداری، یکی از منابع درآمدزا در همه کشورها بشمار می رود، چه بسا کشاورزی و باغداری در برخی از کشورها محور اصلی رشد و توسعه اقتصادی است. زیرا محصولات کشاورزی و باغی یکی از اقلام مهم تأمین مواد غذایی کشور و یکی از اقلام صادراتی بشمار می رود، بررسی روایات نشان می دهد همین امر، یکی از اموری است که همواره مورد اهتمام پیامبر اکرم و ائمه اطهار علیهم السلام نیز بوده است.

یکی از ابواب مهم فقه اسلامی را کتاب های مزارعه و مساقات و ابواب مربوط به زمین های موات و احیای اراضی تشکیل می دهد که حاکی از توجه کامل دین به مقوله کشاورزی و آباد کردن زمین و رشد اقتصادی است. بنابر یک تفسیر، آیه ذیل در خصوص اهمیت عمران و آبادی زمین نازل شده است.

«هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرْ كُمْ فِيهَا».^۱

او شما را از زمین پدید آورد و آبادی آن را از شما درخواست کرد. آبادی روی زمین بوسیله آبادی شهرها و روستاهای احداث باغها و

۱- سوره هود، ۶۱.

کشاورزی اشتغال داشت مگر جناب ادریس که شغلش خیاطی بود.^۱

* - امام صادق علیه السلام فرمود: کشاورزان گنج های مردم هستند، مواد غذای پاک را می کارند و بعمل می آورند، آنان در روز قیامت، از همه مردم مقامشان بالاتر و جایگاهشان به خداوند نزدیکتر است و به آنها خطاب می شود شما مبارک (پربرکت) هستید.^۲

* - زراره از امام باقر علیه السلام نقل نمود که آن حضرت فرمودند: مردی علی علیه السلام را ملاقات کرد در حالیکه آن حضرت یک محموله (کيسه پر از هسته خرما) همراه داشت پرسید یا اباالحسن این چیست؟ حضرت فرمود: مائةُ الْفِ عَدْقٍ إِنْ شَاءَ اللَّهُ انشاءَ اللَّهُ صد هزار نهال خرماست! سپس علی علیه السلام همه آنها را کاشت بدون استثنا همه آنها به درخت خرما تبدیل شدند.^۳

هر کس درخت طلحه و سدره^۱ را آب دهد مانند اینست که مؤمنی را از تشنگی نجات داده است.

* - در یکی از وصیت های علی علیه السلام در امور اقتصادی، که مربوط به حفظ باغات بوده آمده است: با کسی که این اموال در دست اوست شرط می کنم که اصل مال را حفظ نماید، تنها از میوه و درآمدش بخورند و انفاق کنند، و هرگز نهال های درختان خرما را نفوروشند، تا همه این سرزمین یکپارچه زیر درختان خرما بگونه ای قرار گیرد که راه یافتن در آن دشوار باشد.^۲

* - أمير المؤمنين علی علیه السلام می فرمود: مَنْ وَجَدَ مَاءً وَ تُرَابًا ثُمَّ افْتَرَقَ فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ.^۳ هر کس به آب و خاک دستری داشته باشد و در اثر سستی و بی رغبتی، کار نکند و فقیر شود خداوند او را از رحمت خود دور می کند.

* - یزید بن هارون واسطی می گوید: در باره فلاحت از امام صادق علیه السلام سؤال کردم حضرت فرمودند: فلاحت همان کشاورزانند که گنج های خداوند در روی زمین هستند و در میان کارها هیچ عملی نزد خدا بهتر از زراعت نیست. و خداوند هیچ پیامبری را میعوشت نکرد مگر اینکه به

۱- طلحه، درخت بزرگی است که در ریگ زارها رشد می کند، در برخی نقل ها به اولین شکوفه خرما و موز نیز گفته شده است. سدره نیز درخت کنار است. همان درختی که برگ سدر از آن بدست می آید.

۲- نهج البلاغه، نامه ۲۴. ۳- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۴۱.

۱- هُمُ الْزَارِعُونَ كُنُوزُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ مَا فِي الْأَعْمَالِ شَيْءٌ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الزَّارَعِ... وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۴۲.

۲- کافی، ۵ ص ۲۶۱.

۳- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۴۲.

می دانیم که بازرگانی و تجارت در همه کشورها یکی از منابع درآمد و عامل رشد اقتصادی است. رسول اکرم و ائمه علیهم السلام در این خصوص نیز رهنمودها و بیانات روشنگرانه و راهگشایی دارند که بد نیست به برخی از آنها شاره کنیم:

پیامبر اکرم صلوات الله عليه و آله و سلم فرمود: برکت، ده جزء دارد نه جزء آن در تجارت و یک جزء در دامداری است.^۱

علی علیهم السلام در حدیث اربع مأة فرمود: مشغول تجارت (کسب) باشید زیرا که کسب، شما را از آنچه در دست دیگران است بی نیاز می گرداند.^۲

همچنین آن حضرت فرمود: تجارت نمایید خداوند به شما برکت می دهد زیرا من از رسول خدا صلوات الله عليه و آله و سلم شنیدم که می فرمود: روزی ده جزء دارد نه جزء آن در تجارت و یک جزء در مشاغل دیگر است.^۳

▣ - نقش کار، در عرصه بازرگانی

۱- رَسُولُ اللَّهِ صلوات الله عليه و آله و سلم: الْبَرَكَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ أَعْشَارٍ هَا فِي التِّجَارَةِ وَ الْعُشْرُ الْبَاقِي فِي الْجُلُودِ (الغنم). وسائل الشيعة، ج ۱۷ ص ۱۱.

۲- تَعَرَّضُوا لِلتِّجَارَاتِ فَإِنَّ لَكُمْ فِيهَا غَنِّيَّةٌ عَمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ. وسائل الشيعة، ج ۱۲ ص ۱۷. و كتاب خصال صدوق، ۶۲۱.

۳- اتَّهَرُوا بَارَكَ اللَّهُ لَكُمْ فَإِنِّي سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صلوات الله عليه و آله و سلم يَقُولُ الرَّزْقُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ أَجْزَاءٍ فِي التِّجَارَةِ وَ وَاحِدٌ فِي غَيْرِهَا. وسائل الشيعة، ج ۱۷ ص ۱۲.

امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس تجارت نماید از مردم بی نیاز خواهد شد.
راوی می گوید: گفتم اگر چه عیال وار باشد باز بی نیاز خواهد شد؟ فرمود:
آری زیرا که نه دهم روزی در تجارت قرار داده شده است.^۱

تجارت (بازرگانی، داد و ستد) در صورتی می تواند عامل شکوفایی
اقتصادی شود که اصول علمی بر آن حاکم شود، که کنترل بازار و ایجاد
امنیت برای سرمایه‌گذاری و حمایت دولت از بخش خصوصی از جمله
آنهاست.

علی علیه السلام در خصوص امنیت بازاریان و اهمیت سرمایه‌گذاری به مالک
می فرماید:
«ثُمَّ اسْتَوْصِ بِالْتُّجَارِ وَ ذَوِي الصَّنَاعَاتِ وَ أُوْصِ بِهِمْ خَيْرًا... فَإِنَّهُمْ مَوَادُ
الْمَنَافِعِ وَ أَسْبَابُ الْمَرَافِقِ...».^۲

ای مالک! سفارش مرا نسبت به بازرگانان و صاحبان صنعت بپذیر، و آنها
را به نیکوکاری سفارش کن، بازرگانانی که در شهر ساکنند، یا آنان که
همواره در سیر و کوچ کردن می باشند، و بازرگانانی که با نیروی جسمانی
کار می کنند، چرا که آنان منابع اصلی منفعت، و پدیده‌آورندگان وسایل
زندگی و آسایش، و آورندگان وسایل زندگی از نقاط دوردست و دشوار
می باشند، از بیابانها و دریاها، و دشتها و کوهستانها، جاهای سختی که

مردم در آن اجتماع نمی کنند، یا برای رفتن به آنجاها شجاعت ندارند.
بازرگانان مردمی آرامند، و از ستیزه‌جویی آنان ترسی وجود نخواهد
داشت، مردمی آشتی طلبند که فتنه‌انگیزی ندارند، در کار آنها بیاندیش
چه در شهری باشند که تو به سر می بربی، یا در شهرهای دیگر...».^۱

یکی از نکاتی که در زمینه امور اقتصادی خصوصا تجارت و داد و ستد،
باید به آن توجه کرد اینست که دین اسلام خواهان رشد اقتصادی مردم و
خواهان اینست که مردم در معاملات خود از سرمایه‌شان سود ببرند،
منتھی دین اسلام با ربا و نزول خواری مخالف است و آن را عامل تورم و
مفاسد عدیده می داند. دین اسلام راههای زیادی را برای سودآوری
معاملات که از سویی حلال باشد و نزول خواری بحساب نیاید و از سوی
دیگر جامعه را به سمت رشد اقتصادی حرکت دهد پیشنهاد کرده است،
یکی از روش‌های سودآور در اقتصاد بدون ربا، مضاربه است، مضاربه
چنانکه در کتب فقهی مطرح شده عبارت است از اینکه عقدی بین دو نفر
جاری شود مبنی بر اینکه پول از یک نفر و کار از نفر دیگر باشد سود
حاصل از آن کار، بین دو نفر بر اساس مفاد قرار داد، تقسیم شود البته
عامل باید این پول را در امر تجارت و خرید و فروش بکار گیرد و پول
هم نقد، معلوم، و مقدارش معین باشد.^۲

مضاربه نه تنها در عهد ائمه علیهم السلام دایر بوده بلکه این روش اقتصادی بدون

۱- نهج البلاغه، نامه ۵۳

۲- تحریر الوسیله حضرت امام خمینی (ره) ج ۱ ص ۶۰۸

ربا از بیانات آن بزرگواران اتخاذ شده است که روایت ذیل به آن دلالت دارد:

محمد بن عُذَافِر از پدرش نقل نمود که امام صادق علیه السلام هزار و هفتصد دینار به ایشان دادند و گفتند: با این پول برای من تجارت کنید سپس فرمودند: البته من خیلی دنبال سودش نیستم گرچه سود بدن از سرمایه امر مطلوب و پستنیده است بلکه منظور من اینست که امر خدا را طاعت کرده و برای سود و فعالیت اقتصادی قدم برداشه باشم. وی می‌گوید: من با آن مبلغ، تجارت کردم و صد دینار سود بردم. وقتی امام را دیدم و این خبر را به امام دادم آن حضرت خیلی خوشحال شد فرمود: سهم من را (صد دینار را) به اصل سرمایه اضافه کن. محمد بن عُذَافِر می‌گوید: بعد از مدتی پدرم از دنیا رفت و آن مبلغ نزد پدرم بود، بعد از مدتی امام صادق علیه السلام ای بدین مضمون برای من نوشت: خداوند ما و شما را عافیت دهد بدانکه من نزد ابو محمد (یعنی عُذَافِر که پدر من بود) هزار و هشتصد دینار پول دارم که داده بودم با آن تجارت نماید، پس شما آن مبلغ را به عمر بن یزید بدهید. من به نوشهای پدرم نگاه کردم دیدم پدرم نوشه است از امام صادق علیه السلام نزد من هزار و هفتصد دینار پول هست که صد دینار نیز سود تجارت بود به آن اضافه شده است و عبدالله بن سنان و عمر بن یزید از این موضوع کاملاً خبر دارند.^۱

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۴۴.

البته، بازارگانی و تجارت مستلزم وجود شرایطی است از جمله، امنیت برای سرمایه‌گذاری که متولیان امور اقتصادی باید آن را فراهم نمایند.

از نظر مکتب اسلام باید همه کسانی که مطابق شرع و قانون، سرمایه‌ای بdst می‌آورند احساس امنیت نمایند. بر این اساس هرگونه تجاوز به حریم اقتصادی مردم از نظر شرع اسلام حرام شمرده شده است. باید متولیان اداره جامعه با بکارگیری شیوه‌های علمی و اهرم‌های قانونی برای جلوگیری از همه آشکال ناامنی در زمینه‌های اقتصادی اقدام نمایند.

همچنانکه دین اسلام برای جلوگیری از سوءاستفاده صاحبان سرمایه نیز طرح‌های حمایتی از عامه مردم را در دستور کار خود قرار داده است تا گروهی از سودجویان و صاحبان سرمایه‌های کلان، بوسیله قبضه بازار و گرانفروشی و احتکار کالاهای اساسی و مورد نیاز مردم، موجب سلب آسایش مردم نشوند.

علی علیه السلام به مالک می‌فرماید:

«ای مالک! بدان با همه آنچه (در اهمیت بازاریان) گفتم، در میان آنان، گروهی تنگ‌نظر و بخیل وجود دارند که همواره در پی احتکار مواد مورد نیاز مردم و تسلط یافتن بر تمام معاملات هستند! و این موجب زیان توده مردم و عیب و ننگ بر زمامداران است. از احتکار به شدت جلوگیری کن زیرا که رسول خدا ﷺ از آن منع فرمود. باید معاملات با شرایط آسان صورت گیرد، با موازین عادلانه و نرخ‌هایی که نه به فروشنده زیان برساند و نه خریدار! و هرگاه پس از نهی تو از

احتکار، کسی به چنین کاری دست بزند، باید او را کیفر کنی! و در مجازات او بکوشی ولی این مجازات نباید بیش از حد باشد». ^۱

■ - کار، زمینه ساز تولید و رشد صنعتی

۱- واعلم مع ذلك إن في كثير منهم ضيقاً فاحشاً و شحًا قبيحاً و احتكاراً للمنافع و تحكماً في البيعات و ذلك باب مضره للعامة و عيب على الولاة.

نهج البلاغة، نامه ۵۳

حرفه‌ای بلد است؟ اگر جواب منفی بود پیامبر می‌فرمود: «سَقْطَ مِنْ عَيْنِي».

یعنی او از چشم افتاد! می‌پرسیدند چرا یا رسول الله؟ می‌فرمود:
لَا إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا لَمْ يَكُنْ لَهُ حِرْفَةٌ يَعِيشُ بِدِينِهِ.^۱

چون مؤمن وقتی حرفه و صنعتی را بلد نباشد بوسیله دین ارتزاق می‌کند.
و می‌فرمود: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ الْعَبْدَ الْمُؤْمِنَ الْمُحْتَرِفَ.^۲

خداؤند دوست دارد آن بنده با ایمانش را که حرفه و فن بلد است.
همین روش علم‌گرایانه و دانش محور در اداره امور جامعه را در سیره
علی عَلَيْهِ السَّلَامُ نیز می‌بینیم، آن حضرت راه توسعه کشور را در علمی شدن
مدیریت آن می‌دانست و لذا وقتی مالک را به مصر فرستاد در منشور
حکومتی خود به وی نوشت: ای مالک!... با دانشمندان، فراوان گفتگو
کن، و با حکیمان، فراوان بحث کن، که مایه آبادانی و اصلاح شهرها و
برقراری نظم و قانونی است که در گذشته نیز وجود داشت.^۳

در بخش بازرگانی گفتیم که آن حضرت مخصوصا در باره صنعت‌گران به
مالک سفارش نموده است. «ثُمَّ أَشْتَوَصِ بِالثُّجَارِ وَ ذُوِّي الصَّنَاعَاتِ وَ
أُوصِ بِهِمْ خَيْرًا...^۴

در زمان کنونی، زندگی مردم بسیار صنعتی شده است. چرخ‌های صنعت،
در همه بخش‌های زندگی به حرکت در آمده و ماشین جای انسان را گرفته
است. دیگر از آن مسافرت‌های طولانی با پای پیاده یا سوار بر حیوان در
اکثر مناطق دنیا خبری نیست و از خدمات کار یابی در نگارش خط و
ظریف کاری‌های هنری و کار کشاورزی و ساختمان سازی و راه سازی
و... فقط نامی در کتاب‌ها می‌بینیم. صنعتی شدن زندگی، دستاورده رشد
علمی بشر است. شاخص‌های اقتصاد جهانی نشان می‌دهد هر کشوری که
توانسته از دانش فنی بیشتر و صنعت مدرن‌تر برخودار باشد، سهم بیشتری
از شکوفایی اقتصادی را به خود اختصاص داده است.

جای شگفتی است که پیامبر و امامان معصوم عَلَيْهِ السَّلَامُ در نظام اقتصادی
اسلام، حرفه و دانش فنی را نیز یکی از عوامل رشد اقتصادی معرفی
کرده‌اند. آن زمان که در هیچ جای دنیا کسی از الفبای دانش فنی خبری
نداشت، اولیای دین، مردم را به حرفه آموختی و داشتن دانش و فن،
تشویق نموده‌اند.

سیره‌نویسان در باره زندگی پیامبر اسلام نوشه‌اند که وقتی آن حضرت،
کسی را می‌دید و از وی خوشنش می‌آمد سؤال می‌کرد آیا کاری دارد و

۱- جامع الأخبار، ۳۹۰. ۲- کنز العمال، ۹۱۹.

۳- وأكْثَرُ مُدَارَسَةُ الْعُلَمَاءِ وَ مَنَافِثُ الْحُكَمَاءِ فِي تَشْبِيهِ مَاصَلَحَ عَلَيْهِ أَمْرُ بِلَادِكَ وَ إِقَامَةِ مَا أَسْتَقَامَ بِهِ النَّاسُ قَبْلَكَ، نهج البلاغة، نامه ۵۳.
۴- همان.

امام صادق علیه السلام فرمود: راه رشد اقتصادی در عرصه‌های صنعتی در سه چیز است: ۱- تخصص و دانش فنی. ۲- امانت داری.

۳- جلب نظر مشتری و مصرف کننده.^۱

برخی از کشورهای توسعه یافته، دقیقاً بار عایت همین سه امر شاهد رونق و شکوفایی اقتصادی هستند و بازارهای جهانی را قبضه کرده‌اند.

روایت بسیار معروفی هست که علمای دین در بخش اقتصاد اسلامی آن را مدار بحث‌های فقهی خود قرار داده و بسیاری از معضلات معيشیتی جامعه را با تمسک به آن حل نموده‌اند و اولین و مفصل‌ترین روایتی است که مرحوم شیخ انصاری و بسیاری از مؤلفین کتب فقهی در بخش فقه اقتصادی به نقل از کتاب شریف تحف العقول آورده‌اند. و آن اینکه امام صادق علیه السلام در جواب سؤالی که پیرامون راه‌های امرار معاش و کسب و کار حلال، شده بود انواع روش‌های اقتصادی را بیان کردند از جمله به توضیح و تفسیر صنعت به طور مفصل پرداخته و فرمودند:

و اما تفسیر صنعت‌ها اینکه بدانید: هرچیزی را که انسان فراگیرد و به دیگران نیز بیاموزد از اقسام حرف و فُنون مانند نویسنده‌گی، ریاضی (مهندسی)، تجارت، صنعت رنگ، معماری و خیاطی و تصویرگری و ساخت کلیه ابزارهای صنعتی که مورد نیاز بشر و موجب رشد اقتصادی و

تامین کننده نیازهای آنها باشد لازم است مردم دنبال آنها بروند.^۱

□ - کارگاه‌های تولیدی زود بازده

در برخی از کشورها بخش قابل توجهی از کالاهای مورد نیاز مردم در واحدهای صنعتی کوچک بلکه در کارگاه‌های کوچک، تولید می‌شود. براساس گزارش‌ها، برخی از کشورهای توسعه یافته، با ایجاد فرهنگ کار و تلاش، خانه‌های مردم را تبدیل به کارگاه‌های کوچک نموده و با تولید فراوان و ارزان قیمت جنس، بازارهای جهان را قبضه نموده‌اند. طرح صندوق مهر امام رضا علیه السلام و طرح‌های مشابه، اگر بردرستی اجرا و نظارت شود و برای بازار فروش محصول نیز چاره جویی شود می‌تواند در ایجاد فرهنگ کار و رونق اقتصادی و رفع بیکاری مؤثر واقع شود. کار در کارگاه‌های کوچک که در خانه‌ها و مغازه‌ها قابل انجام است سابقه چندین هزار ساله دارد و از مشاغل مقدس محسوب می‌شود، چراکه دو تن از پیامبران بزرگ الهی کارگاه تولیدی داشتند، یکی حضرت ادریس که از امام صادق علیه السلام فرمودند: خداوند هیچ پیامبری را مبعوث نکرد مگر اینکه به کشاورزی اشتغال داشت الا جناب ادریس که شغلش خیاطی بود.^۲

۱-...وَأَمَا تَفْسِيرُ الصَّنَاعَاتِ: فَكُلُّ مَا يَتَعَلَّمُ الْعِبَادُ أَوْ يُعْلَمُونَ غَيْرَهُمْ مِنْ صُنُوفِ الصَّنَاعَاتِ مِثْلِ الْكِتَابَةِ وَالْحِسَابِ وَالْتِجَارَةِ وَالصَّيَاغَةِ وَالسَّرَاجَةِ وَالْبَنَاءِ وَالْحِيَاكَةِ وَالْقِصَارَةِ وَالْخِيَاطَةِ وَصَنْعَةِ صُنُوفِ التَّصَاوِيرِ...فَحَلَالٌ فَعُلُمَ وَتَعْلِيمُهُ وَالْعَمَلُ بِهِ وَفِيهِ لِنَفْسِهِ أَوْ لِغَيْرِهِ. تحف العقول، بخش مربوط به سخنان امام صادق علیه السلام.

۲-وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۴۲.

دیگری حضرت داود چنانکه علی علیہ السلام فرمود: خداوند به حضرت داود وحی نمود یا داود تو بندۀ خوب من هستی ولی عیب تو اینست که از بیت المال ارتزاق می‌کنی و خودت با دستان خود کاری انجام نمی‌دهی! داود به مدت چهل روزگریه کرد تا اینکه خداوند آهن را در دستان او نرم کرد، داود روزی یک زره می‌بافت و به هزار درهم می‌فروخت تا اینکه سیصد و شصت زره بافت و به سیصد و شصت درهم فروخت و از بیت المال بی نیاز شد.^۱

همچنین در نهج البلاغه در بیان نقش الگویی انبیا می‌فرماید: و اگر می‌خواهی حضرت داود، صاحب نی‌های نوازنده، و خواننده بهشتیان را الگوی خویش ساز، که با هنر دستان خود از لیف خرما زنبیل می‌بافت، و از همنشینان خود می‌پرسید چه کسی از شما این زنبیل را می‌فروشد؟ و با بهای آن به خوردن نان جوی قناعت می‌کرد.^۲

■-کار، در عرصه گردشگری

چگونه بوده است؟ آنها بس نیرومندتر از ایشان بودند، و زمین را زیر و رو کردند و بیش از آنچه آنها آبادش کرده‌اند آن را آباد ساختند، و پیامبرانشان دلایل آشکار برایشان آوردند. بنابراین خدا بر آن نبود که به ایشان ستم کند، لیکن خودشان بر خود ستم می‌کردند.^۱

* - عبرت گرفتن از سرگذشت ستمگران تاریخ نیز یکی از درس‌های گردشگری در قرآن کریم است.

مگر در زمین نگشته‌اند، تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنها بودند به کجا انجامیده است؟ خدا زیر و زبرشان کرد و کافران را نظایر (همین کیفرها در پیش) است.^۲

قرآن کریم بادعوت از مردم برای مطالعه و تفکر در آثار گذشتگان ضمن آشنا نمودن با تمدن‌های پیشین، بدنبال آموزش برخی از اصول اعتقادی نیز هست و آن اینکه انسان با مشاهده آثار حکومت‌ها و قدرت‌های پیشین به نایابداری دنیا پی می‌برد و متوجه می‌شود که نباید به خاطر ثروت و قدرت به خود مغروف شود و پا از گلیم بندگی خدا بیرون نهاد. آیا در زمین نگشته‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنان بودند چگونه بوده است؟ (آنها به مراتب از حیث تعداد)، بیشتر از آنان، و (از

۱- أَوْ لَمْ يُسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيُنظِرُوا كِيفَ كَانَ عَاقِبَةُ الدِّينِ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثْارُوا الْأَرْضَ وَعُمِّرُوهَا أَكْثَرَ مَا عُمِّرُوهَا وَجَأْتَهُمْ رَسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمُهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ. سوره روم، ۹. غافر، ۲۱. فاطر، ۴۴.

۲- أَفَلَمْ يُسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيُنظِرُوا كِيفَ كَانَ عَاقِبَةُ الدِّينِ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِ أَمْثَالُهَا. سوره محمد ﷺ . ۱۰.

یکی از توصیه‌های قرآن، گردشگری است. قرآن کریم، سیر در اعمق تاریخ و آثار بجا مانده از مردمان، حکومت‌ها و قدرت‌های تاریخ را به عنوان عامل روشنگری و عبرت آموزی انسان‌ها ذکر کرده و اکیدا توصیه می‌کند مسلمانان آثار گذشتگان را بدقت بنگرند، زیرا از دیدگاه قرآن، تاریخ و سرگذشت زندگی انسان‌ها و تمدن‌ها و حکومت‌های گذشته و دیدن آثار نیک و بد بجای مانده از آنان، بسیار آموزنده است.

* - یکی از درس‌های تاریخ، گشوده شدن دریچه‌های معرفت به روی انسان است!

آیا در زمین گردش نکرده‌اند، تا دل‌هایی داشته باشند که با آن بیاند یشنند یا گوش‌هایی که با آن بشنوند؟ در حقیقت، چشم‌ها کور نیست لیکن دل‌هایی که در سینه‌هاست کور است.^۱

* - یکی دیگر از جنبه‌های آموزنده‌گی گردشگری، آشنا شدن با توانمندی‌ها و تمدن و آثار شگفت‌انگیز گذشتگان است.

آیا در زمین نگردیده‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنان بودند،

۱- أَفَلَمْ يُسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَانِهَا لَا تَعْمَلُ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَلُ الْأَلْوَابُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ. سوره حج، ۴۶.

حیث) نیرو و آثار در روی زمین، استوارتر بودند، و (الی) آنچه به دست می‌آوردند، به حالشان سودی نبخشید.^۱
علی لایللا با همین هدف می‌فرماید:

ای بندگان خدا! شما را به پرهیزکاری و ترس از خدا سفارش می‌کنم، اگر راهی برای زندگی جاودانه وجود می‌داشت، یا از مرگ گریزی بود، حتماً سلیمان بن داود لایللا چنین می‌کرد، او که خداوند حکومت بر جن و انس را همراه با نبوت و مقام بلند قرب و منزلت، در اختیارش قرار داد اما آنگاه که پیمانه عمرش لبریز و روزی او تمام شد، تیرهای مرگ از کمان‌های نیستی بر او باریدن گرفت، و خانه و دیار از او خالی گشت، خانه‌های او بی‌صاحب ماند، و دیگران آنها را به ارث بردن.
آنگاه به قدرت‌های گذشته اشاره کرده و می‌فرماید:

ای مردم! برای شما در تاریخ گذشته درس‌های عبرت فراوان وجود دارد، کجا یند عمالقه و فرزندانشان؟ (پادشاهان عرب در یمن و حجاز) کجا یند فرعونها و فرزندانشان؟ کجا یند مردم شهر رس (درخت پرستانی که طولانی حکومت کردند) آنها که پیامبران خدا را کشتند، و چراغ نورانی سنت آنها را خاموش کردند، و راه و رسم ستمگران و جباران را زنده ساختند. کجا یند آنها که با لشکرهای انبوه حرکت کردند؟ و هزاران تن را شکست دادند، سپاهیان فراوانی گرد آوردن، و

۱- أَفْلَم يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيُنظِرُوا كِيفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُهُمْ وَأَشَدُ قوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ. سورة غافر، ۸۲.

شهرها ساختند؟^۱

اکنون سخن ما در این است که می‌توان از توریسم به عنوان زمینه کار و فعالیت برای معرفی تاریخ و تمدن دینی و ملی استفاده کرد که خود عامل درآمد برای بسیاری از مردم می‌باشد. اما کارهای لازم در عرصه میراث فرهنگی و گردشگری را فهرست وار مورد اشاره قرار می‌دهیم:

- * - معرفی مراکز تفریحی و سیاحتی کشور.
- * - معرفی تاریخ و تمدن کهن دینی و ملی.
- * - معرفی مساجد و اینیه دینی و مذهبی و فرهنگی.
- * - معرفی قنات‌ها (کاریزها) آب انبارها و...
- * - معرفی غارها و آبشارها و رودها.
- * - معرفی مناطق سرسبز و سواحل زیبای دریای شمال و جاذبه‌های دریای خلیج فارس و جزایر آن.
- * - معرفی طبیعت جاندار و بیجان.
- * - معرفی آب گرم‌ها و دعوت از مردم دنیا برای معالجه مرضی‌ها.
- * - معرفی قابلیت‌های مردم ایران در صنایع دستی. چرا که از

۱- وَ ان لَكُمْ فِي الْقَرْوَنِ السَّالِفَةُ لِعِبْرَةٍ. أَيْنَ الْعِمَالَقَةُ وَأَبْنَاءُ الْعِمَالَقَةِ. أَيْنَ الْفَرَاعِنَةُ وَأَبْنَاءُ الْفَرَاعِنَةِ. أَيْنَ أَصْحَابُ مَدَائِنِ الرَّسِّ الَّذِينَ قُتِلُوا النَّبِيِّنَ وَأَطْفَلُوا سُنَّ الْمَرْسِلِينَ. وَأَحْيَوَا سُنَّ الْجَبَارِينَ. وَأَيْنَ الَّذِينَ سَارُوا بِالْجِيَوشِ وَهَزَمُوا الْأَلْوَافَ وَعَسَكَرُوا الْعَسَاكِرَ وَمَدُنُوا الْمَدَائِنَ. نَهْجُ الْبَلَاغَةِ، خَطْبَةٌ ۱۸۲.

قدیم گفته‌اند: هر نزد ایرانیان است و بس. لازم است صنایع دستی که به نوعی صدور هنر نیز محسوب می‌شود مورد توجه جدی قرار گیرد مانند: آینه کاری، معماری، سفالگری، فرش، گلیم، تابلو فرش‌ها، قلم زنی خاتم‌کاری و کاشی کاری و سوزن بافی و...

* - معرفی زیارتگاه انبیا^۱ و امام زادگان علاوه بر حرم مطهر

حضرت ثامن الحجج علی بن موسی الرضا

نکته‌ای که خیلی باعث تاسف است اینست که بسیاری از میراث دینی و فرهنگی و تاریخی ما که بسیار قدیمی و ذی قیمت هستند، نیاز به مرمت و بازسازی دارند ولی در اثر عدم توجه جدی در حال نابودی است تعداد قابل توجهی از مساجد و مدارس و کاروان‌سراها و آب انبارها و دیگر بنای‌های تاریخی که هر کدام به منزله یک کتاب بزرگ تاریخی است در اصفهان و شیراز و تبریز و قم و یزد و قزوین و ساوه و... بدون مراقبت و مرمت در حال فرو ریختن است، ما که نسبت به تمدن و گذشته غرور آمیز خود تعصب داریم لااقل به عنوان منبع درآمد به این اینیه تاریخی و فرهنگی توجه کنیم! هر کدام از این اینیه دینی و فرهنگی به اندازه یک بازار بزرگ، برای کشور درآمد دارند!

■-کار، وسیله عمران و آبادی

۱- مزار ده نفر از پیامبران در ایران قرار دارد که لازم است به مردم دنیا معرفی شوند.

کشور در تلاش و کوشش باشند. اگر کسی پست و مقامی را تصاحب می‌کند نسبت به وظایف محوله و در قبال حقوقی که دریافت می‌کند مسؤول است. پدر و مادر نسبت به تربیت و آسایش، رشد و کمال فرزندان خود مسؤولند. آن حضرت در روایت دیگر فرمودند:

خداؤند متعال از همه کسانی که مسؤولیتی بدوش گرفته‌اند پرسش خواهد کرد که آیا آن را بخوبی انجام دادند یا ضایع کردند! حتی از مرد پیرامون اهل بیت خود سؤال خواهد کرد.^۱

همچنین علی علیہ السلام مردم را در باره زندگی و آسایش خود و حتی آسایش حیوانات مسؤول شناخته و فرموده است: باید بفکر خیر و سعادت خود و آسایش حیوانات باشید:

«إِنَّمَا الْأَنْجَى مَنْ يَعْمَلُ لِنَفْسِهِ وَلَا يَأْذِي النَّاسَ»
وَالْبَهَائِمِ...».^۲

از خدا بترسید، و تقوا پیشه کنید زیرا شما در پیشگاه خداوند، مسئول بندگان خدا، و شهرها، و خانه‌ها و حیوانات هستید...

در ادامه این روایت می‌گوید: از خدا اطاعت کنید و از فرمان خدا سر باز مزنید، اگر خیری دیدید برای خود و دیگران برگزینید، و اگر شر و بدی دیدید از آن دوری کنید.

۱- إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى سَائِلٌ كُلَّ رَاعٍ عَمَّا إِسْتَرْعَاهُ أَحْفَظَ ذَلِكَ أَمْ ضَيَّعَهُ حَتَّى يَسْأَلُ الرَّجُلَ عَنْ أَهْلِ بَيْتِهِ. کنز العمال، ۱۴۶۳۶.

۲- نهج البلاغه، خطبه ۱۶۷.

نقش دیگری که کار، در زندگی انسان ایفا می‌کند عمران و آبادی محل سکونت است، روشن است که آبادانی محل سکونت مرهون کار و تلاش است که باید همه دست بدست هم بدهنده و خرابی‌ها را بسازند. و از سوی دیگر وقتی ساکنان یک محل و اهل یک شهر و استان، دارای کار مؤثر و درآمد زا باشند می‌توانند شهر و محل زندگی خود را آباد کنند. هم اکنون می‌بینیم هر شهری که رشد اقتصادی بهتری دارد آبادتر است و مردم از رفاه بیشتر برخوردار هستند.

رسول اکرم صلوات الله عليه و آله و سلم در یکی از سخنان گهر بار خود فرمودند: **كُلُّكُمْ رَاعٍ وَ كُلُّكُمْ مَسْؤُلٌ عَنْ رَعْيِيهِ**^۱ یعنی همه شما مسؤول هستید و در باره حوزه مسؤولیت خود مورد سؤال واقع خواهید شد. احادی حق ندارد نسبت به سرنوشت خود و کشورش بی‌تفاوت باشد، همه مسؤولیت دارند، دولتمردان نسبت به مردم مسؤولند و همه مردم نیز در باره سرنوشت خود و دیگران و حتی نظام حکومتی مسؤولیت دارند. همه موظف هستند در باره رشد و تعالی فردی و اجتماعی، عمران و آبادی

۱- إرشاد القلوب، ۱ ص ۱۸۴. صحيح مسلم، حدیث ۱۸۲۹.

با همین نگرش، حضرت علی علیہ السلام در فرمان حکومتی خود به مالک اشتر، مهمترین وظیفه نظام حکومتی را در چهار بخش عنوان فرموده است:

- ۱- تنظیم و سامان دادن امور اقتصادی، بالا بردن سطح درآمد، مدیریت دخل و خرج و اصلاح معیشت مردم، (جبایة خراجها).

- ۲- رسیدگی به مسایل فرهنگی و زمینه سازی برای رشد علمی و فکری مردم و ایجاد زمینه برای تربیت افراد و اصلاح جامعه و سوق دادن مردم به صلاحیت های اخلاقی و اجتماعی، (استصلاح أهلها).

- ۳- عمران و آبادی و توجه به رفاه عمومی و امنیت و آسایش مردم. (عمارة بلادها).

- ۴- پاسداری از ارزش های ملی و میهنی و باورهای اعتقادی و اخلاقی و تربیت نیروهای کارامد نظامی برای دفاع از دین و میهن و مبارزه با دشمنان، (جهاد عدوهای).^۱

با همین دیدگاه، مکتب اسلام پیروان خود را به توسعه همه جانبی زندگی توصیه نموده و از رُهبانیت و زندگی فردی و خزیدن در کنج انزوا پرهیز داده است.

تاریخ گواهی می دهد که با ظهور اسلام تمدن بزرگی در جهان بوجود آمد، از آنجاکه مدنیت و زندگی پیشرفتی همراه با امکانات مادی و

معنوی - توسعه یافته‌گی - است، لذا مکتب اسلام، مردم را به زندگی متmodern و همراه با رفاه و امکانات که در شهرهای بزرگ وجود دارد دعوت نموده است.

علی علیہ السلام فرماید: در شهرهای بزرگ سکونت کنید زیرا مرکز اجتماع مسلمانان است، و از جاهایی که مردم آن از یاد خدا غافلند، و به یکدیگر ستم روا می دارند، بپرهیزید.^۱

عمران و آبادی مملکت از نظر دین اسلام یک تکلیف عمومی است. یکی از اصول توسعه همه جانبه، ایجاد رابطه صمیمانه فرهنگی و سنتی انسان با مملکت خویش است. بر این اساس در فرهنگ دینی به موضوع «حبُّ الْوَطَن» توجه عمیقی صورت گرفته است. به گونه‌ای که از «حبُّ الْوَطَن» به عنوان یکی از مظاهر و نشانه‌های ایمان نام برده شده است. «حبُّ الْوَطَنِ مِنَ الْإِيمَان».^۲

امام علی علیہ السلام عمران و آبادی مملکت را تنها در سایه «حبُّ الْوَطَن» میسر می داند: «عُمُرُتِ الْبُلْدَانُ بِحُبِّ الْأَوْطَانِ».^۳

يعنی با عشق به وطن، مملکت آباد می شود. قرآن کریم، ویژگی مهم مملکت سبأ - یکی از بلاد طیب یا آرمان شهرها و

۱- وَ اسْكُنِ الْأَمْصَارَ الْعِظَامَ فَإِنَّهَا جِمَاعُ الْمُسْلِمِينَ. وَاحْذَرْ مَنَازِلَ الْغَفْلَةِ وَالْجَفَاءِ.
نهج البلاغه، نامه ۶۹.

۲- سفينة البحار، ص ۵۲۵. دوست داشتن وطن از ایمان است.
۳- بحار الانوار، ۷۸، ۴۵.

۱- هذا ما أمر به عبد الله عليه أمير المؤمنين مالك بن الحارث الأشتر في عهده إليه حين ولاده مصر: جباية خراجها و جهاد عدوها و استصلاح أهلها و عمارة بلادها.
(نهج البلاغه، نامه ۵۳).

مملکت‌های ایده‌آل را در توسعه یافته گی و داشتن شرایط مساعدزیستی و امنیتی معرفی می‌کند.

قطعاً برای (مردم) سبا در محل سکونت‌شان نشانه (رحمتی) بود: دو باگستان از راست و چپ به آنان گفتیم: از روزی پروردگار تان بخورید و او را شکر کنید. شهری است خوش و خدایی آمرزنده.^۱

بنابر دیدگاه قرآن کریم، ناسیپاسی و قدرناشناصی از نعمت‌های خداوند و بی‌تفاوتی در باره سرنوشت خود و مملکت، همواره یکی از علل عقب افتادگی ملت‌ها بوده است. قدرناشناصی چه به معنای کفران نعمت یا به صورت کمکاری و یا آلودگی‌های اخلاقی و اجتماعی، هر کدام که باشد از نظر قرآن موجب انحطاط ملل و زوال تمدن خواهد گردید.

و خدا شهربار مثل زده است که امن و امان بود (و) روزیش از هر سو فراوان می‌رسید، پس (ساکنانش) نعمت‌های خدارا ناسیپاسی کردند، و خدا هم به سزای آنچه انجام می‌دادند، طعم گرسنگی و هراس را به (مردم) آن چشانید.^۲

■ نقش کار در افزایش درآمدهای مالیاتی

۱- سوره سباء ۱۵.

۲- و ضرب اللہ مثلاً قریبةً کانت آمنةً مطمئنةً یأتبیها رِزْقُهَا رَغَدًا مِن كُلّ مکانٍ فَکَفَرُتْ بِاَنْعُمِ اللہِ فَإِذَا قَهَا اللہُ لبَسَ الْجُوعَ وَالْخَوْفَ بِمَا کانُوا يَصْنَعُونَ سوره نحل

چشممه‌ها، یا کمی باران، یا خراب شدن زمین در سیلابها، یا خشکسالی، در گرفتن مالیات به میزانی تخفیف ده تا امورشان سامان‌گیرد، و هرگز تخفیف دادن در خراج تو را نگران نسازد. زیرا آن، اندوخته‌ای است که در آبادانی شهرهای تو، و آراستن ولایت‌های تو نقش دارد. و رعیت تو را می‌ستایند، و تو از گسترش عدالت میان مردم خشنود خواهی شد. و به افزایش قوت آنان تکیه خواهی کرد. بدانچه در نزدشان اندوختی و به آنان بخشدید، با گسترش عدالت در بین مردم، و مهربانی با رعیت، به آنان اطمینان خواهی داشت. آنگاه اگر در آینده کاری پیش آید و به عهده‌شان بگذاری، با شادمانی خواهند پذیرفت. زیرا عمران و آبادی قدرت تحمل مردم را زیاد می‌کند. همانا ویرانی زمین به جهت تنگدستی کشاورزان است که به آینده حکومتشان اعتماد ندارند، و از تاریخ گذشتگان عبرت نمی‌گیرند». ^۱

از دیرباز، مالیات بر درآمدهای از سیستم‌های مهم تأمین بیت‌المال و یکی از منابع مالی برای اداره کشور مد نظر حکومت‌ها بوده است. چنانکه در زمان حکومت رسول خدا ﷺ و علی ؑ نیز مالیات یکی از منابع درآمدی به شمار می‌آمده است.

علی ؑ در خصوص چگونگی اخذ مالیات و رعایت اصول اخلاقی، نکات ارزنده‌ای را به کارگزاران خود بیان فرموده است که به نظر می‌رسد عالی‌ترین راهکار در ترغیب مردم به پرداخت مالیات محسوب می‌گردد. «وَ تَقْدَدْ أَمْرُ الْخَرَاجِ بِمَا يُضْلِلُ أَهْلَهُ فَإِنَّ فِي صَلَاحِهِ وَ صَلَاحِهِمْ صَلَاحًا لِمَنْ سَوَاهُمْ...».

«ای مالک!... مالیات و بیت‌المال را بگونه‌ای وارسی کن که صلاح مالیات دهنگان باشد. زیرا بجهودی مالیات و مالیات دهنگان، عامل اصلاح امور دیگر اشاره جامعه می‌باشد. تا امور مالیات دهنگان اصلاح نشود کار دیگران نیز سامان نخواهد گرفت. زیرا همه مردم نانخور مالیات و مالیات دهنگانند. باید تلاش تو در آبادانی زمین بیشتر از جمع آوری خراج باشد که خراج جز با آبادانی فراهم نمی‌گردد. و آن کس که بخواهد خراج را بدون آبادانی مزارع به دست آورد، شهرها را خراب، و بندگان خدا را نابود خواهد کرد. و حکومتش جز اندک مدتی دوام نیاورد. پس اگر مردم شکایت کردند، از سنگینی مالیات، یا آفت‌زدگی، یا خشک شدن آب

^۱-نهج البلاغه، نامه ۵۳

فصل دوم:

عوامل و شرایط

توسعة کار و تلاش

در این بخش بدنبال این هستیم بدانیم راههای ثمربخشی کار و فعالیت چیست؟ چه کنیم راندمان کار را بالا ببریم؟ چه کنیم از زحمت کم، نتیجه بیشتر عائدمان بشود؟ و چه راههایی وجود دارد ما را از آسیب‌ها و اشتباهات در انجام کارها نگهداری نماید؟

طبعاً، کار همانند خیلی از برنامه‌های زندگی بشر باید از اصول و قواعدی پیروی کند، لازم است شرایط و مقدماتی فراهم گردد تا فعالیت‌های ما به نتیجه برسد.

خیلی امور را می‌توان از شرایط موققیت در کار نام برداش که به دلیل محدودیت فقط به برخی از آنها اشاره می‌شود. در روایات و سخنان معصومین علیهم السلام نیز چند چیز به عنوان عامل موققیت در عرصه‌های کار و تلاش و عامل ثمربخشی آن مورد اشاره و تاکید قرار گرفته است در این مجال کوتاه به برخی از آن عوامل، اشاره می‌کنیم:

□ - برنامه‌ریزی

شاید دیده باشید که برخی از افراد، خیلی کار می‌کنند، بقول خودشان از صبح تا شام می‌دونند، ولی بازنمی‌توانند زندگی خود را بخوبی اداره کنند، نه به عبادتشان به موقع می‌رسند و نه به آسایش اعضای خانواده می‌توانند

فکر کنند، از نظر مالی هم نابسامانی هایی دارند. تنها علتش اینست که به زندگی این طور افراد، برنامه حاکم نیست هر چیزی را باری به هر جهت انجام می دهند، نظم و انضباط ندارند. اما در مقابل کسانی هم هستند که به همه وظایف فردی و اجتماعی، مادی و معنوی خود قادر هستند و خود را خسته هم نمی کنند، چون همه کارها را بر اساس یک نظم و برنامه انجام می دهند.

* - حضرت امام باقر علیه السلام فرمود: سه چیز از نشانه های مؤمن است:

۱ - برنامه ریزی نیکو برای معیشت (مخارج زندگی).

۲ - صبر و ایستادگی در برابر گرفتاری ها. ۳ - دین شناسی. آنگاه فرمود: خیری نیست در وجود کسی که در امور معاش خود مقتضد نیست یعنی برای امور مالی زندگی خود برنامه ندارد و امورش را اصلاح نمی کند نه نسبت به دنیا و نه نسبت به آخرت.^۱

* - داود بن سرحان گفته است: دیدم امام صادق علیه السلام با دستان خودش خرماها را پیمانه می کند! گفتم فدایت شوم چرا به فرزندان یا غلامان خود دستور نمی دهید این کارها را انجام دهن؟ امام فرمودند: یا داود سه چیز است که عامل اصلاح زندگی مسلمان است (حتما باید آن را انجام دهد):

۱- مِنْ عَلَّامَاتِ الْمُؤْمِنِ ثَلَاثٌ: حُسْنُ التَّقْدِيرِ فِي الْمَعِيشَةِ وَ الصَّبْرُ عَلَى النَّائِبَةِ وَ التَّنَفُّعُ فِي الدِّينِ وَ قَالَ مَا خَيْرٌ فِي رَجُلٍ لَا يَقْتَصِدُ فِي مَعِيشَتِهِ مَا يَضُلُّ لَهُ لِدُنْيَاهُ وَ لَا لِآخِرَتِهِ.

وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۶۶

۱ - دین شناسی. ۲ - صبر و ایستادگی در برابر گرفتاری ها.
۳ - برنامه ریزی خوب برای امور مالی زندگی (معیشت).^۱
* - دریح مُحَارِبِی از امام صادق علیه السلام روایت می کند که فرمودند: وقتی خداوند به کسی بخواهد خیر برساند مدارا کردن در امر معیشت را روزیش می کند!^۲ (مدارا یعنی از روی برنامه و تعادل، به دخل و خرج زندگی پرداختن).

□ - کلان نگری و داشتن دید بلند

بلند نظری و داشتن دید وسیع و زیر نظر داشتن افق های دور، می تواند انسان را در عرصه های مختلف یاری کند، و لذا ائمه علیهم السلام در بسیاری از امور، مردم را به بلند نظری و همت والا سفارش نموده اند. علی علیهم السلام فرمود: لا يَرْضَوْنَ مِنْ أَعْمَالِهِمُ الْقَلِيلُ.^۳

با همین نگرش، امامان بزرگوار مردم را در امور مالی نیز به داشتن افکار بلند و ادار می کردند به عنوان مثال، زمین و خانه و باغ و... به عنوان سرمایه ثابت که باعث قوت بنیان اقتصادی است در سیره ائمه علیهم السلام بسیار مورد توجه بوده و لذا اصحاب خود را به خرید و فروش و نگهداری آن سفارش می کردند و نسبت به از دست رفتن آن هشدار می دادند.

۱- التَّنَفُّعُ فِي الدِّينِ وَ الصَّبْرُ عَلَى النَّائِبَةِ وَ حُسْنُ التَّقْدِيرِ فِي الْمَعِيشَةِ.
وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۶۵

۲- إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِأَهْلِ بَيْتٍ خَيْرًا رَزَقَهُمُ الرَّفْقُ فِي الْمَعِيشَةِ. وسائل الشیعه ج ۱۷ ص ۶۶

۳- نهج البلاغه، خطبه ۱۹۳. از اعمال اندک خود خشنود نمی شوند.

* - امام صادق علیه السلام به یکی از اصحابش فرمود: باشش کیاً اُمُورِکَ.
(در امور اقتصادی) به کارهای بزرگ اقدام کن و کارهای ریز و کوچک را به دیگران واگذار نما! وی پرسید مثلاً چکار کنم؟ امام فرمود: به معامله زمین بپرداز.^۱

* - هارون بن جَهْمٌ از امام صادق علیه السلام آورده است که به یکی از اصحابش فرمود: از دوره گردی و خرید و فروش اجناس کم ارزش دوری نما زیرا مسلمان، دین و شرافت دارد و انسان شرافتمند باید سراغ شغل‌های درآمد زا و با ارزش برود مانند خرید و فروش زمین و شتر و...^۲

* - ابان بن عثمان می‌گوید: امام باقر علیه السلام من را فراخواند، وقتی محضرش رسیدم پرسید فلان کس زمینش را فروخت؟ گفتم بلی. امام فرمود: در تورات نوشته شده است: هر کس زمین یا آب را بفروشد و با پولش زمین یا (سهم) آب دیگری خریداری نکند پولش هدر خواهد رفت!^۳

* - مُعَمَّرٌ بْنُ حَلَادٌ گفت: از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام می‌فرمود: مردی خدمت حضرت صادق رسید بعنوان خیر خواهی گفت: آقا چرا اموالت را پراکنده کرده‌ای اگر در یک جا جمع بود خرجش کمتر و نفعش بیشتر بود. امام فرمود بدان جهت پراکنده کردم که اگر آسیبی بیکی رسید دیگری سالم باشد! می‌دانم که در یک کیسه می‌توان تمام آن مال را جمع کرد.^۴

باید ملت ایران از نظر سیاسی و اجتماعی، به رهبریت فکری و فرهنگی جهان بیاندیشند، و از نظر علمی و تخصصی نیز به صدور دانش و تکنولوژی و در اقتصاد هم به قدرت اول جهان نظر بدوزند و برای نیل به این هدف عزم را جزم کنند قطعاً خواهند رسید.

□ - استفاده از تجربیات دیگران

از دیدگاه علیه السلام هیچ اقدامی نباید بدون تجربه و آزمودن قبلی صورت بگیرد،^۱ چرا که تجربه و آزمودن کارها به ما قدرت انتخاب می‌دهد.^۲ ولی بدون آن ممکن است ما در کارها و انتخاب‌های خود دچار اشتباه شویم.^۳ همچنین کسانی می‌توانند در امور مختلف، دوراندیشی داشته و قادر بر نظریه پردازی باشند که از دانش و تجربه کافی برخوردار باشند.^۴ بررسی‌ها نشان می‌دهد ملت‌هایی که از تجربه و سابقه کار بیشتری برخوردار باشند، از دانش و نیروی فکری بالاتری برخوردار هستند. از دیدگاه علیه السلام گذشت روزگار و بدست آوردن تجربه‌ها عامل مؤثر در افزایش قدرت فکری و علمی است.^۵

۱- لائقمن على أمر حتى تخبره. غرر الحكم، ۱۰ ص ۱۶.

۲- ثمرة التجربة حسن الاختيار. غرر الحكم، ۴۶ ص ۱۷.

۳- من قلت تجربته خدع، من كثرت تجربته قلت غرر. غرر الحكم، ۷۹۹ ص ۸.

۴-رأى الرجل على قدر تجربته. غرر الحكم، ۶۲.

الظفر بالحزم والحزم بالتجارب. غرر الحكم، ۵۴۲ ص ۴.

على علیه السلام: الأيام تفید التجارب. العقل غریزه تزید بالعلم والتجارب.

۱- وسائل الشيعة، ج ۱۷ ص ۷۳.

۲- وسائل الشيعة، ج ۱۷ ص ۷۳.

۳- وسائل الشيعة، ج ۱۷ ص ۷۱.

۴- زندگانی امام صادق علیه السلام ص ۴۱.

آنگاه که علی علیہ السلام خواست مدیریت استان مصر را به مالک واگذار نماید، یکی از توصیه‌های راهبردی آن حضرت به وی استفاده از نیروهای با تجربه در مدیریت‌های مختلف بود، فرمود: کارگزاران دولتی را از میان مردمی باتجربه و باحیا، از خاندان‌های پاکیزه و باتقوی، که در مسلمانی سابقه درخسانی دارند انتخاب کن.^۱ در زمان حاضر می‌بینیم برخی از کشورها، پیشرفت‌های شایان توجه در عرصه‌های کار و تولید و رشد صنعتی و اقتصادی دارند، مشکل بیکاری را تا حدودی حل کرده‌اند و تولید ناخالص ملی و ذخایر اراضی را افزایش داده‌اند، بسیار لازم است از روش‌هایی که اتخاذ کردند و اصولی که پیروی نمودند، ما هم استفاده نماییم.

□ - دانش محوری

کار در صورتی مفید و نتیجه بخش خواهد بود که نیروی کار، از آموزش و تخصص لازم برخوردار باشد. دیگر در هیچ کدام از زمینه‌ها، روش غیر علمی جواب نمی‌دهد. لاجرم برای بدست آوردن این تخصص‌ها باید سراغ صاحبان فن و تخصص رفت.

بنابر رهنمودهای معصومین خصوصاً علی علیہ السلام هر کسی اهل تفکر بوده و

از بهره‌هوسی بالا برخوردار باشد در زندگی موفق خواهد شد.
«لا غِنِيَّ كَالْعُقْلُ».^۱

هیچ بی‌نیازی چون عقل نیست. انسان‌های خردمند می‌توانند آینده‌های دور را ببینند و با بصیرت و هوشمندی بیشتر برای زندگی آینده خود تصمیم بگیرند و موفقیت و پیروزی را از آن خود سازند.
الظَّفَرُ بِالْحَزْمِ، وَالْحَزْمُ بِإِجَالَةِ الرَّأْيِ.^۲

امروز، یکی از نیازهای اساسی ما که نقش زیادی در پیشرفت و تحول بنیادین در کشور دارد، تحقیق و پژوهش در بخش‌های مختلف است، مراکز حوزه‌ی دانشگاهی باید با دایر نمودن کرسی‌های نظریه‌پردازی و همچنین تشویق مخترعان و مکتشفان و بهای دادن به اندیشمندان و نوآوران توسط نهادهای دولتی باید کشور از نظر علمی جلو بیافتد! علی علیہ السلام چه زیبا فرمود: **عَلَىٰ قَدْرِ الرَّأْيِ تَكُونُ الْغَزِيمَةُ.**^۳

هر کس به اندازه فکر و نظر خود می‌تواند تصمیم بگیرد.

□ - عزم و اراده قوی

همواره انسان‌های موفق در طول تاریخ، دارای عزم و اراده قوی و

۱- نهج البلاغه، حکمت ۵۴

۲- نهج البلاغه، حکمت ۴۸. پیروزی در دوران‌دیشی، و دوران‌دیشی در بکارگیری صحیح اندیشه است.

۳- غرر الحكم، ۶۱۷۳

شکست ناپذیر بوده‌اند، افراد سست عنصر و بی‌اراده هرگز نمی‌توانند کاری از پیش ببرند. پیامبران که توانستند در زمان خود تغییر بنیادین در نظامات اجتماعی ایجاد کنند و حاکمان طغیانگر را با همه قدرت و شوکت‌شان به زیر بکشند از عزم و اراده پولادین برخوردار بودند. در وصف انبیا گفته شده است:

خداؤنده، پیامبران را با عزم و اراده قوی، گرچه با ظاهری ساده، و فقیر بودند، مبعوث فرمود، با قناعتی که چشم و دل‌ها را پرسازد، هر چند فقر و نداری ظاهری آنان چشم و گوش‌ها را خیره سازد.^۱

باید هم اکنون مردم ما نیز با داروی عزم و اراده و با هوشیاری و بیداری به جنگ سستی‌ها و عقب ماندگی‌ها بروند.^۲

□ - مدیریت قوی

این موضوع را من اینگونه بیان می‌کنم که در کشور مانیروی‌های تحصیل کرده و دانشگاهی زیادی وجود دارد. (که خیلی از آنها دارای

□ - استفاده بهینه از زمان

یکی از عوامل پیشرفت و موفقیت، بهره‌گیری صحیح از زمان است، زمان مثل برق در حال گذر هست، کسانی می‌توانند موفق باشند که بتوانند از عمر خود استفاده درست ببرند. رسول اکرم ﷺ در خصوص مدیریت زمان فرمود:

۱-ولكن الله سبحانه جعل رسلاه أولى قوه فى عزائمهم وضعفه فيما ترى الاعين من حالاتهم مع قناعة تملاء القلوب والعيون غنى و خصاصة تملاء الابصار والاسمع أذى. نهج البلاغه، خطبه ۱۹۲.

۲-امام على عليه السلام فرمود: فتقداو من داء الفترة في قلبك بعزميمة. نهج البلاغه، خطبة ۲۲۳. پس سستی خود را با اراده جدی و استقامت درمان کن. و در سخن دیگر فرمود: ضادوا التوانی بالعزم. غرر الحكم، ۵۹۲۳. بوسیله عزم و اراده، با سستی مقابله کنید.

تخصص‌های بالای نیز هستند). از سویی، کشورهای همسایه ما در شمال و شرق و غرب کشور، غالباً دارای بازار مصرف مهیا برای کالاهای ایرانی و محصول صنایع ایران هستند و به دلایل فرهنگی و وجود مرزهای خاکی و نزدیک بودن حمل و نقل کالا، غالباً متمایل به واردات جنس از ایران هستند، از سوی دیگر، کارخانه‌های زیادی در شهرک‌های صنعتی وجود دارند که با نیروی متخصص و کارآمد، دارند جنس را تولید می‌کنند ولی در اثر نقدینگی و عدم فروش محصول، در حال رکود و تعطیلی هستند، به نظر شما چه چیزی می‌تواند مشکل را حل کند؟ و آن حلقه مفقوده که این سه پتانسیل قوی (نیروی انسانی متخصص، وجود کارخانه و محیط‌های آماده برای کار و تولید، و وجود بازار مصرف)، را بهم پیوند بدهد و از آن، قدرت اقتصادی را بدست آورد چیست؟ آیا غیر از مدیریت چیز دیگری رامی‌شناسید؟ آری مشکل عمده در همه بخش‌ها، ضعف مدیریت است. جالب اینست که همه این را می‌گویند و این حرف دل همه هست اما اقدامی نمی‌شود!!

بر انسان خردمند تکلیف است که (اگر توانایی داشته باشد) برای اوساعت

هایی باشد (تا وقت خود را به این ترتیب تقسیم نماید):

۱- زمانی برای امور عبادی و راز و نیاز با خدا قرار دهد.

۲- زمانی برای رسیدگی به امور و محاسبه عملکرد خویش اختصاص دهد.

۳- زمانی برای اندیشیدن در جهان آفرینش قرار دهد.

۴- زمانی برای استراحت و بهرگیری از امور حلال، زیرا که استراحت، کمک برای انجام فعالیت‌های دیگر و آسایش قلب‌هاست.^۱

با تاسف باید گفت: شاخص استفاده بهینه از زمان در کشور ما بسیار پایین است.

میانگین زمانی که مردم برای مطالعه صرف می‌کنند در کشور ما چقدر و در کشورهای توسعه یافته چقدر است؟

همچنین میانگین وقت مفید یک کارمند در ادارات دولتی و همچنین کارگران ساده در کارخانه‌ها و تکنسین‌ها و صاحبان تخصص در محیط‌های کاری در ایران با کشورهای توسعه یافته چقدر تفاوت دارد؟

□ - همت مضاعف

از سخنان معروف رسول خدا ﷺ این حدیث است که فرموده است: إِنَّ

۱- وسائل الشیعه، ۱۶ ص ۹۷. وج ۱۷ ص ۶۳.

الله تعالى يُحِبُّ مَعَالِي الْأُمُورِ وَأَشْرَافَهَا وَيَكْرِهُ سَفَسَافَهَا.
خداؤند، امور برتر و شریف را دوست دارد و از کارهای بی ارزش و پست بدش می‌آید. بر این اساس، به مردم می‌گفتند همتان عالی باشد به کارهای کم ارزش و امور ناچیز خودتان را مشغول نکنید.
علی عَلَيْهِ السَّلَامُ در سخنان خود شرافت و موقیت انسان و رسیدن به جایگاه برتر در میان مردم را^۱ مرهون همت بالاتر و مضاعف دانسته و گفته است:
قیمت و ارزش هر کس با همتش سنجیده می‌شود.^۲
سنگ ره آبست اگر همت قوی است
سیل را پست و بلند جاده نیست

سنگ ره گردد فسان تیغ عزم
قطع منزل امتحان تیغ عزم

□ - پشتکار و جدیت

سنت و مشیت الهی چنین شکل گرفته است که افراد با اراده و زحمت کش را به آرزوی هایشان برساند. لیس للإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى.^۳
دُنْيَا، میدان مسابقه است هر کس قدرت و تلاش و حرکت بیشتری داشته

۱- الشرف بالهمم العالية لا بالررم البالية. غرر الحكم، ۱۹۹۱.

من رقی درجات الهمم عظمته الام. غرر الحكم، ۸۵۲۶.

۲- قدر الرجل على قدر همته. نهج البلاغه، حکمت ۴۷.

۳- سورة نجم، ۳۹.

باشد جلو خواهد افتاد! این قاعده، هم در امور مادی و هم در امور معنوی جاری است. قرآن و عترت [علیه السلام](#) همواره ما را به تلاش و کوشش و شتافتن به سوی خوبی‌ها و فضیلت‌های معنوی برخوردار شویم، رسول مکرم اسلام [علیه السلام](#) و عده داده است که اگر مسلمانان دین خدا را بشناستند و بدان عمل کنند و تلاش کنند و کوشش مضاعف داشته باشند دنیا را فتح خواهد کرد!

انَّ الْأَرْضَ سَيُفْتَحُ لَكُمْ وَتَكْفُونَ الدُّنْيَا...^۱ (دروازه‌های) دنیا بر روی شما گشوده خواهد شد و شما دنیا را از آن خود خواهید کرد!

بد نیست برخی از سفارش‌های ائمه [علیهم السلام](#) را در زمینه جدیت در کار مرور کنیم:

* - خالد بن نجیح می‌گوید: امام صادق [علیه السلام](#) فرمود: هر کدام از یاران و دوستان خود را دیدید سلام مرا برسانید و بگویید جعفر بن محمد سلام رسانید و گفت: بر شما باد تقوی الهی واستمداد از لطف پروردگار! بدانید که من چیزی را به شمانمی‌گویم مگر آنچه خود به آن عمل می‌کنیم پس بر شما باد به جدیت و کوشش، هنگامی که نماز صبح را خواندید بلا فاصله صبح زود برای کار و طلب روزی حلال بیرون بروید و بدانید که در این صورت خداوند به شما روزی حلال نصیب کرده و شما را یاری خواهد کرد.^۲

مفاد کلام مولی علی [علیه السلام](#) اینست که چنین نباشد، بگویید قرآن کتاب آسمانی ما مسلمانان است ولی بدان عمل نکنید و دیگران به تعالیم حیات بخش آن عمل کنند و پیشرفت نمایند اما شما عقب بمانید.

در چند آیه قرآن کریم به عنوان ارائه راه کار رشد و تعالی به ما می‌گوید: **فَائْتَبِّقُوا الْخَيْرَاتِ...**^۳ در نیکی‌ها بر دیگران سبقت جویید.

یکی از زمینه‌های سبقت به سوی خیرات، کار و تلاش است که باید ما در

همه عرصه‌ها به صورت جدی و جانانه تلاش و کوشش کنیم تا از زندگی خوب مادی و فضیلت‌های معنوی برخوردار شویم، رسول مکرم اسلام [علیه السلام](#) و عده داده است که اگر مسلمانان دین خدا را بشناستند و بدان عمل کنند و تلاش کنند و کوشش مضاعف داشته باشند دنیا را فتح خواهد کرد!

إِنَّ الْأَرْضَ سَيُفْتَحُ لَكُمْ وَتَكْفُونَ الدُّنْيَا...^۱ (دروازه‌های) دنیا بر روی شما گشوده خواهد شد و شما دنیا را از آن خود خواهید کرد!

بد نیست برخی از سفارش‌های ائمه [علیهم السلام](#) را در زمینه جدیت در کار مرور کنیم:

* - خالد بن نجیح می‌گوید: امام صادق [علیه السلام](#) فرمود: هر کدام از یاران و دوستان خود را دیدید سلام مرا برسانید و بگویید جعفر بن محمد سلام رسانید و گفت: بر شما باد تقوی الهی واستمداد از لطف پروردگار! بدانید که من چیزی را به شمانمی‌گویم مگر آنچه خود به آن عمل می‌کنیم پس بر شما باد به جدیت و کوشش، هنگامی که نماز صبح را خواندید بلا فاصله صبح زود برای کار و طلب روزی حلال بیرون بروید و بدانید که در این صورت خداوند به شما روزی حلال نصیب کرده و شما را یاری خواهد کرد.^۲

۱- کنز العمال، ۱۰۸۳۰.

۲- **فَبَكِّرُوا فِي طَلَبِ الرِّزْقِ وَ اطْلُبُوا الْحَالَاتِ فَإِنَّ اللَّهَ سَيِّرُ ذُقُّكُمْ وَ يُعِينُكُمْ عَلَيْهِ.**

وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۲۲.

۱- نهج البلاغه، خطبه، ۲۴۱.

۲- اقبال لاہوری

۳- بقره، ۱۴۸ و مائدہ، ۴۸.

* - علاء می‌گوید: شنیدم که امام صادق علیه السلام می‌فرمود: به اندازه مورچه هم نیستید؟! می‌بینید که چگونه دانه‌ها را به لانه خود می‌کشاند؟ (یعنی شما هم باید با جدیت به کار و تلاش پردازید).^۱

* - امام باقر علیه السلام از رسول خدا علیه السلام نقل نمود که آن حضرت می‌فرمود: **إِذَا أَغْسَرَ أَحَدُكُمْ فَأَلْيَخْرُجْ وَ لَا يَغْمُّ تَفْسَةً وَ أَهْلَهُ.**^۲

وقتی مشکل مالی پیدا کردید خود و خانواده‌تان را ناراحت نکنید بلکه برای طلب روزی به بیرون از خانه بروید، (خدا روزی را می‌رساند).

* - شهاب بن عبد ربه می‌گوید: امام صادق علیه السلام من فرمود: اگر به شما خبر رسید که این امر (قيامت یا ظهور امام زمان علیه السلام) فردا اتفاق خواهد افتاد باز هم تودست از طلب روزی حلال برندار زیرا تامی توانی بارت را از دوش مردم برداری باید آن را انجام دهی.^۳

یکی از باب‌های کتاب و سایل الشیعه اختصاص یافته است به اینکه فضیلت دارد انسان اغتراب در طلب روزی داشته باشد یعنی از فقر حذر کند و برای پیدا کردن کار و طلب روزی سحرگاهان به جاهای دور دست بروند.

* - عمر بن اذینه از امام صادق نقل کرد که آن حضرت فرمودند:

۱ - وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۷۸.

۲ - تَعَلَّمُوا مِنَ الْغُرَابِ ثَلَاثَ خِصَالٍ اسْتِيَارَهُ بِالسَّفَادِ وَ بُكُورَهُ فِي طَلَبِ الرِّزْقِ وَ حَذَرَهُ. وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۷۸.

۳ - إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمُ الْحَاجَةَ فَلْيَبْكِرْ إِلَيْهَا فَإِنِّي سَأَلُتُ رَبِّي عَزَّ وَ جَلَّ أَنْ يُبَارِكَ لِأُمَّتِي فِي بُكُورِهَا. وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۷۸.

إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى لَيَحِبُّ الْأَغْتَرَابَ فِي طَلَبِ الرِّزْقِ. ^۱ خداوند دوست دارد انسان صبح زود حرکت کند و برای طلب روزی به جای دور بروند.

همچنین آن حضرت فرمود: از کلاع سه چیز را بیاموزید: ۱- پنهان بودن هنگام جفتگیری. ^۲ - حرکت صبح زود برای طلب روزی. ^۳ - برحذر بودن از خطر. ^۴

* - رسول خدا علیه السلام فرمود: هرگاه محتاج شدید و سراغ حاجتی رفید صبح زود بروید زیرا من از خداوند عز و جل خواسته‌ام به امت من در حرکت‌های صبحگاهی برکت دهد.^۵

□ - تحمل سختی و مشقت کار

ائمه اطهار علیهم السلام همواره کار و کوشش را به مردم سفارش می‌نمودند و لو آن کار زحمت داشته باشد یا چه بسا لازم باشد انسان برای ترس از فقر و نداری برای یافتن کار به نقاط دور دست برود.

* - نقل شده است امیرالمؤمنین حضرت علی علیه السلام در روزهای گرم برای کار بیرون از شهر می‌رفت با اینکه برخی از وقت‌ها نیاز مالی هم نداشت، وقتی یارانش سؤال می‌کردند چرا خود را به زحمت می‌افکنید؟

۱ - وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۲۳. معلوم می‌شود: وقتی امام به خاطر سستی برخی از یارانش در زمینه معيشت زندگی، ناراحت بوده چنین فرموده است تا آنها را به کار ترغیب نماید.

۲ - وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۲۶. ۳ - وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۴۷.

می فرمود: دوست دارم خداوند مرا برای طلب روزی در حال زحمت برای خانواده ام ببیند!^۱

* - سلمان فارسی گفت: فاطمه اطهر نشسته بود و با آسیابی که در مقابلش بود جو آسیاب می کرد، دسته آسیاب خون آلود شده بود، حسین علیه السلام در یک گوشه اطاق از گرسنگی بی قراری می کرد، من بفاطمه گفتم: ای دختر پیامبر خدا! دست های تو بوسیله آسیاب کردن مجروح شده، در صورتی که فضله خادمه شما، حاضر و بی کار است! فرمود: پدرم پیامبر اسلام علیه السلام فرموده است: کار منزل یک روز بعهدۀ فضله و یک روز بعهدۀ من باشد، نوبت فضله دیروز بوده است.

سلمان گفت: من بنده آزاد شده شما هستم، اجازه بده که آسیاب نمایم، یا اینکه حسین را ساکت کنم، فرمود: من حسین را بهتر آرام می کنم، تو بیا جو را آسیا کن. موقعی که من قسمتی از جو را آسیا کردم اذان و اقامه برای نماز گفته شد. من رفتم و نمازم را با پیامبر اسلام علیه السلام بجای آوردم و پس از فراغت از نماز جریان فاطمه را برای امیر المؤمنین شرح دادم، حضرت علی از شنیدن سخنان من نااحت شد و از مسجد خارج شد، سپس در حالی برگشت که خندان بود! پیغمبر معظم اسلام علیه السلام از سبب خنده وی جویا شد، امیر المؤمنین گفت: من نزد فاطمه اطهر رفتم، وی را در حالی دیدم که استراحت کرده و حسین هم روی سینه اش خواب رفته و

آسیابی در مقابل فاطمه بود که خود بخود کار می کرد!! پیامبر اسلام پس از اینکه لبخندی زد فرمود: یا علی! آیا تو نمیدانی خدا ملائکه بسیاری در زمین دارد که تا قیام قیامت برای آل محمد خدمت می کنند؟^۱

* - ابو عمرو شیعیانی می گوید: امام صادق علیه السلام را دیدم که یک بیل دستش بود و یک پیراهن خشن نیز به تن داشت و در باغضش کار می کرد و از شدت گرما و خستگی کار، عرق از بدن حضرت جاری بود! گفتم فدایت شوم بیل را بدھید من کمکتان کنم! امام تشکر کرد و فرمود: دوست دارم انسان برای کار و تامین معیشت زندگی بوسیله گرمای آفتاب مورد اذیت قرار بگیرد.^۲

هنگامی که می بینیم پیامبر و ائمه علیهم السلام با آن قداست و مقام معنوی، مثل یک کارگر ساده، کار می کردن و چنین کار کردن را عبادت خدا بشمار می آوردن و پیروان خود را نیز به کار و تلاش جدی توصیه می نمودند، اگر ما شیعه راستین آن بزرگواران هستیم باید در مقام عمل، از آنان پیروی کنیم و در همه زمینه ها با جدیت کار کنیم. امام زین العابدین علیه السلام فرمود:

إِنَّ أَعْظَمَ النَّاسِ إِلَى اللَّهِ مِنْ يَقْتَدِي بَسْنَةً إِمَامٍ وَلَا يَقْتَدِي بَأْعْمَالِهِ.^۳

بدترین انسان نزد خدا کسی است که از سنت و روش امام پیروی نماید ولی از اعمال او تبعیت نکند.

۱- زندگانی حضرت زهرا علیها السلام ص ۳۲

۲- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۴۰.

۳- کافی، ۸ ص ۲۳۴.

□ - ترویج فرهنگ کار

متاسفانه فرهنگ کار در کشور ما ضعیف است، بسیاری از تحصیل کرده‌ها تصویرشان درباره کار اینست که وقتی مدرک خود را اخذ کردند باید یک کار راحت اداری که حقوق مکفی در آن باشد به آنها پیشنهاد شود! در حالی که کار درآمد زا منحصر به کار اداری و پشت‌میز نشینی نیست. کشور ما در زمینه‌های کشاورزی و صنعتی و عمرانی و راه و ساختمان و تولیدی و خدماتی و... نیازهای زیادی دارد که منافی با این تفکر است، استقلال اقتصادی نیز با همین‌ها تامین می‌گردد. یکی از دلایل رشد اقتصادی در کشورهای توسعه یافته اینست که دانشمندان آن کشور ابتدا در همه زمینه‌های فوق، دانش و تخصص لازم را بدست می‌آورند سپس اقدام به آن کار می‌کنند. مانند عرصه‌های صنعتی و کشاورزی و باگذاری و دامداری و... به این معنی که جویندگان کار بعد از اخذ مدرک سطع عالی، می‌روند سراغ کار. در فرهنگ، آنها پشتوانه همه کارها تخصص و دانش فنی است و لذا موفقت را بدنبال دارد.

در کشور ما عرصه کار برای خیلی‌ها کاملاً فراهم است اما متاسفانه، همه دنبال راحت طلبی هستند و لذا بسیاری از کارها تعطیل شده یا به بوته فراموشی سپرده شده است. از سوی دیگر همه می‌خواهند یک شبه همه چیز داشته باشند! و برخی از کارها را دون شان خود می‌دانند.

باید دانست که ملت ایران در حقیقت روی گنج نشسته‌اند، ایران دروازه تمدن جهانی است و زمان حاضر را که از برکت انقلاب اسلامی و خون

مطهر شهداء، دوران شکوفایی می‌توانیم بنامیم، ملت ایران، خصوصاً اندیشمندان باید قدر انقلاب و رهبر و نظام را بدانند و از این فرصت بهترین استفاده را ببرند. باید جهانی بیاندیشیم و منطقه‌ای عمل کنیم. کار جدی و توأم با دلسوزی حتماً ما را موفق می‌کند، کار مضاudem در انقلاب و جنگ ما را پیروز کرد برای رزم‌ندگان و انقلابیون، ساعت کار مطرح نبود آنها خود را وقف دین و میهن کرده بودند می‌گفتند دیر آمدن و زود رفتن خیانت، به موقع آمدن و به موقع رفتن وظیفه، زود آمدن و دیر رفتن ایشاراست و ما اهل ایثاریم!

در ایران زمینه‌های زیادی برای کار وجود دارد. گرچه هم اکنون فعالیت‌هایی در برخی از آن زمینه‌ها صورت می‌گیرد اما به نظر می‌رسد که اگر کار جدی با مطالعه و روش علمی در آن موارد صورت بگیرد بیکاری در کشور به کمترین حد خواهد رسید و کشور از نظر رشد اقتصادی به جلو خواهد افتاد، مانند:

- ۱- استحصال و صدور آب‌های معدنی با بسته بندی‌های جذاب.
- ۲- کشت‌ابوه و فراوری و صدور داروهای گیاهی که بسیاری از آنها منحصراً در ایران کشت می‌شود.
- ۳- توجه جدی به خشکبار ایران و صدور با صنعت بسته بندی مدرن.
- ۴- خدمات پزشکی در زمینه‌های مختلف بویژه بخش‌هایی که دانشمندان ما نوآوری‌های خوبی دارند مانند ناباروری و جراحی و پیوند اعضاء و سلول درمانی و...

از انقلاب، سرنوشت این کشور در لندن و واشنگتن و پاریس، رقم می خورد آنها که دشمنان بی رحم ما در لباس دوست بودند آمده بودند برای غارت ثروت ما که مدتی هم به آن موفق شدند اما با پیروزی انقلاب اسلامی و حاکمیت دین و اراده مردم، اکنون خود ملت ایران و منتخبین شان در همین کشور، برای کشور تصمیم می گیرند، حال که چنین نعمت بزرگی نصیب ملت شده است باید قدر آن را بدانیم و برای ساختن و آباد کردن آن، کار و فعالیت کنیم، باید همه برای وطن دل بسوزانند، برای آینده خود و فرزندانمان دل سوزی کنیم باید در عرصه های مادی و معنوی هر روز یک گام بجلو برداریم، باید همه ایرانیان همه جای ایران را مثل خانه خود بدانند و برای پیشرفت آن و سربلندی خود بکوشند آیا خوبیت دارد که ملت ایران با این همه ذکاآوت و هوشمندی، مصرف کننده کالاهای بیگانگان باشند؟!

□ - بالا بودن کیفیت کار (رقابتی بودن)

انسان کمال جوست، همواره سراغ بهترین ها می رود، هر کس جنس با کیفیت تولید کند و کالای خوب عرضه کند مردم سراغش می روند، چرا مردم سراغ اجناس فلان کشور می روند با اینکه قیمتش گرانتر است؟ برای اینکه کیفیتش خوب است برای اینکه پولی که می دهند هدر نمی رود. دیگر نیاز نیست اشاره به نمونه ها بکنیم. ولی این را باید گفت که ما پیرو

- ۵- آشپزی و غذاهای ایرانی.
- ۶- آبزیان و خاویار و ...
- ۷- غلات، میوه ها و سبزی ها.
- ۸- گل و گلاب و گیاه های غذایی معطر.
- ۹- صنعت سنگ. می دانیم که معادن سنگ این مملکت به منزله طلاست که متابفانه می بینیم به صورت خام و فله ای به سایر کشورها برده شده و آنها در قطعات و بسته بندی های شکیل به دهها برابر صادر می کنند و حتی به خود مامی فروشنند.
- ۱۰- ز عفران (که به حق، طلای سرخ نام گرفته است) از ایران به صورت فله ای و غیر اصولی خارج می شود برخی کشورهای اروپایی در بسته بندی های زیبا به نام خود به دنیا می فروشنند و سود ز عفران ما را آنها می برنند.

۱۱- با وجود پسته و زیتون و برنج و میوه و دیگر محصولات کشاورزی و دامی و باعی چرا باید چنین محصولات از خارج وارد شود؟ لازم است با تضمین خرید محصولات کشاورزی و دامی و باعی و... تنظیم عرضه و تقاضا و تقویت بخش صادرات توسط نهادهای مسئول، زمینه کار بیشتر در کشور فراهم شود.

□ - دلسوزی و احساس مسئولیت

یکی از بزرگترین دستاوردهای انقلاب اسلامی و یادگار ارزشمند حضرت امام خمینی استقلال این کشور و قطع وابستگی به بیگانگان است. قبل

پیغمبری هستیم که فرمود: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ عَبْدًا إِذَا عَمِلَ عَمَلاً أَحَكَمَهُ.^۱ خداوند دوست دارد وقتی بنده اش کاری را انجام می‌دهد آن را خوب انجام دهد، دقت بیشتر نماید و محکم کاری کند. بگفته علی علیه السلام، چنین نباشد که ما دلمان را به ظواهر اسلام خوش کنیم ولی آنها به حقایق دین ما عمل کنند و پیشرفت نماید.

بازاری‌ها یک حرف دارند بسیار پر مغز و تکان دهنده است! آنها می‌گویند بازار خیلی بی‌رحم است! یعنی اگر نتوانی رقابت کنی، اگر حواست جمع نباشد زمین می‌خوری، ورشکست می‌شوی. من می‌گوییم: صنعت هم بی‌رحم است، تکنولوژی هم بی‌رحم است، چون دنیا میدان مسابقه است، باید صنعت گران ما، تولید کننده‌های ما به اصول جذب مشتری ایمان بیاورند تا پیشرفت نمایند. مهمترین اصل در این عرصه دو چیز است: ۱- کیفیت بالا. ۲- قیمت مناسب.

البته رقابت در همه جا هست، در علم و دانش، در فرهنگ، در سیاست، در ورزش و... یک کُشتی‌گیر یا یک دونده یا یک رکاب زن یا یک تیم فوتبال و... اگر آمادگی کافی برای رقابت با رقیبان بی‌رحم نداشته باشند شکست خواهند خورد!

□ - اعتماد به نفس

یکی از راه‌های رشد و تعالی در همه زمینه‌ها که در سخنان پیامبر و ائمه اطهار علیهم السلام به آن توجه شده، ایجاد امید و روحیه کار و کوشش و آگاهانیدن افراد به توانمندی‌ها و قابلیت‌های خویش بوده است. حضرت امام رضا علیه السلام بسیار حکیمانه فرمودند که باید باور مان بشود مامی توانیم، باید بر توانمندی خود معتقد باشیم، باید باور کنیم ما بلحاظ ضربه هوشی و توانمندی فکری و عملی از دیگران کمتر نیستیم، بشرط اینکه بخواهیم و بر آنچه اراده کردیم ثابت قدم باشیم، چنانکه در هر عرصه با جدیت وارد شدیم توانستیم.

گفت پیغمبر که چون کویی دری

عقابت زان در برون آید سری

چون نشینی بر سر کوی کسی

عقابت بینی تو هم روی کسی

چون ز چاهی می‌کنی هر روز خاک

عقابت اندر رسی در آب پاک

باید با امید دادن، حمایت، تشویق مناسب و برطرف کردن موافع و مشکلات، راه را برای پیشرفت هموار کرد.

در طلب کوش و مده دامن امید زدست

دولتی هست که یابی سر راهی گاهی

□ نظارت

کنترل کیفی محصولات و نظارت بر عملکردها در همه قسمت‌های کی از رموز موفقیت کار و نبودش از عوامل ناکامی و شکست است. با اینکه می‌دانیم دستگاه‌های نظارتی زحمت خود را می‌کشند اما وضع موجود حکایت از این دارد که اشکال‌های اساسی وجود دارد.

تولید کننده‌ها در کشورهای توسعه یافته، هر روز می‌کوشند بر کیفیت محصول خود بیافزایند، خدمات پس از فروش را فراوان و دسترسی به آن را آسان نمایند. اگر یک کالایی ضمانت نامه دارد، حقیقتاً به تعهد خود پایبند هستند، گاهی شنیده می‌شود هزاران خودرو را به خاطر یک نقص فنی با هزینه خود جمع‌آوری می‌نمایند و از خریداران عذرخواهی نموده و جنس بهتر را تحویل آنان می‌دهند، بطور دائم با خریداران خود در ارتباط هستند از اندیشه‌های آنان برای رفع نقایص کالای خود استفاده می‌نمایند. آنان می‌کوشند کارایی و ماندگاری (عمر مفید) محصول خود را افزایش دهند. اینها اموری هستند که مورد سفارش بزرگان دین ماست باید ما در عمل به دستور بزرگان دین از دیگران پیشقدم تر باشیم.

اصل نظارت از امور بسیار مهم است، احاطه و نظارت دقیق بر امور جاری کل کشور و عملکرد دستگاه‌های مختلف نظام بخصوص کارگزاران و عوامل اجرایی از اصولی است که علی ^{علیله} به عنوان یک بخشنامه به استاندارش آن را دستور داده و فرموده است:

سپس با فرستادن ماموران مخفی راستگو و باوفا، کارهای آنان را

زیر نظر بگیر! زیرا بازرسی مداوم و پنهانی سبب می‌شود که آنها به امانت‌داری و مدارا کردن زیردستان ترغیب شوند.^۱

امروز با نظارت دقیق در گزینش کارگزاران و نظارت دقیق بر عملکرد آنها، همچنین تامین زندگی و اصلاح امور معیشتی آنان، تشویق نیکان و کنار نهادن خائنان، و ارائه قانون مشخص و بی‌ابهام و اصرار بر اجرای قانون و دعوت مردم به سمت قانون‌مداری و حق طلبی، می‌توان امور اجرایی را سامان داد.

* * * * *

علاوه بر آنچه گفتم، از نظر دینی و اعتقادی نیز باید کار و کسب‌های ما از یک سری شرایط معنوی پیروی نماید که به چند مورد اشاره می‌شود:

□ لزوم حلال بودن کار و کسب

اسلام، مکتب پاکی‌هاست، ضمن توصیه اکید به کار و تلاش و طلب سرمایه برای رفاه زندگی، بسیار تاکید می‌کند که انسان معیشت و هزینه‌های زندگی خود را از راه مشروع و قانونی بدست آورد و به قول معروف لقمه نان خود را آغشته به حرام نکند. و برای لقمه نانی، حقی را ناحق نکند و به مردم اجحاف ننماید.

^۱- تفقد أعمالهم وابعث العيون من أهل الصدق والوفا عليهم فإن تعاهدك في السر لامورهم حدوة لهم على استعمال الامانة والرفق بالرعاية. نهج البلاغه، نامه ۵۳

* - رسول اکرم ﷺ در خطبه حجۃ الوداع^۱ فرمودند:

بدانید که روح الامین (جناب جبرئیل) از جانب خداوند به قلب من القاء کرد: هیچ انسانی نمی میرد مگر اینکه آنچه از روزی برایش مقدر شده آن را استفاده نماید پس تقوی پیشه کنید و به اندازه لازم و به صورت صحیح به سراغ روزی بروید، اگر یک وقت روزی شما به تاخیر افتاد مبادا از راه ناروا و معصیت خدا آن را جستجو کنید زیرا خدای تبارک و تعالی روزی را میان همه آفریده هایش به اندازه و به صورت حلال تقسیم کرده است و شما را از حرام نهی نموده است پس هر کس در برابر گناه و خواسته های نفس، صبر نماید روزیش از راه حلال می رسد اما اگر کسی حریم الهی را هتک نموده و از راه معصیت به طلب روزی برود از روزی حلالش کم می شود و بخاطر این گناه باید پاسخگو باشد.^۲

* - ابو جعفر فزاری گفت: حضرت صادق علیه السلام خود بنام مُصادِف را خواست و به او هزار دینار داد و فرمود: برای مسافرت تجاری به مصر برو و با این مبلغ برای من تجارت کن.

مصادف با آن مبلغ، مقداری جنس خرید و آماده حرکت شد و با عده ای از تجار بمصر رفت. همین که نزدیک مصر رسیدند به قافله ای برخورد

کردند که از مصر خارج شده بود. از وضع اجناسی که آورده بودند سؤال کردند از آنجا که آن اجناس مورد احتیاج همه بود و آنان گفتند این جنس در بصره وجود ندارد، کاروانیان با یکدیگر هم قسم شدند و پیمان بستند که هر دینار را یک دینار سود بدهنند. آنها وارد مصر شدند و اجناس را به دو برابر قیمت فروختند و سود زیادی نصیباشان شد پس از فروش، پول خود را برداشته بطرف مدینه بازگشتن. مصادف که دو کیسه زر داشت هر کدام هزار دینار خدمت امام آمد، عرض کرد: فدایت شوم این کیسه اصل سرمایه است و این کیسه دوم سود آن است.

امام فرمود: این سود زیاد است شما مگر در آن جنس چه کردید؟ جریان را شرح داد که چگونه شد. امام فرمود: سبحان الله! هم قسم می شوید که در مقابل هر دینار یک دینار از مسلمانان سود بگیرید؟ کیسه هزار دینار را بردشت و فرمود من احتیاج بچنین سودی ندارم. سپس فرمود: ای مصادف! پیکار با شمشیر ساده تر است از بدست آوردن نان حلال.^۱

□ - توکل و تکیه بر لطف خداوند

یکی از نکاتی که در روایات به آن اشاره شده و در کار و تلاش باید مد نظر همگان قرار بگیرد اینست که باید تلاش های انسان همراه با یاد خداوند و درخواست از درگاه با عظمت الهی باشد تا از سویی برکت

۱- زندگانی حضرت امام جعفر صادق علیه السلام ص ۴۶.

۱- پیامبر اکرم ﷺ در آخرین حج عمر شریف شان که علی علیه السلام را نیز در آن سال بدستور خداوند به عنوان خلیفة المسلمين و امام المؤمنین معرفی کردند خطبه ای مفصل ایراد فرمودند که معروف شده است به خطبه حجۃ الوداع.

۲- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۴۷.

آسمانی را دنبال داشته باشد و از سوی دیگر امید انسان را برای رسیدن به نتیجه مطلوب مضا عف نماید.

* - رسول خدا ﷺ فرمود: روزی انسان‌ها به امر خداوند و به تعداد قطرات باران، آنگونه که مقدار شده به هر فردی از آسمان خواهد رسید، ولی خداوند، عنایاتی به بندگانش دارد که باید از خدا بخواهید تا از آنها به شما بدهد.^۱

* - حفص بن عمر می‌گوید: من وضع مالی خوبی نداشم لذا از وضع خودم به امام صادق علیه السلام شکوه کردم امام فرمود: وقتی به کوفه رفتی یک وسیله‌ای از خانه بفروش و با پول آن غذایی تهیه کن و برادران دینی خود را دعوت کن و از آنها درخواست کن بعد از غذا برای تودعانمایند ایشان می‌گوید من طبق دستور امام عمل کردم طولی نکشید که یکی از کسانی که از او طلب داشتم پیش من آمد و همه بدهی‌هایش را پرداخت کرد که ده هزار (درهم یا دینار) بود و از آن به بعد زندگی به من روی آورد.^۲

رسول خدا ﷺ فرمود: هر کس دوست دارد بی نیاز ترین افراد باشد، باید به آنچه نزد خداوند است بیشتر از آنچه نزد دیگران است اعتماد داشته باشد.^۳

□ برنامه‌ریزی برای دنیا و آخرت توأماً

چنانکه گفتیم، عده‌ای از مردم در اثر برخی تبلیغات ناصحیح، گرفتار

۱- وَلَكِنْ لِلَّهِ فُضُولُ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ. وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۵۴.

۲- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۵۴. ۳- کافی، ۲ ص ۱۳۹.

افراط و تغیریت شده و تصور می‌کنند بین دنیا و آخرت تضاد وجود دارد به این معنی که اگر کسی دنبال کار و کسب بروز و سرمایه‌ای جمع بکند از معنویت دور شده و دین دار واقعی نمی‌تواند باشد و متقابلاً کسی که اهل دین و معنویت است باید سراغ دنیا بروز و باید سرمایه‌ای داشته باشد، به زعم این افراد، دینداری مساوی با زهد و فقر است! در حالی که وقتی تعالیم دین و سیره معصومان ﷺ را نگاه می‌کنیم این تفکر از اساس غلط و باطل است زیرا که بین دنیا و آخرت هیچ ناسازگاری وجود ندارد، می‌شود کسی به معنای واقعی دیندار باشد ولی از راه حلال و به صورت مشروع سرمایه زیادی هم بدست آورد و دین داری مساوی با فقر و نداری نیست. به عبارت دیگر نه هر پولداری بی دین است و نه هر فقیری دین دارد، بسیارند سرمایه دارانی که از راه حلال سرمایه کسب کرده و مؤمن درجه یک هم محسوب می‌شوند و از سرمایه‌شان در راه خیر کارهای زیادی را انجام داده و می‌دهند.

مرحوم صدوق از یکی از ائمه ﷺ نقل می‌کند که فرمود:

لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَرَكَ دُنْيَا لِآخِرَتِهِ وَ لَا آخِرَةُ لِدُنْيَا.^۱

از ما نیست کسی که دنیا ایش را به خاطر آخرت ترک نماید و یا آخرتش را فدای دنیا کند.

امام حسن علیه السلام به یکی از پیروانش فرمود:

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۷۷.

اَعْمَلْ لِدُنْيَاكَ كَانَكَ تَعِيشُ أَبَدًا وَ اَعْمَلْ لِآخِرَتِكَ كَانَكَ تَمُوتُ غَدًا!
آنقدر برای دنیا کار کن که گویا همیشه زنده هستی و آنقدر به فکر آخرت
باش و برای آخرت کار کن که گویا همین فردا از دنیا خواهید رفت.
اکنون بینیم آیا دین داری با امور دنیایی ناسازگار است و مال و ثروت،
دشمنی دیرینه با ایمان و معنویت دارد یا نه؟

۱ - آنچه مسلم است دنیا به معنای جهان طبیعت قطعاً نباید مورد نکوهش
باشد چون مظہر قدرت و جمال الهی و برای تداوم حیات بشری خلق
گشته است.

ابر و باد و مه و خورشید و فلک در کارند
تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری!
در تاریخ آمده است حضرت علی علیه السلام شنیدند مردی دنیا را مذمت
می کند، خطاب به وی فرمود:

ای نکوهش کننده دنیا، که خود به غرور دنیا مغوری و با باطل های آن
فریب خورده ای، تو خود فریفته دنیایی ولی آن را نکوهش می کنی؟...
همانا دنیا سرای راستی برای راست گویان، و خانه تندرستی برای
دنیاشناسان و خانه بی نیازی برای توشہ گیران، و خانه پسند، برای
پندآموزان است، دنیا سجده گاه دوستان خدا، نمازگاه فرشتگان الهی،
فروگاه وحی خدا، و جایگاه تجارت دوستان خدادست، که در آن

۱ - همان.

رحمت خدارا به دست آوردند، و بهشت را سود برند.^۱
شیخ محمود شبستری مضمون کلام حضرت علی علیه السلام را اینگونه به نظم در
آورده است:
جهانا چه در خورد و بايسته‌ای
اگر چند باکس نپایسته‌ای
به ظاهر چو در دیده خس ناخوشی
به باطن چو دو دیده بايسته‌ای
چو آلوده بیندت آلوده‌ای
ولکن سوی شستگان شسته‌ای
کسی کو تو را می‌نکوهش کند
بگوییش هنوزم ندانسته‌ای
زمن رسته‌ای تو اگر بخردی
چه بنکوهی آنرا کزان رسته‌ای
به من در گذر داد ایزد تو را
تو در رهگذر پست چه بنشسته‌ای

۱-أيها الذام للدنيا المغتر بغورها المخدوع بأباطيلها ثم تذمها. أتغتر بالدنيا ثم تذمها... ان الدنيا دار صدق لمن صدقها و دار عافية لمن فهم عنها و دار غنى لمن تزود منها و دار موعظة لمن اتعظ بها. مسجد أحباء الله و مصلى ملائكة الله و مهبط وحى الله و متجر أولياء الله . اكتسبوا فيها الرحمة و ربحوا فيها. نهج البلاغه، حكمت ۱۳۱.

ز بهر تو ایزد درختی بکشت

که تو شاخی از بیخ او جسته‌ای

اگر کژ بر او رسته‌ای سوختی

و گر راست بر رسته‌ای رسته‌ای

بسوزد بلی هر کسی چوب کژ

نپرسد که بادام یا پسته‌ای

تو تیر خدایی سوی دشمنش

به تیرش چرا خویشتن خسته‌ای

۲ - طلب دنیا به معنای طلب ثروت و سرمایه برای آسایش و رفاه و

کامیابی و بهرمندی از لذایز حلال دنیا، این هم نباید مورد نکوهش باشد

زیرا که قطعاً خداوند عالم آسایش و رفاه بندگانش را می‌خواهد

همانگونه که به پیامبر می‌فرماید:

«یا أَئِهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَ اللَّهُ لَكَ...».^۱

ای پیامبر، چرا آنچه را خدا برای تو حلال گردانیده (بر خود) حرام

می‌کنی؟

* - اسماعیل بن مسلم از امام صادق علیه السلام نقل کرد که فرمود: زهد این

نیست که حلال الهی را بر خود حرام کنی و سرمایه‌ات را از دست بدھی

بلکه زهد اینست که اتکا و اعتماد و دلبستگی‌ات به دنیا نباشد بلکه به

آنچه نزد خداوند هست تکیه کنی.

* - رسول خدا ﷺ می‌فرمود: دو گروه هرگز سیر نمی‌شوند: یک، دل باخته و حریص به دنیا! دو، دل باخته و حریص به علم و دانش! هر کس از دنیا به حلال‌هایش اکتفا کند سالم مانده است و هر کس از راه غیر حلال مال بدهست آورده‌هایش شده است. و هر کس علم را از اهلش فرابگیرد و بدان عمل نماید نجات یافته است و هر کس علم را برای دنیا طلب نماید بهره‌اش از علم همان دنیا خواهد بود.

* - ابو طفیل می‌گوید: از علی علیه السلام شنیدم که می‌فرمود: زهد یعنی آرزوی دنیایی را کوتاه کنی و شکر نعمت الهی را بجای آوری و از حرام‌ها اجتناب نمایی.

* - سکونی از امام صادق علیه السلام پرسید زهد در دنیا چیست؟ امام فرمود: زهد یعنی از حرام اجتناب کنی.^۱

۳ - آنچه مورد نکوهش و مذمت می‌باشد و علی علیه السلام بطور مرتب از آن در نهج البلاغه بحث به میان آورده اینست که انسان، دنیا را هدف تمام تلاش‌های خود قرار دهد و اسیر خواهش‌های دنیایی شده و بخواهد برای رسیدن به ثروت و مقام و منصب دنیا حقی راضایع و باطلی رازنده کند و دنیا برای او هدف محسوب گردد، انسان قطعاً در این صورت گرفتار خطای خواهد شد همانگونه که رسول اکرم ﷺ فرموده‌اند: حُبُ الدُّنْيَا رَأْسٌ

^۱ روایات فوق در وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۳۵.

کُلٌّ خَطِيئَةٍ». دوست داشتن دنیا سرچشمۀ هر خطأ و معصیت است. چرا که در این صورت، انسان از اهداف معنوی و الهی و از یاد خدا غافل خواهد گردید. همان چیزی که قرآن ما را به طور اکید از آن منع فرموده است: ای کسانی که ایمان آورده‌اید، (زنhar) اموال شما و فرزنداتان شما را از یاد خدا غافل نگرداند، و هر کس چنین کند، آنان خود زیان کارانند.^۱

فصل سوم:

پیامدهای

سنتی و کمکاری

۱- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أُولَادُكُمْ عَن ذِكْرِ اللَّهِ وَمَن يَفْعُلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ. سورة منافقون، ۹.

کم کاری و سستی در انجام وظیفه، شانه خالی کردن از مسؤولیت‌ها،
آفتی است که هر ملتی به آن مبتلی شود شکست خواهد خورد یا حد اقل
از قافله بشری عقب خواهد افتاد. متقابلاً هر ملت و هر قومی تلاش نماید
پیشرفت خواهد کرد، در این امر فرقی بین مسلمان و غیر مسلمان بلکه
فرقی بین افراد خداباور و مؤمن با بی‌دین‌ها نیز وجود ندارد زیرا خداوند
عالی بر اساس آیه قرآن اراده فرموده است هر انسان کوشش را موفق گردد
چه ایمان داشته باشد یا نداشته باشد. **لَيْسَ لِلإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ وَ أَنَّ سَعْيَهُ
سَوْفَ يُرَأَىٰ.**^۱

قرآن از سستی و کم کاری برخی از اقوام، نمونه‌هایی ذکر می‌کند مثلاً
حضرت موسی علیه السلام به قوم خود گفت: ای قوم من، به سرزمین مقدسی که
خداوند برای شما مقرر داشته است درآید، و به عقب بازنگردید که
زیانکار خواهید شد. گفتند: ای موسی، در آنجا مردمی زورمند هستند و
تا آنان از آنجا بیرون نروند ما هرگز وارد آن نمی‌شویم.
فَادْهُبْ أَئْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ.^۲

۱- سوره نجم، ۴۰ - ۳۹. برای انسان جز حاصل تلاش او نیست. و (نتیجه)
کوشش او به زودی دیده خواهد شد.

۲- سوره مائدہ، ۲۴ - ۲۱.

تو و پروردگارت برو(ید) و جنگ کنید که ما همینجا می‌نشینیم.
نتیجه این برخورد، دل شکسته شدن موسی بود که به پیشگاه خداوند
شکوه کرد. نظیر این کمک‌کاری‌ها در تاریخ اسلام نیز رخ داده است.
علی‌الله‌آبادی از برخی سنتی‌های مردم بی‌وفا در زمان خود اینگونه داد سخن
سرداده است:

آگاه باشید! به خدایی که جانم در دست اوست، شامیان بر شما پیروز
خواهند شد، نه از آن رو که از شما به حق سزاوار ترسند بلکه در راه
باطلی که زمامدارشان می‌رود شتابان فرمانبردار هستند، و شما در
گرفتن حق من سنتی می‌ورزید، و هر آینه، ملت‌های جهان صبح
می‌کنند در حالی که از ستم زمامدارانشان در ترس و وحشت هستند،
من صبح می‌کنم در حالی که از ستمگری پیروان خود وحشت دارم.
شما را برای جهاد با دشمن برانگیختم، اما کوچ نکردید، حق را بگوش
شما خواندم ولی نشنیدید، و در آشکار و نهان شما را دعوت کردم،
اجابت ننمودید، پند و اندرز تان دادم، قبول نکردید...

ای مردمی که بدنهاشان شما حاضر و عقلهای شما پنهان و افکار و آراء
شماگوناگون است و زمامداران شما دچار مشکلات شمایند، رهبر شما
از خدا اطاعت می‌کند، شما با او مخالفت می‌کنید، اما رهبر شامیان
خدای را معصیت می‌کند، از او فرمان می‌برند. به خدا سوگند دوست
دارم معاویه شما را با نفرات خود مانند مبادله درهم و دینار با من
سوداکند، ده نفر از شمارا بگیرد و یک نفر از آنها را به من بدهد!^۱

^۱ نهج البلاغه، خطبه ۹۷.

یکی از عوامل سنتی و فشل بودن مردم اختلاف است، باز علی‌الله‌آبادی سوگمندانه می‌گوید: سوگند به خدا می‌دانستم که مردم شام به زودی بر شما غلبه خواهند کرد. زیرا آنها در یاری کردن باطل خود، وحدت دارند، و شما در دفاع از حق متفرقید، شما امام خود را در حق نافرمانی کرده و آنها از امام خود در باطل فرمانبرداری می‌نمایند. آنها نسبت به رهبر خود امانتدار و شما خیانتکارید، ... خدایا، من این مردم را با پند و تذکرهای مداوم خسته کردم و آنها نیز مرا خسته نمودند، آنها از من به ستوه آمدند، و من از آنان به ستوه آمدند، دل شکسته‌ام، به جای آنان افرادی بهتر به من مرحمت فرما، و به جای من بدتر از من بر آنها مسلط کن. خدایا، دل‌های آسان را، آنچنان که نمک در آب حل می‌شود، آب کن!^۱

نتیجه سنتی و ترک سنگرهای کار و تلاش، و همچنین نتیجه شانه خالی کردن از وظیفه، یورش بی‌رحمانه دشمن است که به هیچ قشری از جامعه و هیچ طیف فکری رحم نمی‌کند! علی‌الله‌آبادی وقتی سنتی یاران و یورش لشگر معاویه را شنید آه جان سوزی از نهادش کشید و این خطبه را ایراد کرد:

به من خبر رسیده که مردی از لشگر شام به خانه زن مسلمان و غیر مسلمان که در پناه حکومت اسلام بود وارد شد، و خلخال و دستبند و گردنبند و گوشواره‌های آنها را به غارت برد، در حالی که هیچ وسیله‌ای برای دفاع، جزگریه و التماس کردن، نداشتند، لشگریان شام

^۱ نهج البلاغه، خطبه ۲۵.

با غنیمت فراوان رفتند بدون اینکه حتی یک نفر آنان، زخمی بردارد، و یا قطره خونی از او ریخته شود، اگر برای این حادثه تلخ، مسلمانی از روی تاسف بمیرد، ملامت نخواهد شد، و از نظر من سزاوار است. شگفتا!! به خدا سوگند، این واقعیت قلب انسان را می‌میراند و دچار غم و اندوه می‌کند که شامیان در باطل خود وحدت دارند، و شما در حق خود متفرقید. زشت باد روی شما و از اندوه رهایی نیابید که آماج تیر بلا شدید. به شما حمله می‌کنند، شما حمله نمی‌کنید؟ با شما می‌جنگند، شما نمی‌جنگید؟ اینگونه معصیت خدا می‌شود و شما رضایت می‌دهید؟ وقتی در تابستان فرمان حرکت به سوی دشمن می‌دهم، می‌گویید هوا گرم است مهلت ده تا سوز گرما بگذرد، و آنگاه که در زمستان فرمان جنگ می‌دهم، می‌گویید هوای خیلی سرد است بگذار سرما برود، همه این بهانه‌ها برای فرار از سرما و گرما بود؟ وقتی شما از گرما و سرما فرار می‌کنید، به خدا سوگند که از شمشیر بیشتر گریزانید.

خدا شما را بکشد که دل من از دست شما پرخون، و سینه‌ام از خشم شما مالامال است، کاسه‌های غم و اندوه را، جرعه جرعه به من نوشاندید، و با نافرمانی و ذلت پذیری، رای و تدبیر مرا تباہ کردید، تا آنجا که قریش در حق من گفت: (بی تردید پسر ابیطالب مردی دلیر است ولی دانش نظامی ندارد).^۱

در تاریخ اسلام و تاریخ کشورمان فرازهای افتخارآمیزی از همت والا و

۱- نهج البلاغه، خطبه ۲۷

تلاش و کار مضاعف را می‌بینیم که باعث رونق در عرصه‌های مختلف گردیده، متقابلًا فرازهای عبرت‌بار و درس آموزی را مشاهده می‌کنیم که در اثر سنتی و کمکاری چه مصیبت‌هایی که بر سر مسلمانان نیامده است. در اثر کمکاری و سنتی و شانه خالی کردن از وظایف که در صدر اسلام پیش آمد اهل بیت پیامبر از حقشان محروم شدند!^۱ - آن آبر مرد علم و معنویت، راد مرد مدیریت و سیاست - خانه نشین شد. امام حسن عاشور مجبور به صلح با بدترین دشمن پیروان اهل بیت شد و امام حسین عاشور و یاران اندک و با وفایش در کربلا مظلومانه به شهادت رسیدند.

مکتب متعالی اسلام، تمدن عظیم و خیره‌کننده‌ای را خلق کرد و در برخی از فرازهای تاریخی در اثر تریت و هدایت رسول اکرم و ائمه طاهرین علیهم السلام بویژه در اثر جهاد علمی حضرت امام باقر و امام صادق علیهم السلام و پرورش شاگردان زیاد و گسترش علم و دانش، مسلمانان در رشته‌های مختلف علوم آنچنان پیشرفت کردند که از تمام نقاط عالم، جویندگان علم و معرفت به سوی کشور پهناور اسلامی می‌شناختند و از خرمن فیض دانشمندان بزرگ اسلامی خوش چینی می‌کردند، در حالی که تمام نقاط دنیا بویژه اروپا، عصر جهل و بی خبری خودشان را طی می‌کردند و از علم و دانش کوچکترین خبری در آنجاها نبود. چندین اختراع مهم در دوران شکوفایی علوم اسلامی توسط اندیشمندان مسلمان به ثبت رسیده است، خلاصه اینکه مکتب اسلام موتور حرکت علمی در جهان به شمار می‌آمد! تمام مورخان منصف و بی‌غرض، این عصر طلایی اسلامی را یگانه عامل تحول در سطح جهان می‌دانند زیرا جویندگان علم از تمام

مناطق دنیا بویژه اروپا، علم و دانش را از آن دیشمندان مسلمان گرفتند و به اروپا منتقل کردند و همین تلاش‌های باعث یک جنبش عظیم علمی در جهان گردید. اما در سده‌های بعدی در اثر عواملی که مجال پرداختن به آنها نیست و سرجمع همه آنها اینست که مسلمانان در اثر اختلافات و تاثیر پذیری از نقشه‌های دشمنان و شانه خالی کردن از وظایف ذاتی و پشت کردن به مسؤولیت‌های مادی و معنوی خود، گرفتار سیاستی و رخوت شدند و در نتیجه، انحطاط و عقب ماندگی به سراغشان آمد.

آری در اثر برخی بی‌همتی و بی‌مسئولیتی‌ها، آن تمدن عظیم فروکش کرد و پرچم افتخاری که چند قرن بدست مسلمانان بود بدست همان کسانی افتاد که روزی ملتمنانه پشت دروازه‌های ممالک اسلامی هفت‌ها به انتظار می‌نشستند تا اجازه ورود به کشور امپراطوری اسلامی به آنها داده شود!

سیاستی و کم کاری مسلمین باعث شد کشور بزرگ و اسلامی اندلس از دست برود و به یک کشور لاییک اروپایی به نام اسپانیا تبدیل شود. وظیفه نشناسی و سیاستی برخی از مسلمانان بویژه رهبران برخی از کشورهای اسلامی موجب شد کشور اسلامی فلسطین و بیت المقدس، به اشغال دشمنان صهیونیستی دریاید و میلیون‌ها مسلمان مظلوم، وطن آبا و اجدادی و سرمایه‌های مادی و زمین‌های کشاورزی و باغات خود بویژه میراث عظیم فرهنگی خویش را از دست بدهند.

در اثر همین بی‌توجهی و پشت کردن به دستورات دین مقدس اسلام و سیاستی و بی‌همتی مسلمین، امپراطوری عظیم اسلامی از هم پاشید و به

چندین کشور کوچک و ضعیف که غالباً مورد استعمار و دستبرد بیگانگان بودند تبدیل گشت. در اثر این فاجعه بزرگ که نصیب امت اسلامی شد، دشمنان، به ثروت عظیم نفت و معادن و دیگر منابع عظیم مادی مسلمانان چنگ اندازی کردند. میراث گرانقدر فرهنگی ما را شامل کتاب‌های خطی و چاپی و دیگر آثار گرانبهای فرهنگی ما را به یغما برداشت بگونه‌ای که کتابخانه‌ها و موزه‌های لندن و پاریس بیشتر از کتابخانه‌ها و موزه‌های کشور ما و دیگر کشورهای اسلامی، از آثار غنی و ارزشمند علمی و فرهنگی بجا مانده از تمدن اسلامی برخوردار است و این بسیار غم بار و تاسف‌انگیز است. پس کم کاری و کم همتی، همچنین سیاستی در انجام وظیفه، آفت بزرگی برای همه جوامع بویژه جامعه ما محسوب می‌شود.

در زمان کنونی هم ما به نحوی گرفتار دون‌همتی و کم کاری هستیم. با اینکه مسلمانان، غنی‌ترین منابع نفت و گاز و بهترین موقعیت کشاورزی و دام‌پروری و معادن و... را در اختیار دارند، بالاتر از اینها در چهار راه قاره‌های چهارگانه قرار گرفته‌اند، اما در اثر اختلافات مذهبی و نیز در اثر خود فروختگی برخی از سران، چندین کشور اسلامی در اشغال بیگانگان قرار دارد.

در این میان تنها کشور مستقل و آزاد که قانون اساسی‌ش مبتنی بر اصول اسلامی است یعنی نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران که یادگار خمینی کبیر و حاصل خود صدھا هزار شهید است، پرچم وحدت و بیداری مسلمین را بdest گرفته و همه را به آرمان‌های رسول خداد عوت می‌کند

و همه دنیا بویژه کشورهای اسلامی باید قدر این نعمت بیکران الهی را بدانند.

ملت بزرگوار ایران تاکنون در صحنه‌های مختلف خوش درخشیده است و استحقاق پیشرفت و تعالی و ترقی، بیش از آنچه تاکنون بدان رسیده را دارد. گرچه سنگ اندازی و دشمنی مستکبران بویژه امریکا را در خصوص جلوگیری از پیشرفت ملت ایران نباید نادیده گرفت اما در برخی از عرصه‌ها کم کاری و ضعف در مدیریت عامل اصلی برخی کاستی هاست.

چرا که متاسفانه می‌بینیم در اثر واردات کالای خارجی در بخش‌های مختلف، کارگاه‌های تولیدی و برخی کارخانه‌ها به حالت نیمه فعال درآمده‌اند! علت عدمه اینست که مشابه خارجی این کالاهای با کیفیت بالاتر و قیمت ارزانتر بدست مشتری می‌رسد و مردم دنبال جنس ایرانی نمی‌روند. این نشان از بی‌مدیریتی در این بخش هاست که چاره‌جویی علمی صورت نگرفته است! بنابر این، ما اکنون چوب سستی و کم کاری خود را می‌خوریم. چقدر تاسف آور است که بسیاری از تولیدکننده‌های ما تولیدات خود را می‌برند در مناطق آزاد یا بیرون از مرزها مارک خارجی می‌زنند و بر می‌گردانند در داخل به فروش می‌رسانند؟! این یعنی تاراج رفتن حیثیت و اعتبار یک کشور که تولیدات خودش را برای فروش به مردم خودش به مارک بیگانگان متولّ شود آیا این‌ها کم همتی و کم کاری نیست؟!

چرا با وجود این همه تولید کننده داخلی بازار ما را اجناض خارجی

پرکرده؟ این سوال اگر عالمانه پاسخ داده شود کسی در این کشور بیکار نمی‌ماند!

چقدره کارهای یدی در عرصه‌های کشاورزی و دامداری و صنعتی و خدماتی وجود دارد اما ایرانی آن را انجام نمی‌دهد ولی کارگر خارجی با قیمت ارزانتر انجام می‌دهد در نتیجه تولید کننده‌ها و صاحبان مشاغل مختلف به کارگر غیر ایرانی رغبت بیشتری نشان می‌دهند و در نتیجه کارگر غیر ایرانی نبض بازار کار ما را بدست می‌گیرد و ما مرتب فریاد می‌زنیم چرا جوانان ما بیکار هستند؟ چرا کار نیست؟ باید گفت کننده کار نیست و الاکار در این کشور بسیار است. آری همه اینها نیاز به فرهنگ سازی دارد.

آیا ننگ نیست که با وجود زمین‌های حاصل خیز فراوان در ایران، بازار ایران را برعج هندی و پاکستانی و میوه‌های خارجی پر کند اما جنس ایرانی یا کفیت نداشته یا قیمت‌ش بسیار سرسام آور باشد، همه اینها نیاز به ساماندهی دارد آیا اینها کم کاری و کم همتی نیست که متولیان امر نتوانند بازار مصرف ایران را سامان بدهند.

بخش دولتی نیز بی‌تقصیر نیست، زیرا جمعیت این کشور مشخص و سرانه مصرف در بخش‌های مختلف نیز معین است چرا بین تولید و مصرف تعادل ایجاد نمی‌شود، یک سال آنقدر سیب زمینی و پیاز و گوجه و دیگر اقلام از غلات و صیفی جات و... تولید شود که برای کشاورز چیدنش صرف نکند و ضرر بییند، سال دیگر آنقدر کم کاشته شود که همان اقلام قیمت‌ش سر به فلک بزنند اینها را چه کسی باید حل کند

و کی باید حل شود سه دهه است این امور را تجربه می‌کیم آیا بس نیست؟

□ - نکوهش بیکاری و کمکاری در روایات

پیامبر و اهل بیت طاهرینش که رهبریت مردم را در همه زمینه‌ها بر عهده داشتند، همواره راه رشد و تعالی در ابعاد مادی و معنوی را به مردم نشان می‌داده‌اند. یکی از وظایف رهبران الهی اینست که حرکت مردم را متعادل سازند به این معنی که هر جا می‌دیدند مردم راه خود را اشتباہ می‌روند تذکر می‌دادند، آنهایی را که عقب می‌مانند تقویت می‌نمودند و حرکت آنهایی را که سرعت و شتاب غیر مجاز داشتند را متعادل می‌کردند.

بر این اساس، ائمه علیهم السلام افراد سست را مرتب بر کار و تلاش ترغیب می‌نمودند و از سستی و بی حالی به عنوان عامل عقب افتادگی نکوهش می‌کردند، به موارد آتی بنگرید:

* - عمر بن یزید می‌گوید: امام صادق علیه السلام در نکوهش تبلی برخی از افراد می‌فرمود: اگر کسی در خانه بنشیند و در خانه اش را بیند چیزی از آسمان برایش فرو می‌افند؟!

همچنین وی می‌گوید: به امام صادق عرضه داشتم، مردی می‌گوید: من می‌نشیم در خانه می‌نشینم و مشغول نماز و روزه می‌شوم و خدا را پرستش می‌کنم، روزی من هم از طرف خدا می‌رسد! امام صادق وقتی این را شنید فرمود: این شخص یکی از سه نفری است که دعا ایشان

مستجاب نمی‌شود.^۱

* - مُعَلِّی بن حُنَیْسَ می‌گوید: با امام صادق علیه السلام در جمعی نشسته بودیم آن حضرت از احوال کسی جویا شد گفتند: ایشان گرفتار فقر شده و بسیار نیازمند است! امام پرسید: الآن چه می‌کند؟ گفتند: در متزلش مشغول عبادت است! امام پرسید پس چه کسی نیازهای او را برآورده می‌کند؟ گفتند بعضی از برادرانش! امام فرمود: به خدا قسم آن کسی که زندگی او را تامین می‌کند از او عابدتر است!^۲

* - پیامبر اکرم علیه السلام فرمود: دعای چندگروه از امت من مستجاب نمی‌شود:

۱ - کسی که بر پدر و مادر خود نفرین نماید.

۲ - کسی که از کسی طلب دارد ولی نه از اونو شته‌ای گرفته و نه شاهد بر طلبش دارد و دعا می‌کند او طلبش را بپردازد.

۳ - کسی که از دست زنش ناراضی است و بر علیه اونفرین می‌کند.

۴ - کسی که خانه‌اش نشسته و دنبال روزی نمی‌رود و دست به دعا برداشته و می‌گوید: یا رَبِّ ارْزُقْنِي! خداوند در جواب دعا یاش می‌فرماید: عَبْدِي اللَّهُ أَجْعَلْ لَكَ السَّبِيلَ إِلَى الظَّلَبِ وَ التَّصْرُفِ فِي الْأَرْضِ بِحَوَارِحِ صَحِيحَهٌ؟! بندۀ من! آیا به تو بدن سالم ندادم و برای تو امکان حرکت جهت کار و کوشش و طلب روزی فراهم نکردم که در روی زمین راه بیافتد؟ تا حجت بر تو تمام باشد اگر از فرمانم پیروی نمایی و سریار خانواده‌ات نباشی، (تو تلاش خود را انجام دهی) بر من است که اگر

۱ - وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۲۵. ۲ - وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۲۶.

خواستم روزی تو را فراوان می‌نمایم و اگر نخواستم بر تو تنگ می‌گیرم و تو در این صورت معذور هستی!

۵- کسی که خداوند به او روزی داده ولی (او بی حساب و کتاب و بیهوده) خرج کرده و خودش اکنون درمانده است و دست به دعا برداشته عرضه می‌دارد: یا رَبِّ ارْزُقْنِي! خداوند در جوابش می‌فرماید: أَلَمْ أَرْزُقْكَ رِزْقًا وَاسِعًا فَهَلَا افْتَحْدَتَ فِيهِ...؟ آیا من به تو روزی فراوان ندادم پس چرا آنگونه که گفته بودم معتدل (از روی حساب و کتاب) خرج نکردی؟

چرا اسراف کردی در حالی که تو را از اسراف و زیاده روی نهی کرده بودم؟!

۶- کسی که دعا می‌کند روابطش با فامیل قطع شود.

*- علی بن عبد العزیز می‌گوید: امام صادق علیه السلام پرسید عمر بن مسلم چه می‌کند و حالش چطور است؟ گفتم فدایت شوم کار و تجارت را رها کرده و مشغول عبادت شده است فرمود: بدکاری کرده مگر نمی‌داند که هر کس دست از کار و تلاش (طلب روزی) بردارد عایش مستجاب نمی‌شود؟ سپس فرمود: وقتی آئه و مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَ يَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ. نازل شد گروهی از اصحاب رسول خدا علیهم السلام در خانه‌ها را بستند و به عبادت روی آوردنند چون می‌گفتد خداوند روزی ما را تضمین کرده است! وقتی این خبر به رسول خدارسید نزد آن گروه پیک فرستاد و پرسید چه چیزی شما را وادار به این کار

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۲۷.

کرده است؟ گفتند: یا رسول الله مگر خداوند نمی‌فرماید: وَ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَ يَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ.^۱ پس خدا روزی ما را بر عهده گرفته و به ما تضمین داده ولذا مادرست از کار کشیدیم و به عبادت روی آوردیم. حضرت در جواب آنها فرمود: هر کس چنین کند عایش مستجاب نمی‌شود، «عَلَيْكُمْ بِالظَّلَبِ» بر شما بادکار و طلب روزی.^۲

*- عمر بن یزید می‌گوید: امام صادق علیه السلام در ترغیب به کار و نکوهش بیکاری می‌فرمود: من برای برآوردن نیازمندی‌هایم سراغ کار می‌روم با اینکه خداوند برای من در آن زمینه (روزی را) تضمین کرده است اما به خاطر انجام دستور خداوند که فرموده باید برای روزی حلال کار کنید من این کار را انجام می‌دهم آنچه که می‌فرماید:

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَأَنْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ.^۳

اگر کسی در منزل بنشیند و در خانه خود را بیند و بگوید روزی من خواهد آمد، آیا چنین خواهد شد؟ بلکه او یکی از سه نفری خواهد بود که دعا یشان مستجاب نمی‌شود. پرسیدم آن سه نفر چه کسانی هستند؟ فرمود: ۱- مردی که از زنش ناراضی باشد و بر او نفرین کند چون خداوند راه رهایی از آن را نشان داده است.

۲- مردی که به کسی حقی (طلب) دارد ولی برای اثبات حقش شاهد

۱- سوره طلاق، ۲. و هر کس از خدا پروا کند، (خدا) برای او راه بیرون شدنی قرار می‌دهد. و از جایی که حسابش را نمی‌کند، به او روزی می‌رساند.

۲- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۲۸.

۳- سوره جمعه، ۱۰. و چون نماز گزارده شد، در (روی) زمین پراکنده شوید و

فضل خدا را بجویید.

نمی‌گیرد، بدھکار هم انکار می‌کند در اینجا صاحب حق اگر دعا نماید مستجاب نخواهد شد چون دستور خدا را ترک نموده است.^۱
 ۳- مردی که در خانه می‌نشیند و برای کار و طلب روزی بیرون نمی‌رود و دعا می‌کند خدا او را روزی دهد.^۲

* - فضیل بن یسار می‌گوید: امام صادق علیه السلام به من فرمود: امروز چه کار خواهی کرد؟ گفتم آقا امروز یکارم امام فرمود: کذلک تذهب أموالكم و اشتَدَ عَلَيْهِ.

اگر این کار را بکنید سرمایه را از دست خواهید داد و لذا امام به وی تاکید

۱- منظور از دستور خداوند، آیه ۲۸۲ سوره بقره است که دستور می‌دهد کسی که به دیگران قرض می‌دهد باید یا رسید دریافت کند یا شاهد بگیرد.
 «يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بَدِينٍ إِلَى أَجْلٍ مُسَمٍّ فَاكْتُبُوهُ وَلَا يَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلِمَ اللَّهُ فَلَا يَكْتُبَ وَلَا يَمْلِلَ الذِّي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلَا يَقْنَطَ اللَّهُ رَبُّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنَّ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِعُ أَنْ يَمْلِلَ هُوَ فَلِيمَلِلَ وَلِيَهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدًا مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رِجَلًا فَرِجْلًا وَامْرَأَتَانِ مِنْ تَرْضُونَ مِنَ الشَّهِيدَاءِ...».

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هر گاه به وامی تا سررسیدی معین، با یکدیگر معامله کردید، آن را بنویسید. و باید نویسنده‌ای (صورت معامله را) بر اساس عدالت، میان شما بنویسد. و هیچ نویسنده‌ای نباید از نوشتن خودداری کند؛ همان‌گونه (و به شکرانه آن) که خدا او را آموزش داده است. و کسی که بدھکار است باید املاکند، و او (نویسنده) بنویسد. و از خدا که پروردگار اوست پروا نماید، و از آن، چیزی نکاهد. پس اگر کسی که حق بر ذمه اوست، سفیه یا ناتوان است، یا خود نمی‌تواند املاکند، پس ولی او باید با (رعایت) عدالت، املا نماید. و دو شاهد از مردانه از شهادت طلبید، پس اگر دو مرد نبودند، مردی را با دو زن، از میان گواهانی که (به عدالت آنان) رضایت دارید (گواه بگیرید).

۲- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۳۰

کرد که کارش را از سر بگیرد.

* - فضیل اعور می‌گوید: نزد معاذ بن کثیر بودم وی به امام صادق گفت:
 من وضع مالیم خوب شده و لذا کسب و کار را ترک کردم! امام فرمود:
 اگر چنین کنی عقلت کم می‌شود!
 در روایت دیگر آمده است امام به وی فرمود: سعی کنید شما نان آور
 برای خانواده خود باشید نه آنها.

* - راوی می‌گوید: من در محضر امام صادق بودم امام در باره معاذ بن کثیر که تاجر لباس بود سؤال کرد، گفتند: ایشان تجارت را رها کرده است امام فرمود: عمل الشیطان این، کار شیطان است که او را وادر به ترک تجارت کرده است سپس فرمود: هر کس کار (تجارت) را ترک کند دو سوم عقلش را از دست داده است آیا نشنیده است که یک زمان رسول خدا ﷺ خبر دار شدند یک کار وان تجارتی از شام آمده است، شخصا از آنها جنس خریداری کرد و با فروش اجناس توانست سرمایه‌ای بdst آورد و بدھی‌های خود را پرداخت کند؟^۱

□ - نکوهش بی برنامگی

یکی از نکاتی که در سیره و سخن ائمه علیهم السلام خیلی برجسته مورد توجه واقع شده نکوهش سنتی و بی برنامگی و بطالت عمر است، می‌بینیم برخی از مردم هیچ برنامه‌ای برای خود ندارند و قتشان به بطالت می‌گذرد و با کسل بودن و بی حالی و بدون نشاط زندگی می‌کنند و از عمر خود استفاده و لذت چندانی نمی‌برند. ائمه اطهار علیهم السلام چنین افراد را

۱- وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۱۷.

نمی‌پسندیدند و آنان را دعوت به کار و تلاش می‌کردند و به خاطر این کوتاهی نصیحتشان می‌نمودند.

* - ابو بصیر می‌گوید: امام صادق علیه السلام فرمودند: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَ جَلَّ يُغْفِضُ كَثْرَةَ النَّوْمِ وَ كَثْرَةَ الْفَرَاغِ.^۱ خداوند از کسانی که زیاد می‌خوابند و وقتی شان رهاست و بی‌برنامه هستند، بدش می‌آید.

* - محمد بن مسلم از امام باقر نقل نمود که می‌فرمود: من بدم می‌آید از افراد سست و بیحال چون کسی که نسبت به امور دنیا کسل و بیحال باشد، حتماً نسبت به امور معنوی و اخروی بی‌رغبت‌تر و بی‌حال‌تر خواهد بود.^۲

* - سعد بن أبي خلف از امام موسی کاظم علیه السلام نقل نمود که امام کاظم فرمودند: از پدرم شنیدم به بعضی از فرزندانش می‌فرمود: إِيَّاكَ وَ الْكَسْلَ وَ الضَّجَرَ فَإِنَّهُمَا يَمْنَعَانِكَ مِنْ حَظْكَ مِنَ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ.^۳ از سستی و بی‌حالی بر حذر باش زیرا آند تو را از بهره دنیا و آخرت محروم می‌گرداند.

سستی و بی‌برنامگی، صفتی است که انسان را از رشد و ترقی باز و از همراهی دیگران عقب نگه می‌دارد و چنین افرادی تاثیر منفی خود را در روحیه دیگران خواهند گذاشت. به همین خاطر مشورت کردن با آنان درست نیست از این رو ائمه علیهم السلام مردم را نهی می‌کردند از اینکه با این

افراد در امور زندگی مشورت نمایند.

* - علی علیه السلام می‌فرمودند: نتیجه سستی، عجز و ناتوانی و نتیجه ناتوانی، فقر است.

* - امام صادق علیه السلام فرمود: از بی‌تابی و ناتوانی، سستی و بی‌حالی پرهیز نمایید، إِنَّهُمَا مِفْتَاحُ كُلِّ سُوءِ إِنَّهُ مِنْ كَسِيلَ لَمْ يُؤَدِّ حَقًا وَ مَنْ ضَجَرَ لَمْ يَصْبِرْ عَلَى حَقٍّ.^۱ زیرا ایندو، کلید هر بدی هستند زیرا هر کس سستی ورزد حق هیچ کس را نمی‌تواند ادا نماید و کسی بی‌تابی کند برای (پذیرش) حق بی‌صبر (ناتوان) خواهد بود.

تفریط، (کوتاهی کردن) از انجام وظایف نیز مورد نهی و نکوهش می‌باشد زیرا انسانی که از وظایف خود کوتاهی ورزد ناموفق خواهد شد و در نتیجه فرصت‌های مفید عمر از دستش خواهد رفت، چنین افرادی غالباً وقتی بیدار می‌شوند که می‌بینند فرصت از دست رفته و پشیمانی سودی ندارد. در حالی که اگر این کوتاهی را نداشتند دارای قدرت و موفقیت کامل بودند.

علی علیه السلام فرمود: إِيَّاكُمْ وَ التَّقْرِيبِ فَتَقْعُ الْحَسْرَةُ حِينَ لَا تَنْفَعُ الْحَسْرَةُ.^۲ از کوتاهی در انجام وظایف دوری کنید زیرا وقتی پشیمان می‌شوید که پشیمانی سودی ندارد. و فرمود: ثمرة التفریط الندامة. حاصل کوتاهی پشیمانی است.

بسیاری از افراد سست عنصر که نسبت به وظایف خود کوتاهی می‌کنند و آینده خود و فرزندان خود را تباہ می‌کنند، نادان هستند و از آینده نکبت

۱-نهج البلاغه، حکمت ۱۸۱.

۲-وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۶۲.

۳-وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۵۸.

۴-مَنْ كَسِيلَ عَنْ أَمْرِ دُنْيَا فَهُوَ عَنْ أَمْرِ آخِرَتِهِ أَكْسِيلُ. وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۵۹.

۵-وسائل الشیعه، ج ۱۷ ص ۶۰.

بار خود غافل هستند. علی **عائلاً** فرمود: **لَا ترِي الْجَاهِلَ إِلَّا مُفْرِطًا** او **مُفَرِّطًا**^۱. نادان را نمی بینی مگر اینکه تندروی می کند یا کندی.

□-بخی عوامل ناموفق بودن کار

گفتیم، موفقیت در کار، منوط به فراهم بودن شرایطی است که بخی از آنها در بحث های پیشین مورد اشاره واقع شد، اینکه بخی از آسیب های بازار کار را توجه نمایید:

- ۶- عدم استفاده از تخصص های صاحبان تخصص و فن!
- ۷- ضعف قانون در خصوص ایجاد اطمینان بین کارگر و کارفرما.
- علی **عائلاً** فرمود: **آفَةُ الْمَعَاشِ سُوءُ التَّدْبِيرِ**^۱.
آفت معیشت، سوء مدیریت است.
- ۸- وجود شغل های کاذب. که بدلیل درامدزا بودن شغل های کاذب و دشواری در دست یابی به کارهای مفید و آبرومندانه و نبودن سرمایه گذاری در بخش های حیاتی و مورد نیاز، بخی از مردم از شغل های محترمانه نامید می شوند!
- ۹- ضعف در سیاست های حمایتی و تشویقی از کسانی که دل سوزانه خدمت می کنند و پایین بودن حمایت از مؤسسات و ادارات و نهادهای خدماتی که خدمت شایسته و صادقانه ارائه می کنند، چرا که عدم حمایت از شرکت ها و کارخانه هایی که تولید و رشد بهتری دارند موجب یاس و نومیدی و مانع رشد آنان خواهد گردید.
- ۱۰- عدم تضمین در اجرایی شدن قراردادهای اقتصادی و تجاری.
- ۱۱- روش تولید کننده ها و ارائه کننده خدمات اگر براین منوال باشد که هر روز بر کیفیت تولیدات و سطح خدمات بیافزایند، در این صورت رضایت مردم و مشتری ها را جلب خواهد کرد، در نتیجه فروش بیشتر و

درامد افزون‌تر خواهد شد اما اگر هر روز از کیفیت تولیدات و کیفیت خدمات کاسته شود عکس آن اتفاق خواهد افتاد! پس رکود اقتصادی و از دست رفتن بازار را در عملکرد خود باید جستجو کنیم، زیرا مردم با کسی عقد اخوت نبسته‌اند هر کس جنس بهتری ارائه دهد مردم سراغ آن خواهند رفت. اینست راز کلام مولیٰ علی علیله که فرمود: خیانت فقر را بدنبال دارد؟!

پایان

پروردگارا! تو را می‌ستایم که جامهٔ خلقت به تنم کردی واز جمادی به زیور حیاتم آراستی واز نعمت عقل و اراده برخوردارم ساخته و نعمت‌های بی‌شماری را برای رشد و کمالم در اختیارم نهادی.

تو را ثنا می‌گویم به خاطر اینکه رهبران آسمانی را برای هدایتم گسیل داشته و توفیق پیروی از مکتب متعالی اسلام و ولایت اهلیت پیامبر اسلام علیله را به من ارزانی داشتی.

و تو را شکر می‌گوییم که توفیق خدمت به دینت و قدم نهادن در راه نشر معارف قرآن و اهلیت را نصیبیم کردی.
آفریدگارا! برای ادامه راه و آینده زندگیم بیشتر از گذشته محتاج عنایت و هدایت توام! «إِنَّكَ وَلِيُّ الْتَّوْفِيقِ»

عقیله بنی هاشم حضرت زینب کبری علیهم السلام حسن ختم یافت! به میمنت این شب مبارک، ثواب این اثر دینی را هدیه می‌کنم به روح بلند و حماسی آن بانوی قهرمان که با تلاش و کوشش بی نظیر خود، قیام حضرت ابا عبد الله الحسین علیه السلام را به ثمر رسانید.

«رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِثْنَا إِنَّكِ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»^۱

حافظ نجفی

فروردین ۱۳۸۹

۱. سوره بقره، ۱۲۷. ای پروردگار ما، از ما بپذیر که در حقیقت، تو شنواری دانایی.

مَنَابِعُ وَمَآخذُ

١٧. صحيح مسلم، مسلم بن حجاج قشيري نيسابوري.
١٨. غرر الحكم و درر الكلم، آمدى.
١٩. كافي، محمد بن يعقوب كليني.
٢٠. كنز العمال، المتقدى الهندي.
٢١. گلستان، شيخ مصلح الدين سعدي.
٢٢. مجمع البيان، ابو على فضل بن حسن طبرسي.
٢٣. معجم البلدان، ياقوت حموي.
٢٤. مستدرک الوسائل، محدث نوري.
٢٥. مکارم الاخلاق. حسن بن فضل طبرسي.
٢٦. المیزان، علامه سید محمد حسین طباطبائی.
٢٧. نامه دانشوران.
٢٨. نهج البلاغه امیرالمؤمنین علی علیه السلام، سید رضی.
٢٩. نور الثقلین، عروسى حُویزی .
٣٠. وسائل الشیعه، شیخ حُرّ عاملی.
- * قرآن کریم.
١. ارشاد القلوب، ابو محمد حسن بن محمد دیلمی.
٢. اصول کافی، محمدبن یعقوب کليني.
٣. بحار الانوار، علامه محمدباقر مجلسی.
٤. تاریخ ابن عساکر.
٥. تحف العقول عن آل الرسول، حسن بن علی بن شعبه حرانی.
٦. تحریر الوسیله، امام خمینی.
٧. تعلیم و تربیت در اسلام، شهید مطهری.
٨. تنبیه الخواطر، ابوحسین ورام بن ابی فراس مالکی.
٩. خصال، شیخ صدق.
١٠. داستان راستان، شهید مطهری.
١١. در المنتور، جلال الدین سیوطی.
١٢. دیوان اقبال لاهوری.
١٣. زندگی امام صادق علیه السلام. گردآوری و ترجمه، موسی خسروی.
١٤. زندگی حضرت زهرا علیه السلام. ترجمه جلد ٤٣ بحار الانوار، روحانی.
١٥. سفينة البحار، شیخ عباس قمی.
١٦. شرح نهج البلاغه، ابن ابی الحدید معتلی.